



การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ 4 ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา  
ในเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพิจิตร

อรบุษ จันทรงแก้ว

มหาวิทยาลัย

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา  
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย  
พฤษภาคม 2559  
(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต  
ตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา



สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

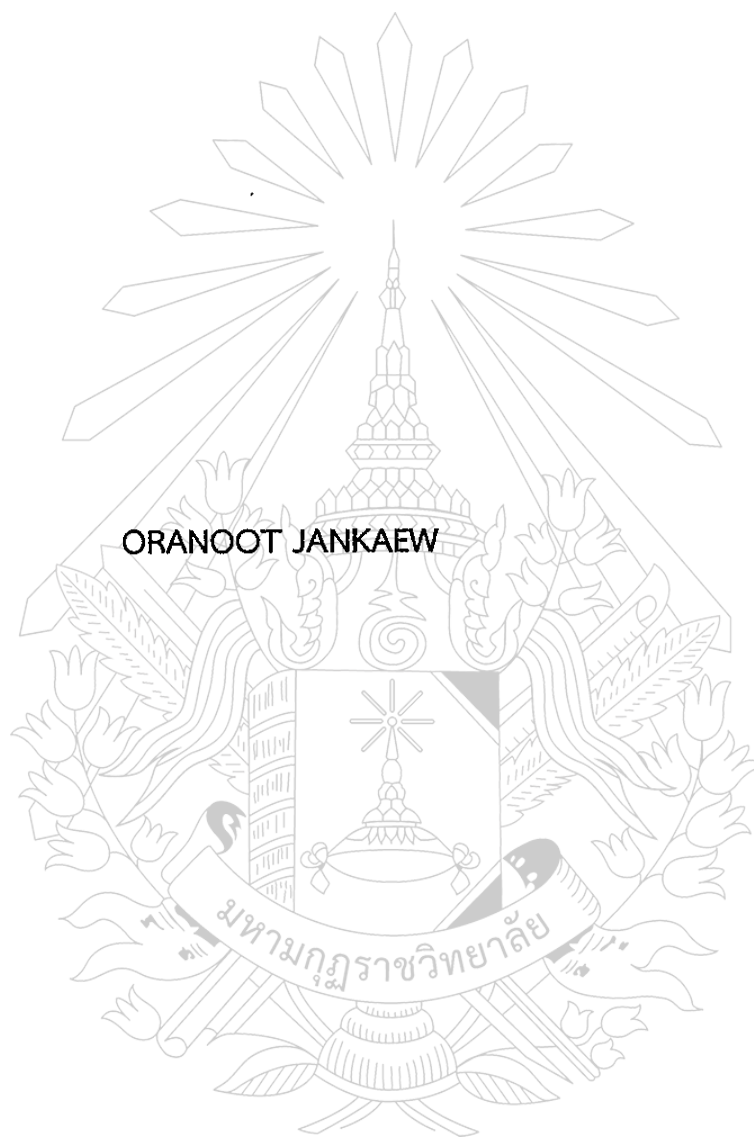
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พฤษภาคม 2559

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

**ACADEMIC ADMINISTRATION ACCORDING TO THE FOUR NOBLE TRUTHS OF  
PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE AREA OF  
KHURA SUB – DISTRICT, KHURA BURI DISTRICT,  
PANG-NGA PROVINCE**



**ORANOOT JANKAEW**

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS  
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION  
DEPARTMENT OF EDUCATIONAL ADMINISTRATION  
FACULTY OF EDUCATION  
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY  
NOVEMBER B.E. 2559 (2016)  
(COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY)**

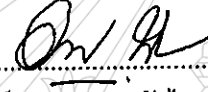
คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ได้พิจารณา  
สารนิพนธ์ของ นางอรนุช จันทร์แก้ว ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม  
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราช  
วิทยาลัยได้

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์

  
.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก  
(ดร.สรัญญา แสงอัมพร)

  
.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม  
(ดร.ประยงค์ ชูรักษ์)

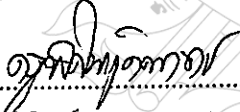
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

  
.....ประธาน  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาคม วัดโรสง)

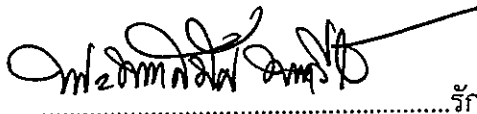
  
.....กรรมการ  
(ดร.สรัญญา แสงอัมพร)

  
.....กรรมการ  
(ดร.ประยงค์ ชูรักษ์)

  
.....กรรมการ  
(ดร.บุญส่ง ทองเอียง)

  
.....กรรมการ  
(พระครูพิศิษฐ์คณาทร,ดร.)

คณะศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร  
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

  
.....รักษาการในตำแหน่งคณบดีคณะศึกษาศาสตร์  
(พระมหาสมัคร มหาวีโร)

วันที่ 20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2559

๕๗๒๐๖๕๐๕๓๒๐๒๑ : สาขาวิชา : การบริหารการศึกษา: ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ/หลักอริยสัจ ๔

อรนุช จันทรแก้ว: การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา (ACADEMIC ADMINISTRATION ACCORDING TO THE FOUR NOBLE TRUTHS OF PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE AREA OF KHURA SUB – DISTRICT, KHURA BURI DISTRICT, PANG-NGA PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ :ดร.สรัญญา แสงอัมพร อาจารย์ที่ปรึกษา, ดร.ประยงค์ ชูรัช อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ๑๕๒ หน้า ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ๒) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นของครู ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน ๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา จำนวน ๑๔๑ คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๐๓ คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t - test ค่า F - test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

#### ผลการวิจัยพบว่า

๑) ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผล การเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

๒) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผล การเรียน คือ ควรสนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานของปี การศึกษา ควรนำผลจากการประเมินทุกครั้งมาแก้ไขปรับปรุงจัดการเรียนรู้อีกในภาคเรียนต่อไป ควรรายงานผลการเรียนรู้ออกให้ผู้เรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษาทุกปี รองลงมา ด้านการ

พัฒนากระบวนการเรียนรู้ คือ ควรมีการกำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรมาใช้ในการจัดการเรียน การสอนร่วมกันระหว่างครูกับผู้บริหาร ควรปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คือ ควรนำผลการนิเทศ มาแก้ปัญหาการนำหลักสูตรเพื่อไปใช้ในการเรียนการสอน ควรมีการติดตามประเมินผลการนำ หลักสูตรไปใช้ในแต่ละรายวิชา ควรการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆให้สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสอดคล้องในภาพรวมทั้งหมด



5720650532021 : MAJOR : EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS : ACADEMIC ADMINISTRATION / THE FOUR NOBLE TRUTHS

ORRANUCH JANKAEW: ACADEMIC ADMINISTRATION ACCORDING TO THE FOUR NOBLE TRUTHS OF PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE AREA OF KHURA SUB – DISTRICT, KHURA BURI DISTRICT, PANG-NGA PROVINCE. ADVISORY COMMITTEE: DR. SRANYA SAENGAMPORN, ADVISOR, DR. PRAYONG CHURAK, CO-ADVISOR. 152 P. 2016

The objectives of this thematic paper were as follows 1) To study academic administration according to the four noble truths of primary school administrators in the area of Khura sub district, Khura Buri district Pang-Nga province. 2) To compare the academic administration according to the four noble truths of primary school administrators in the area of Khura sub district, Khura Buri district Pang-Nga province in terms of sexes, ages, degrees of educations, and work experiences as differently and 3) To study the suggestions on the way to promote the academic administration according to the four noble truths of primary school administrators in the area of Khura sub district, Khura Buri district Pang-Nga province. The population were teachers of primary school in the area of Khura sub district, Khura Buri district Pang-Nga province, there are about 141 persons, sample size according to Krejcie and Morgan's table measurement, the samples were about 103 persons, the instrument for data collection was questionnaire both closed and open ended questions, data analysis by package computer program, the statistics were applied as follows; frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, F-test and to test the difference in each pair by LSD method

The findings were as follows

1) The academic administration according to the four noble truths of primary school administrators in the area of Khura sub district, Khura Buri district Pang-Nga province by overview was at more level for all aspects when considered in each aspect found that the aspect of curriculum development was the highest mean, and followed up the aspect of school advising and the aspect of learning assessment was the lowest mean respectively.

2) The comparative results on academic administration according to the four noble truths of primary school administrators in the area of Khura sub district, Khura Buri district Pang-Nga province in terms of sexes, ages, degrees of educations, and work experiences found that there were not different as statistically significance at .05,

3) The academic administration according to the four noble truths of primary school administrators in the area of Khura sub district, Khura Buri district Pang-Nga province found that the aspect of learning assessment i.e, there should promote on assessment instrument in universal standard in each year, there should bring all assessment result for improve learning management in the next term, there should report learning result of student to parents know in every final year and followed up the aspect of learning process learning i.e. there should determine the goal of curriculum to act together between teachers and administrators, there should cultivate the virtue, value, and purposive character which accordance with curriculum essential and the aspect of curriculum development i.e. there should bring the advising result to solve the problem of learning and teaching act, there should follow the result of curriculum act in each subject, there should make curriculum structure and any essential to accordance with vision, mission, aim, purposive character and whole all accordance with.





## ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ขอรอบขอบพระคุณ พระศรีธรรมประสาธน์ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช พระมหาสมัค มหาวิโร รักษาการในตำแหน่งคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์กมล หนูทองแก้ว เลขานุการห้องเรียนบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย อีกทั้งได้สละเวลาในการชี้แนะแนวทางตลอดจนการตรวจแก้ไขจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ดร.สรัญญา แสงอัมพร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ดร.ประยงค์ ชูรักษา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๓ ท่าน ที่ได้อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และกรุณาให้ความรู้และคำแนะนำตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆ ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราชทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ดูแลช่วยเหลือในด้านเอกสารการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดจนนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษาทุกท่าน ที่กรุณาให้กำลังใจรวมทั้งความห่วงใยที่มอบให้ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอคูระบุรี จังหวัดพังงา และบุคลากรทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบความดีทั้งหมดนี้แด่บิดามารดา และครู อาจารย์ อันเป็นที่เคารพสูงสุด รวมทั้งเพื่อน ๆ ที่ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

อรนุช จันทร์แก้ว

## สารบัญ

### หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศศุภณูปการ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญแผนภูมิ	ต
สารบัญคำย่อ	ถ
บทที่	
๑    บทนำ	๑
๑.๑    ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒    วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
๑.๓    สมมติฐานของการวิจัย	๓
๑.๔    ขอบเขตของการวิจัย	๓
๑.๕    ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	๔
๑.๖    คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๔
๒    เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๒.๑    แนวคิดเกี่ยวกับหลักอริยสัจ ๔	๗
๒.๒    แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ	๑๕
๒.๓    หลักการบริหารงานวิชาการ	๓๔
๒.๔    ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการ	๔๒
๒.๕    งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๔
๒.๖    สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	๔๘

## สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
๓	วิธีดำเนินการวิจัย	๔๘
	๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๘
	๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	๔๘
	๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๐
	๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	๕๐
	๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๕๑
	๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๑
	๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิจัย	๕๒
๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๕
	๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๕
	๔.๒ ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๖
	๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๗
	ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๕๗
	ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา	๕๘
	ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน	๖๕

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	ตอนที่ ๔ ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นของครู ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน	๗๑
	ตอนที่ ๕ ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา	๘๗
๕	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	๘๙
	๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๐๐
	๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๑๐๕
	๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๑๘
	๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๑๑๘
	๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	๑๑๙
บรรณานุกรม		๑๒๐
ภาคผนวก		๑๒๖
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและหนังสือขอ ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	๑๒๗
	ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	๑๓๒
	ภาคผนวก ค แบบสอบถาม,และค่า IOC	๑๓๙
ประวัติผู้วิจัย		๑๕๒

## สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๓.๑	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของครูในโรงเรียนประถมศึกษา	๕๐
๔.๑	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	๕๗
๔.๒	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	๕๗
๔.๓	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	๕๘
๔.๔	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์	๕๘
๔.๕	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใน เขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม	๕๙
๔.๖	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใน เขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	๖๐
๔.๗	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใน เขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้	๖๑
๔.๘	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใน เขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการ เรียน	๖๒
๔.๙	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใน เขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทาง การศึกษา	๖๓
๔.๑๐	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใน เขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา	๖๔

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๑๑	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู จำแนกตามเพศ	๖๕
๔.๑๒	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงาของครู จำแนกตามอายุ	๖๖
๔.๑๓	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู จำแนกกระตบการศึกษา	๖๘
๔.๑๔	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู จำแนกตามประสบการณ์	๖๙
๔.๑๕	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครูจำแนกตามเพศ	๗๑
๔.๑๖	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครูที่มีเพศต่างกัน	๗๑
๔.๑๗	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครูจำแนกตามเพศ	๗๒
๔.๑๘	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครูที่มีเพศต่างกัน	๗๒

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๑๙	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู็ของครูจำแนกตามเพศ	๗๓
๔.๒๐	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู็ ของครูที่มีเพศต่างกัน	๗๓
๔.๒๑	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูจำแนกตามเพศ	๗๔
๔.๒๒	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูที่มีเพศต่างกัน	๗๔
๔.๒๓	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูจำแนกตามเพศ	๗๕
๔.๒๔	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูที่มีเพศต่างกัน	๗๕
๔.๒๕	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครูจำแนกตามเพศ	๗๖

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๒๖	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครูที่มี อายุต่างกัน	๗๖
๔.๒๗	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใน เขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครูจำแนกตามอายุ	๗๗
๔.๒๘	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครูที่มีอายุต่างกัน	๗๗
๔.๒๙	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใน เขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ของประชาชนจำแนกตามอายุ	๗๘
๔.๓๐	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครูที่มีอายุต่างกัน	๗๘
๔.๓๑	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใน เขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ของประชาชนจำแนกตามอายุ	๗๙
๔.๓๒	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ของครูที่มีอายุต่างกัน	๗๙



## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๓๓	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูจำแนกตามอายุ	๘๐
๔.๓๔	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูที่มีเพศต่างกัน	๘๐
๔.๓๕	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูที่มีอายุต่างกัน	๘๑
๔.๓๖	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูจำแนกตามอายุ	๘๒
๔.๓๗	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูที่มีอายุต่างกัน	๘๒
๔.๓๘	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครูจำแนกตามอายุ	๘๓
๔.๓๙	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครูที่มี อายุต่างกัน	๘๓

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๔๐	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครูจำแนกตามระดับการศึกษา	๘๔
๔.๔๑	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	๘๔
๔.๔๒	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครูจำแนกตามระดับการศึกษา	๘๕
๔.๔๓	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	๘๕
๔.๔๔	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครูจำแนกตามระดับการศึกษา	๘๖
๔.๔๕	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	๘๖
๔.๔๖	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูจำแนกตามระดับการศึกษา	๘๗

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๔๗	แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	๘๗
๔.๔๘	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูจำแนกตามระดับการศึกษา	๘๘
๔.๔๙	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	๘๘
๔.๕๐	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครูจำแนกตามระดับการศึกษา	๘๙
๔.๕๑	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครูที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน	๘๙
๔.๕๒	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครูจำแนกประเภท	๙๐
๔.๕๓	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครูที่มีประเภทต่างกัน	๙๐

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๕๔	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครูจำแนกตามประสบการณ์	๙๑
๔.๕๕	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน	๙๑
๔.๕๖	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ของครูจำแนกตามประสบการณ์	๙๒
๔.๕๗	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน	๙๒
๔.๕๘	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ของครูจำแนกตามประสบการณ์	๙๓
๔.๕๙	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน	๙๓
๔.๖๐	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน	๙๔

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๖๑	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใน เขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทาง การศึกษา ของครูจำแนกตามประสบการณ์	๙๕
๔.๖๒	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูที่มี ประสบการณ์ต่างกัน	๙๕
๔.๖๓	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาใน เขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครู จำแนกตามประสบการณ์	๙๖
๔.๖๔	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครูที่มี ประสบการณ์ต่างกัน	๙๖
๔.๖๕	แสดงผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงาน วิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต ตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา	๙๗

## สารบัญแนญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

๒.๑

แสดงสรุปรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

๔๘



## สารบัญคำย่อ

งานวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากพระไตรปิฎกฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พิมพ์ที่ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙. เล่มที่ ๒๓ อังคุตตรนิกาย สัตตกนิบาตมหาวรรค (องสตุตค.)อักษรย่อชื่อคัมภีร์เป็นอักษรย่อที่ใช้ในการอ้างอิง ซึ่งมีไว้ในเชิงอรรถของสารนิพนธ์นี้ โดยเรียงตามลำดับคัมภีร์ในการอ้างอิง ดังนี้

คำย่อ	คำเต็ม
ที.ม.	ทีฆนิกาย มหาวัคค์
ที.ปา.	ทีฆนิกาย ปาฎิกวัคค์
ม.ม.	มัชฌิมนิกาย มูลปนิบาต
ม.อุ.	มัชฌิมนิกาย อูปริปนิบาต
สง.ส.	สังยุตตนิกาย สคตวรรค
สง.สพ.	สังยุตตนิกาย สฬายตนวรรค
อง.ทุก.	อังคุตตรนิกาย เอกนิบาต-ทุกนิบาต
อง.สตุตค.	อังคุตตรนิกาย สตุตกนิบาต-อัฐก
ข.ม.	ขุททกนิกาย มหานิทเทศ
ข.อป.	ขุททกนิกาย อปทาน
ข.พุทธ.	ขุททกนิกาย พุทธวงศ์

เครื่องหมายเล่ม ข้อและหน้า

ตัวเลขที่อยู่หลังชื่อคัมภีร์มี ๒ แบบ คือ แบบ ๒ ตอน และ แบบ ๓ ตอน แบบ ๒ ตอน หมายถึง เลขเล่ม และหน้า เช่น ๒๓/๑๗ หมายถึง เล่มที่ ๒๓ หน้าที่ ๑๗ ส่วนแบบ ๓ ตอน หมายถึง เลขเล่ม ข้อ และหน้า เช่น ๒๕/๑๐/๑๓๒ หมายถึง เล่มที่ ๒๕ ข้อที่ ๑๐๒ หน้าที่ ๑๓๒



## บทที่ ๑

### บทนำ

#### ๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นส่วนในการที่ช่วยพัฒนาทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รัฐบาลทุกรัฐบาลต่างก็มีความประสงค์ให้ประชากรที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนอยู่ดีกินดี มีความสุข มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่มีสุขภาพอนามัยดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีภาพชีวิตที่ปกติสุขในสังคม การศึกษาเป็นระบบหนึ่งของสังคมที่มีบทบาทสำคัญต่อการเกิดขึ้น ของการดำรงอยู่และการสร้างสรรค์ สิ่งดังกล่าวมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนามนุษย์และสังคมให้ก้าวหน้าไปสู่สภาพที่พึงประสงค์ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านสังคมและวัฒนธรรมสำหรับตัวศึกษาเองถ้าใช้ให้เหมาะสม จัดระบบให้ถูกต้อง จะมีบทบาทสำคัญยิ่งในการทำลายวงจรแห่งความชั่วร้ายของชีวิตมนุษย์ แต่การศึกษาดำเนินการภายในระบบใหญ่ของสังคม ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อกันทั้งทางบวกและทางลบต่อการศึกษา ดังนั้น ในการวางแผนการศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงงานและบทบาทของการศึกษาให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งระบบ คือ คู่ที่ตัวกับศึกษาเอง และการศึกษาภายใต้อิทธิพลของระบบใหญ่ในสังคม ซึ่งประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจด้านการเมือง ด้านสังคม และวัฒนธรรม (อุทัย บุญประเสริฐ, การวางแผนทางการศึกษา ๒๕๔๒, หน้า ๒๑๐-๒๑๒) นอกจากนี้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๔ ก วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๒ หมวด ๒ สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา ๑๐ ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญในการจัดการศึกษาว่าการจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายจากมาตรานี้ จะเห็นได้ว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่บุคคลที่มีสิทธิในการที่จะได้รับการศึกษาอย่างเต็มที่การบริหารโรงเรียนนับว่ามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่รับเอานโยบายระดับสูงไปปฏิบัติให้เกิดผล ภารกิจหลักของโรงเรียน คือ การจัดการเรียนการสอน ให้นักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

การบริหารมีความสำคัญเนื่องจากผู้บริหารโรงเรียน เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในฐานะที่ผู้บริหารเป็นผู้นำของบุคลากรในโรงเรียนมีอำนาจและหน้าที่ที่จะต้องพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน ตลอดจนทำหน้าที่ควบคุมการจัดการศึกษาในโรงเรียน พฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกมาในการบริหารโรงเรียนจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของครูอาจารย์และบุคลากรในโรงเรียนโดยตรงการบริหารงานวิชาการจึงเป็นงานหลักสำคัญของการบริหารสถานศึกษาเพราะเป็นงานเกี่ยวกับ



คุณภาพของการจัดการศึกษาของผู้บริหารโดยตรงผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาควรรับผิดชอบเป็นผู้นำของครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรกเพราะเป็นหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทุกแห่งคือการศึกษาแก่ผู้เรียนซึ่งผู้บริหารโรงเรียนควรเป็นผู้นำทางวิชาการโดยปฏิบัติงานร่วมกับครูกระตุ้นให้ครูได้พัฒนาตนเองให้คำแนะนำและประสานงานให้ครูทุกคนร่วมกันทำงานในด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพ

การนำหลักการบริหารเชิงพุทธมาประยุกต์ในการบริหารงานวิชาการโดยเฉพาะหลักอริยสัจ ๔ มาใช้เป็นหลักในการบริหารงานของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยหลักอริยสัจนี้เป็นหลักธรรมที่เป็นเหตุผลมีการกำหนดรู้ถึงปัญหาและรู้สาเหตุของปัญหาทำให้สามารถหาแนวทางในการแก้ปัญหาได้ จะเป็นแนวทางที่ดีในการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพราะการบริหารงานในสถานศึกษานับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่มีทักษะในการบริหารงานและเป็นผู้ที่นำวิสัยทัศน์ ความเข้มแข็ง และความคิดสร้างสรรค์มาสู่งานที่ต้องรับผิดชอบ โดยเฉพาะการนำความคิดใหม่ๆและความเชื่อในการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์มาสู่สถานศึกษาให้มีคุณภาพ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน โดยการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาเป็นแนวทางในการบริหาร คือ หลักอริยสัจ ๔ ในการบริหารโดยเฉพาะการนำมาใช้เพื่อดูแลปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานศึกษาให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ความพึงพอใจจากการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษานั้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาต้องเป็นผู้นำในการจัดทรัพยากรทางการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุ มาจัดการตามกระบวนการบริหาร โดยจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา อันจะส่งผลในการช่วยพัฒนาสติปัญญาของนักเรียนให้คิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น

## ๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นของครู ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

## ๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย

๑.๓.๑ ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา แตกต่างกัน

๑.๓.๒ ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา แตกต่างกัน

๑.๓.๓ ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา แตกต่างกัน

๑.๓.๔ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา แตกต่างกัน

## ๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

### ๑.๔.๑ ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ครูในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา จำนวน ๑๔๑ คน

#### ๑.๔.๒ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ดังนี้

- ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน
- ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา
- ด้านการนิเทศการศึกษา

#### ๑.๔.๓ ขอบเขตด้านสถานที่

ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

#### ๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

๑.๕.๑ ทำให้ทราบการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

๑.๕.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นของครูที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน

๑.๕.๓ ทำให้ทราบข้อเสนอแนะและแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

๑.๕.๔ สามารถนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์โดยให้เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้หลักธรรมกับการพัฒนาวิชาชีพของตนเองในด้านต่างๆแล้วจะสามารถถ่ายทอดแนวทางและวิถีทางแห่งพระพุทธศาสนาแก่นักเรียนได้ เพื่อเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับเยาวชนเพื่อประโยชน์ของสังคมสืบไป

#### ๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

อริยสัจ หมายถึง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา คือ ความจริงอย่างประเสริฐความจริงของพระอริยะความจริงที่ำคณให้เป็นพระอริยะมี ๔ อย่าง

(๑) ทุกข์ หมายถึง การกำหนดให้รู้จักสภาพปัญหา หมายถึง ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ อันเนื่องมาจากสภาวะที่ทนได้ยากคือ เป็นสภาวะที่บีบคั้นจิตใจความขัดแย้ง การขาดความ

เพียงแต่การพลัดพรากจากสิ่งที่รัก ความไม่สมปรารถนา เมื่อเกิดทุกข์เราต้องไม่ประมาทและต้องพร้อมที่จะเผชิญกับความเป็นจริง

(๒) สมุทัย หมายถึง การกำหนดเหตุแห่งทุกข์เพื่อกำจัด หมายถึง เหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ คือ เป็นสิ่งเริ่มต้นที่ทำให้เกิดทุกข์ ทุกข์ที่เกิดขึ้นนั้นมีสาเหตุที่แตกต่างกันออกไปแต่สาเหตุที่แท้จริงที่ก่อให้เกิดทุกข์ก็คือ ตัณหา หรือความอยาก ความต้องการ

(๓) นิโรธ หมายถึง การดับทุกข์อย่างมีจุดหมาย ต้องมีการกำหนดว่าจุดหมายที่ต้องการ หมายถึง ความดับทุกข์ หรือภาวะที่ทำให้ตัณหาดับสิ้นไปทุกข์เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากตัณหาหรือความอยาก ถ้าคนเราลดตัณหาหรือความอยากได้มากเท่าไรทุกข์ก็ย่อมน้อยลงไปด้วย

(๔) มรรค หมายถึง การกำหนดวิธีการในรายละเอียดและปฏิบัติเพื่อกำจัดปัญหา หมายถึง ข้อปฏิบัติให้ถึงความทุกข์ ได้แก่ การเดินทางสายกลาง

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ได้ผลตามเป้าหมายโดยผู้เรียนมีคุณภาพได้มาตรฐาน มีคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งครอบคลุมงานใน ๕ ด้าน ตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอคูระบุรี จังหวัดพังงา

การบริหารวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ หมายถึง การบูรณาการให้การบริหารงานวิชาการ เข้ากับหลักธรรมในพระพุทธศาสนา คือ หลักอริยสัจ ๔ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่องานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอคูระบุรี จังหวัดพังงา

(๑) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางระดับประเทศ การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาและสาระการเรียนรู้ การนำหลักสูตรมาใช้ในการติดตามการประเมินการใช้หลักสูตร การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม

(๒) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ และจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การปรับปรุง การเรียนการสอนของครู ส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

(๓) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน หมายถึง การปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับการกำหนดระเบียบแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้โดยเน้นสภาพจริงการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น และพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

(๔) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการ

สอน การส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอนการจัดการสื่อและเทคโนโลยี  
เพื่อใช้ในการเรียนการสอน การประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อ  
การศึกษา

(๕) ด้านการนิเทศการศึกษา หมายถึง การจัดระบบการติดตามสนับสนุนช่วยเหลือการ  
ปฏิบัติงานของครูในตำแหน่งวิชาการและการเรียนการสอนภายในสถานศึกษาการประเมินผลการ  
จัดระบบกระบวนการนิเทศ การประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการ  
นิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนของสถานศึกษา

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษาในเขต  
ตำบลคูระ อำเภอคูระบุรี จังหวัดพังงา ซึ่งรวมถึงผู้รักษาการในตำแหน่งด้วย

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอคูระบุรี  
จังหวัดพังงา

ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอ  
คูระบุรี จังหวัดพังงา

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น ๒ เพศคือ  
๑) เพศชาย และ ๒) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ  
๑) ต่ำกว่า ๓๐ ปี ๒) ๓๐ - ๔๐ ปี ๓) ๔๑ - ๕๐ ปี และ ๔) ๕๑ ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้  
แบ่งออกเป็นนิพนธ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ ๑) ระดับปริญญาตรี ๒) ระดับปริญญาโท

ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม  
สำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ๑) ๑-๑๐ ปี ๒) ๑๑-๒๐ ปี ๓) ๒๑ ปีขึ้นไป

## บทที่ ๒

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ครึ่งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- ๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับหลักอริยสัจ ๔
- ๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
- ๒.๓ หลักการบริหารงานวิชาการ
- ๒.๔ ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการ
- ๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๖ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

#### ๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับหลักอริยสัจ ๔

##### ๒.๑.๑ ความหมายของอริยสัจ ๔

อริยสัจสี่มีความหมายตามนัยพระบาลี ดังนี้

“ภิกษุทั้งหลาย อริยสัจ ๔ ประการเหล่านี้แล เป็นของแท้อย่างนั้น ไม่คลาดเคลื่อนไปได้ ไม่กลายเป็นอย่างอื่น ฉะนั้น จึงเรียกว่า อริยสัจ” (ส.ม. (ไทย) ๑๙/๑๗๐๓/๕๔๓)

“... ภิกษุทั้งหลาย เพราะได้ตรัสรู้อริยสัจสี่นี้ ตามเป็นจริง พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงได้นำมาเรียกว่า เป็นอริยะ” (ส.ม. (ไทย) ๑๙/๑๗๐๗/๕๔๕)

หัวใจคำสอนของพระพุทธเจ้าอยู่ที่อริยสัจ ๔ ประการ (จตตาริ อริยสัจจანი) ซึ่งพระพุทธเจ้า ทรงแสดงไว้ในปฐมเทศนาแก่สหายเก่าของพระองค์ คือ ปัญจวัคคีย์ ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน (ปัจจุบันเรียกว่าสารนาถ) ใกล้เมืองพาราณสี ในพระธรรมเทศนาภิมุขนี้ตั้งที่มีหลักฐานในคัมภีร์ดั้งเดิมนั้น พระองค์ได้ทรงแสดงอริยสัจ ๔ ประการไว้เพียงย่อมน้อย แต่ในคัมภีร์ทางพุทธศาสนารุ่นแรกๆ มีหลายแห่งที่ได้อธิบายอริยสัจ ๔ ประการนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก พร้อมด้วยรายละเอียดมากมาย และหลายแห่งหลายทาง ถ้าศึกษาอริยสัจ ๔ โดยอาศัยหลักฐานอ้างอิง และ คำอธิบาย (จากคัมภีร์) เหล่านี้ เราก็จะารู้เรื่องราวที่ดี และถูกต้องตามคำสอนอันเป็นแก่นหลักธรรมทั้งปวงของพระพุทธองค์ตรงตามคัมภีร์ดั้งเดิม อริยสัจ ๔ ประการ คือ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), ๒๕๔๖), หน้า ๑๕๕)

๑. ทุกข์

๒. สมุทัย การเกิดขึ้น หรือสาเหตุแห่งทุกข์

๓. นิโรธ ความดับทุกข์

๔. มรรค ทางที่นำไปสู่ความดับทุกข์

ทุกข์ คือ แสดงว่า สิ่งที่ปรุงแต่งทั้งปวงเป็นทุกข์ นี่คือ บอกตรงๆว่าสิ่งทั้งปวงเป็นอะไรนั่นเอง สิ่งทั้งปวงเป็นที่ตั้งแห่งความทุกข์ใจ แต่คนทั้งหลายไม่รู้ไม่เห็นไม่เห็นว่าเป็นความทุกข์จึงได้มีความอยากในสิ่งเหล่านั้น ถ้ารู้ว่ามันเป็นความทุกข์ ไม่น่าอยาก และไม่น่ายึดถือ ไม่น่าผูกพันตัวเองเข้ากับสิ่งใดแล้ว เขาก็คงจะไม่ไปอยาก ซึ่งตัวทุกข์นั่นเองหมายถึง ชั้น ๕

สมุทัย การเกิดขึ้นหรือสาเหตุแห่งทุกข์ คือ แสดงว่าความอยากด้วยอวิชชา (ความไม่รู้) นั้นเป็นต้นเหตุของความทุกข์ คนทั้งหลายก็ยังไม่รู้ ไม่เห็น ไม่เข้าใจว่าความอยากนี้แหละ เป็นตัวต้นเหตุของความทุกข์ใจจึงได้พากันอยากนั้นอยากนี้เรื่อยแปรผันประการ เพราะไม่รู้ว่าจะความอยากด้วยอวิชชา (ความไม่รู้) นั้นคืออะไร

นิโรธ (ความดับทุกข์) คือ แสดงว่านิโรธ หรือนิพพาน คือการดับความอยากเสียได้สิ้นเชิง เป็นความไม่มีทุกข์ คนทั้งหลายยังไม่รู้จักกันใหญ่ทั้งๆ ที่เป็นสิ่งที่อาจบรรลุถึงได้ในที่ต่างๆไป คือ พบได้ตรงที่ความอยากมันดับลงไปในนั่นเอง นี่คือการไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร จึงไม่มีใครปรารถนาที่จะดับความอยาก ไม่ปรารถนานิพพาน เพราะไม่รู้ว่าจะอะไรคือนิพพาน

มรรค (ทางที่นำไปสู่ความดับทุกข์) คือ วิธีดับความอยากนั้นๆเสีย ไม่มีผู้ใดเข้าใจว่าการทำอย่างนั้นเป็นวิธีดับความอยากไม่มีใครสนใจเรื่องอริยมรรคอันมีองค์ ๘ บรรดาซึ่งดับความอยากเสียได้ ไม่รู้จักอะไรเป็นที่พึ่งแก่ตนเอง อะไรควรชวนชวยอย่างยิ่ง จึงไม่สนใจกับเรื่องอริยมรรคของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่เลิศประเสริฐที่สุดในบรรดาวิชาความรู้ของมนุษย์เราในโลกนี้ นี้แหละ คือการไม่รู้อะไรเป็นอะไรอย่างน่าหวาดเสียวทั้งหมดนี้จะเห็นได้ว่า อริยสัจ ๔ ประการ นั้นคือ ความรู้ที่บอกให้เห็นชัดว่า อะไรเป็นอะไรอย่างครบถ้วน นั่นเอง เรื่องความอยากนั้นบอกให้รู้ว่า เมื่อไปเล่นกับมันจึงเป็นความทุกข์ใจขึ้นมา เราก็กังขืนไปเล่นกับความอยากจนเต็มไปด้วยความทุกข์ นี้แหละเป็นความโง่เขลาที่ไม่รู้อะไรเป็นอะไรตามที่เป็นอย่างจริงจึงปฏิบัติผิดทุกอย่าง จะมีถูกบ้างก็เล็กน้อยเกินไป และมักจะถูกตามความหมายของคนที่มีกิเลสตัณหา ซึ่งถือกันว่าถ้าได้อะไรมาตรงตามความต้องการของตนแล้ว ก็จัดว่าเป็นการปฏิบัติถูก อย่างนี้ทางธรรมไม่ว่าถือว่าถูกเลย

๒.๑.๒ องค์ประกอบของอริยสัจ ๔

อริยสัจนั้นมีองค์ประกอบหรือส่วนประกอบ ๔ ประการ ดังพระบาลีว่า

“... จตตาริมาณี ภิกขเว อริยสจฺจานิ กตมานิ จตตาริ ทุกฺขํ อริยสจฺจํ ทุกฺขสมุทฺทโย อริยสจฺจํ ทุกฺขนิโรธอริยสจฺจํ ทุกฺขนิโรธคามินีปฏิปทา อริยสจฺจํ ทุกฺขสมุทฺทโยอริยสจฺจํ ทุกฺขนิโรธอริยสจฺจํ ทุกฺขนิโรธคามินีปฏิปทา อริยสจฺจํ” (ส.ม.(บาลี) ๑๙/๑๐๘๑/๓๖๗-๓๖๘)

สรุปได้ว่า อริยสัจ มียोगค์ประกอบ ๔ คือ ทุกข์, ทุกขสมุทัยเรียกสั้นๆว่า สมุทัย, ทุกขนิโรธ เรียกสั้นๆว่า นิโรธ , ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา เรียกสั้นๆว่า มรรค สำหรับความหมายของอริยสัจแต่ละข้อๆ มีอธิบายตามพระบาลี ดังนี้

“... ภิက္ขุทั้งหลาย ขอนี้แล เป็นทุกขอริยสัจ คือ ชาติ (ความเกิด) ก็เป็นทุกข์ ชรา (ความแก่) ก็เป็นทุกข์ พยาธิ (ความเจ็บไข้) ก็เป็นทุกข์ มรณะ (ความตาย) ก็เป็นทุกข์ การประจวบกับสิ่งอันไม่เป็นที่รักก็เป็นทุกข์ การพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รัก ก็เป็นทุกข์ ปรารถนาสิ่งใดไม่ได้สิ่งนั้นก็เป็นทุกข์ โดยย่ออุปาทานชั้น ๕ เป็นทุกข์ภิက္ขุทั้งหลาย ขอนี้แล เป็นทุกขสมุทัยอริยสัจ คือ ตัณหาที่ทำให้มีภพใหม่ประกอบด้วยความเพติดเพลินและความติดใจ คอยเพติดเพลินอยู่ในอารมณ์นั้นๆได้แก่ กามตัณหา ภวตัณหา (และ) วิภวตัณหา

ภิက္ขุทั้งหลายขอนี้แล เป็นทุกขนิโรธอริยสัจ คือ การที่ตัณหานั้นแลดับไปได้ด้วยการสำรอกออกหมดไม่เหลือ การสละเสียได้ สลัดออก พ้นไปได้ ไม่หวังเหนี่ยวพัวพันภิက္ขุทั้งหลาย ขอนี้แลเป็นทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจ คือ อริยมรรคมียोगค์ ๘ นี้แหละ ได้แก่ สัมมาทิฎฐิ สัมมาสังกัปปะ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ สัมมาอาชีวะ สัมมาวายามะ สัมมาสมาธิ สัมมาสมาธิ (วิ.มหา. (ไทย) ๔/๑๔/๑๘)

อริยสัจดังที่กล่าวมานี้ โดยสรุปแล้ว ก็มีเพียง ๑ คือ ทุกข์และความดับทุกข์เท่านั้น ดังพระพุทธพจน์ว่า “ทั้งเนกาลกอนและเนบัตถันเราสอนแต่เรื่องทุกข์ และความดับทุกข์เท่านั้น” (ม.ม. (ไทย) ๑๒/๒๘๖/๒๗๖) โดยอริยสัจข้อทุกข์และทุกขสมุทัยรวมเป็นเรื่องทุกข์ และข้อทุกขนิโรธกับทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา รวมเป็นเรื่องความดับทุกข์

ทุกข์ในอริยสัจสี่นี้ โดยสรุป ท่านหมายเอาทุกข์ในเบญจขันธ์ เพราะว่า เบญจขันธ์นั้นเป็นศูนย์รวมแห่งทุกข์ทุกชนิด ดังพระบาลีพุทธพจน์ว่า “ก็โดยย่อ อุปาทานชั้น ๕ เป็นทุกข์...” (ที.มหา. (ไทย) ๑๐/๒๘๕/๓๔๓)

โดยที่พระบาลีที่ยกมานี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า อริยสัจสี่ ก็คือ ความจริงของชีวิต เพราะว่าในชีวิตของคนเรานั้น มีอริยสัจครบทั้ง ๔ อยู่ประจำตัวแล้ว ทุกข์มีอยู่จริงในชีวิต ทั้งทุกข์ทางกายและทางใจ เหตุให้เกิดทุกข์ คือ ตัณหาที่มีอยู่จริงในชีวิต จะหมายในการแก้ทุกข์เพื่อความสิ้นทุกข์หรือปราศจากทุกข์ก็ต้องแก้ในชีวิตของเราเองไม่ใช่ที่อื่นหรือสิ่งอื่น และวิธีการแก้ทุกข์ก็ต้องลงมือแก้ในชีวิต คือ เบญจขันธ์นี้ให้ถูกต้องตรงประเด็นและครบถ้วน และที่สำคัญ อริยสัจสี่ คือหลักการแก้ใจปัญหาชีวิตที่ถูกต้องและสมบูรณ์แบบ หมายความว่า เมื่อจะแก้ปัญหาชีวิตให้ได้ผลสมบูรณ์ครบถ้วนแล้ว ก็ต้องดำเนินการตามหลักการของอริยสัจสี่ กล่าวคือ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ก่อนอื่นก็ต้องรู้จักสภาพแห่งปัญหาตามเป็นจริง เมื่อรู้สภาพแห่งปัญหาแล้วก็ต้องค้นหาสาเหตุแห่งปัญหาให้ได้ว่า มันเกิดมาจากอะไร ต่อจากนั้น ก็กำหนดจุดหมายในการแก้ปัญหาว่า ต้องการผลของการแก้ปัญหาระดับใด และประเด็นสุดท้าย ก็คือ การกำหนดขั้นตอนวิธีปฏิบัติหรือดำเนินการในการแก้ปัญหาและลงมือ



ปฏิบัติตามนั้นอย่างจริงจัง เสร็จแล้วมีการทบทวนดู(ญาณ ๓) แต่ละขั้นตอนในการแก้ปัญหา เพื่อความถูกต้องและเรียบร้อย หากยังมีจุดบกพร่องอยู่ที่ต้องหาทางแก้ไขจนกว่าจะแก้ปัญหาได้สำเร็จ

### ๒.๑.๓ กระบวนการของอริยสัจ ๔

คำว่า “กระบวนการ” หมายถึง ปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ค่อยๆเปลี่ยนแปลงอย่างมีระเบียบไปสู่ผลอย่างหนึ่ง, กรรมวิธีหรือลำดับการกระทำซึ่งดำเนินต่อเนื่องกันไปจนสำเร็จลง ณ ระดับหนึ่ง” (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕, หน้า ๗๕) จากการศึกษาเรื่องอริยสัจ ๔ ผู้วิจัยมองเห็นกระบวนการหรือกระบวนการความคิดในอริยสัจ ๔ สรุปได้เป็น ๒ กระบวนการ คือ

๑. กระบวนการของเหตุและผล

๒. กระบวนการตรวจสอบ

๑. กระบวนการของเหตุและผล

กระบวนการของอริยสัจ ๔ ก็คือ การดำเนินไปอย่างมีระบบของธรรมะที่เกี่ยวข้องกันสัมพันธ์กันในลักษณะที่เป็นเหตุและผลของกันและกัน หรือกระบวนการที่เกิดขึ้นและกระบวนการดับไปของทุกข์อันเป็นธรรมชาติของชีวิตตามความสัมพันธ์กันแห่งเหตุและผลกระบวนการของอริยสัจ ๔ เริ่มที่ทุกข์ก่อน เพราะทุกข์เป็นธรรมฝ่ายผล เป็นสภาพที่เห็นได้ง่าย และมีปรากฏอยู่ประจำและเป็นจริง ในชีวิตของมนุษย์ทุกคน เมื่อมีทุกข์ก็ต้องมีสาเหตุที่ทำให้มันเกิด ซึ่งสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดทุกข์ก็คือตัวตัณหา เพราะเมื่อคนยังมีตัณหาที่มีความทะเยอทะยานอยากด้วยประการต่างๆ จึงเป็นเหตุให้เกิดความคิดหาอุบายที่จะทำหรือพูด เพื่อจะให้ได้สิ่งที่ตนต้องการมาสนองความอยากซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดทุกข์ และเมื่อได้มาสมปรารถนาแล้วก็ยังเป็นทุกข์อีก เนื่องจากจะต้องคิดหาอุบายที่จะรักษามันไว้ไม่ให้สูญสลายหรือเปลี่ยนแปลงไปหากสิ่งที่ตนได้มาทุกอย่างนั้นมันต้องเปลี่ยนแปลงสูญสลายไปตามเหตุปัจจัยแล้ว ก็ไม่พ้นจากความทุกข์ไปได้

เมื่อรู้เห็นทุกข์พร้อมทั้งสาเหตุตามที่เป็นจริงแล้ว ย่อมเปื้อนนายคลายความต้องการในสิ่งที่เป็นทุกข์หรือก่อให้เกิดทุกข์ และคิดหาหนทางที่จะพ้นไปจากทุกข์โดยกำหนดว่า เมื่อมีทุกข์อุบายที่จะแก้ทุกข์ดับทุกข์ก็ต้องมีเช่นกัน จึงได้ตั้งเป้าหมายที่จะทำตนให้พ้นจากความทุกข์เรียกว่าทุกข์นิโรธ ไว้กำหนดเป้าหมายเอาไว้แล้ว ก็จำเป็นต้องมีวิธีดำเนินการ เรียกว่า มรรค เพื่อจะให้บรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้นั้น

อนึ่ง ทุกข์รวมทั้งสาเหตุนี้ พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า เป็นสภาวะธรรมที่ต้องอาศัยซึ่งกันและกันเกิดขึ้น (เรียกชื่อว่า ปฏิจจสมุปปັນนธรรม) จะเกิดขึ้นเองลอยๆโดยไม่มีสาเหตุไม่ได้ โดยทรงตรัสถึงกระบวนการเกิดขึ้นแห่งทุกข์ ด้วยพระบาลีว่า

“... เพราะอวิชชาเป็นปัจจัย จึงมีสังขาร สังขารเป็นปัจจัย จึงมีวิญญาณ วิญญาณเป็นปัจจัย จึงมีนามรูป นามรูปเป็นปัจจัย จึงมีสฬายตนะ สฬายตนะเป็นปัจจัย จึงมีผัสสะ ผัสสะเป็นปัจจัย จึงมีเวทนา เวทนาเป็นปัจจัย จึงมีตัณหา ตัณหาเป็นปัจจัย จึงมีอุปาทาน อุปาทานเป็นปัจจัย จึงมีภพ ภพ

เป็นปัจจัย จึงมีชาติ ชาติเป็นปัจจัย จึงมีชรา มรณะ โสกะ ปริเทวะ ทุกข์ โทมนัส อุปายาสเป็นอันว่า กองทุกข์ทั้งมวลนั้นย่อมเกิดด้วยอาการอย่างนี้” (ขุ.ป. (บาลี) ๓๑/๘-๑๖/๓๑๗-๓๒๗)

นั่นเป็นสมุทัยวาร (สายเกิด) แห่งปฏิจจสมุปปาทหรือกระบวนการของเหตุและผลในการเกิดขึ้นของทุกข์พระบาลีในสมุทัยวารนี้เท่ากับรวมเอาอริยสัจ ๒ ข้อ คือ ทุกข์ และทุกข์สมุทัยเข้าด้วยกัน ส่วนในอริยสัจ ท่านแยกชาติ ชรา มรณะ โสกะ ปริเทวะ ทุกข์ โทมนัส และอุปายาสมาไว้ ข้อที่ ๑ คือ ทุกข์ ในฐานะที่เป็นปัญหาที่ประสบซึ่งจะต้องคิดอ่านหาทางแก้ไข แล้วจึงกล่าวถึงกระบวนการของเหตุปัจจัยที่ก่อให้เกิดทุกข์ว่า มีอะไรบ้าง อะไรเป็นเหตุของอะไรอะไรเป็นผลของอะไร จนจบทั้งกระบวนการ จัดเป็นข้อที่ ๒ คือ ทุกข์สมุทัย ในฐานะที่เป็นสาเหตุของปัญหา และตรัสถึงกระบวนการของความดับทุกข์ไว้ว่า

“... เพราะอวิชชานั้นแหละดับ ไม่เหลือด้วยมรรค คือ เพราะวิราคะดับ สังขารจึงดับ เพราะสังขารดับ วิญญาณจึงดับ เพราะวิญญาณดับ นามรูปจึงดับ เพราะนามรูปดับ สฬายตนะจึงดับ เพราะสฬายตนะดับ ผัสสะจึงดับ เพราะผัสสะดับ เวทนาจึงดับ เพราะเวทนาดับ ตัณหาจึงดับ เพราะตัณหา อุปาทานดับ เพราะอุปาทานดับ ภพจึงดับ เพราะภพดับ ชาติจึงดับ เพราะชาติดับ ชรา มรณะโสกะปริเทวะ ทุกข์ โทมนัส อุปายาสจึงดับ เป็นอันว่ากองทุกข์ทั้งมวลย่อมดับด้วยอาการอย่างนี้”

นั่นเป็นนิโรธวาร (สายดับ) แห่งปฏิจจสมุปปาทหรือกระบวนการของเหตุและผลในการดับของทุกข์ซึ่งนิโรธวารนี้ มีความหมายเท่ากับอริยสัจข้อที่ ๓ คือ ทุกขนิโรธ แสดงให้เห็นว่า เมื่อแก้ปัญหาอย่างถูกต้องตรงสาเหตุแล้ว ปัญหาอื่นๆ ก็จะดับไปตามเหตุปัจจัย และเมื่อถือเอาโดยความแล้ว ยิ่งบ่งถึงแนวทางปฏิบัติหรือวิธีดำเนินการที่จะต้องลงมือปฏิบัติในการจัดการกับปัญหาให้สำเร็จ ลุล่วงได้ อันหมายถึงอริยสัจข้อที่ ๔ คือ ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา

อย่างไรก็ตาม นิโรธวาร (สายดับ) ของปฏิจจสมุปปาทนี้ ถึงแม้จะกินความถึงอริยสัจข้อที่ ๔ ด้วย แต่ก็ยังไม่ให้ผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจน เพราะว่า ปฏิจจสมุปปาทแสดงเฉพาะแต่กระบวนการที่เป็นไปตามธรรมชาติอย่างเดียว ไม่ได้แสดงวิธีการไว้ว่าต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง เพื่อการปฏิบัติที่ได้ผล ข้อนี้ ถ้าจะเปรียบเทียบกับเหมือนกับหมอที่รู้วิธีการแก้ไขโรค แต่ไม่ได้สั่งยาและบอกวิธีการปฏิบัติในการรักษาโรคไว้ ส่วนอริยสัจข้อที่ ๔ จะแสดงข้อปฏิบัติไว้เพื่อวัตถุประสงค์ข้อนี้คือ ความดับทุกข์อย่างชัดเจนโดยตรง และสามารถทดลองพิสูจน์ได้ว่า หากลงมือปฏิบัติตามหลักอริยมรรคมีองค์แปด โดยเริ่มต้นที่สัมมาทิฐิ กล่าวคือ มีความเห็นที่ถูกต้องตั้งตามความเป็นจริงเรื่อยไปจนถึงสัมมาสมาธิอย่างถูกต้องครบถ้วนแล้ว ก็สามารถจะนำไปสู่จุดหมาย กล่าวคือ การแก้ปัญหาได้อย่างเห็นผลแน่นอน

## ๒. กระบวนการตรวจสอบ

อริยสัจ ๔ เป็นหลักธรรม หรือคำสอนที่แสดงถึงกระบวนการเกิดขึ้นของทุกข์ และกระบวนการดับไปของทุกข์ว่า ดำเนินไปอย่างไร และเพื่อความสมบูรณ์ครบถ้วนของการดำเนินการ

แต่ละขั้นตอน พระพุทธเจ้ายังได้ทรงแสดงการตรวจสอบ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการแต่ละขั้นตอนไว้ด้วย ได้แก่ เรื่องญาณ ๓ คือ สัจญาณ กิจจญาณ กตญาณ

๑) สัจญาณ คือ รู้สภาพหรือภาวะที่เป็นจริงของแต่ละเรื่องว่า คืออะไร กล่าวคือรู้ว่า อะไรคือทุกข์ของชีวิต อะไรคือสาเหตุของทุกข์ ภาวะดับทุกข์เป็นอย่างไร วิธีการดับทุกข์ คืออะไร

๒) กิจจญาณ คือ รู้ถึงหน้าที่หรือวิธีการที่จะพึงกระทำในแต่ละเรื่องว่า พึงปฏิบัติอย่างไร กล่าวคือ

(๑) ในเรื่องทุกข์นั้น รู้ว่า เป็นสิ่งที่พึงรู้ให้ชัดเจน

(๒) ในเรื่องสมุทัยนั้น รู้ว่า เป็นสิ่งที่พึงละหรือกำจัดให้สิ้นไป

(๓) ในเรื่องนิโรธนั้น รู้ว่า เป็นสิ่งที่ต้องทำให้เป็นจริงขึ้น หรือทำให้สำเร็จบริบูรณ์

(๔) ในเรื่องมรรคนั้น รู้ว่า เป็นสิ่งที่ต้องเจริญ คือทำให้ครบถ้วน ปฏิบัติให้สมบูรณ์

๓) กตญาณ คือ รู้ในสิ่งที่ลงมือปฏิบัติไปแล้ว เป็นการตรวจสอบผลของการกระทำที่ดำเนินการหรือลงมือปฏิบัติไปแล้วว่า ได้ผลหรือมีผลเป็นอย่างไร เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์หรือไม่ กล่าวคือ

(๑) เรื่องทุกข์ ซึ่งเป็นสิ่งที่จะต้องรู้อย่างชัดเจน ถัดกัน และตามความเป็นจริงนั้นรู้อย่างชัดเจน ถูกต้องแล้วหรือยัง

(๒) เรื่องสมุทัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องละอย่างเด็ดขาดนั้น ละได้แล้ว หรือยัง

(๓) เรื่องนิโรธ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องทำให้เป็นจริง คือ สำเร็จผลบริบูรณ์นั้นทำสำเร็จแล้วหรือยัง

(๔) เรื่องมรรค ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องเจริญ คือทำให้ครบถ้วนนั้น ทำให้ครบถ้วนแล้วหรือยัง

กล่าวโดยสรุป ในคำสอนเรื่องอริยสัจ ๔ นั้น พระพุทธเจ้าได้ทรงแสดงกระบวนการเกิดและกระบวนการดับของทุกข์ ซึ่งเป็นกระบวนการความสัมพันธ์ของเหตุและผลทั้งในกระบวนการเกิดและกระบวนการดับของทุกข์ ดังที่ท่านพระอัสสชิเถระ (พระเถระรูปสุดท้ายในกลุ่มพระปัญจวัคคีย์) สรุปแสดงแก่พระสารีบุตรเมื่อครั้งยังเป็นอุปติสสปริพาชก ความว่า ธรรมเหล่าใดเกิดแต่เหตุ พระตถาคตทรงตรัสแสดงเหตุแห่งธรรมเหล่านั้นและความดับแห่งธรรมเหล่านั้น พระมหาสมณะมีปกติทรงสั่งสอนอย่างนี้ (วิ.มหา.(ไทย) ๔/๖๕/๗๔) พร้อมทั้งแสดงหลักการตรวจสอบ (ญาณ ๓) เพื่อความสมบูรณ์ครบถ้วนของการดับทุกข์หรือแก้ปัญหาตามกระบวนการของอริยสัจ ๔ ซึ่งเป็นกระบวนการตรวจสอบที่สามารถตรวจสอบได้ด้วยตนเอง

#### ๒.๑.๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔

ความหมายของการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔ เป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ โดยผู้เรียนพยายามคิดค้นวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้ลำดับขั้นตอน ของอริยสัจ ๔ เป็นแนวทางการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งประกอบไปด้วย (สุวิทย์ มูลคำ, ๒๕๔๕ หน้า ๑๕)

๑. ทุกข์ (การกำหนดปัญหา)
๒. สมุทัย (การตั้งสมมติฐาน)
๓. นิโรธ (การทดลองเก็บข้อมูล)
๔. มรรค (การวิเคราะห์ข้อมูลและอุปสรรค)

สาโรช บัวศรี (๒๕๔๑, หน้า ๑๐) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความเป็นมาของวิธีสอนตามขั้นตอนของอริยสัจ ๔ ไว้ ดังนี้

ในวัฒนธรรมของชาติไทยเราได้ยอมรับนับถือว่าพระพุทธองค์เป็นบรมครูย่อมต้องมีวิธีสอนที่ดี ดังนั้น ถ้าเราพบว่าวิธีสอนของพระพุทธองค์เป็นอย่างไรแล้วก็ถือว่าเป็นวิธีสอนของครูไทยที่ควรนำมาปฏิบัติเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีด้วย วิธีการสอนของพระพุทธองค์จะเขียนไว้ ณ ที่ใดบ้าง จะมีการอธิบายเกี่ยวกับวิธีสอนที่พระองค์ทรงใช้ไว้ที่ใดบ้าง ก็ไม่ทราบกันอย่างแพร่หลาย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องอนุมานหรือคาดหมายเอาบ้าง โดยมากสิ่งที่เราพบเห็นกันนั้นก็คือ พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ในพระไตรปิฎก ซึ่งรวบรวมสิ่งที่สำคัญทั้งหมดของพระพุทธศาสนาเอาไว้ เป็นหนังสือที่มีจำนวนมากมายหลายเล่ม เรายังไม่มีเวลาที่จะอ่านให้หมด จึงไม่มีโอกาสที่จะได้พบได้ว่าจะมีคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีสอนของพระพุทธองค์อยู่ในพระไตรปิฎก เพียงใด แต่เพื่อความรวดเร็วก็ควรที่จะสามารถ หรืออนุมานเกี่ยวกับวิธีสอนของพระพุทธองค์ได้บ้างตามสมควรจากคำสอนหรือพฤติกรรมต่างๆ ของพระองค์

เนื่องจากอริยสัจ ๔ เป็นคำสอนที่ถือว่าเป็นหัวใจของพระพุทธศาสนาประการหนึ่งซึ่งพยายามทำการคาดหมายหรืออนุมานเอาวิธีสอนมาจากอริยสัจ ๔ และพฤติกรรมสิ่งแวดล้อมต่างๆ นั้นได้บ้างไม่มากนักน้อย จากการอนุมาน ก็พอจะมองเห็นหรือพอจะอนุมานได้ว่า วิธีการแห่งปัญญานั้น คล้ายกับวิธีการของอริยสัจ ๔ อย่างที่สุด ดังจะพยายามเปรียบเทียบให้เห็นดังต่อไปนี้

#### ๑. ชั้นต่างๆของอริยสัจสี่

- ๑) ทุกข์ ชีวิตนี้เป็นความทุกข์อย่างยิ่ง (ดังนั้น ปัญญาของเราก็คือ ทำอย่างไรจะได้พ้นทุกข์)
- ๒) สมุทัย สาเหตุใหญ่ที่ทำให้เกิดทุกข์ ได้แก่ ตัณหา (ดังนั้น เพื่อหาทางกำจัดตัณหาเสียได้ ทุกข์ก็คงจะหมดไป วิธีการที่อาจทดลองเพื่อกำจัดตัณหาอาจมีดังนี้ การอดอาหาร การนั่งสมาธิ การเข้าใจสิ่งที่ถูกต้อง)

๓) นิโรธ การดับทุกข์ (ในการให้ได้มาซึ่งสภาวะนี้ จำต้องดำเนินการต่างๆเพื่อให้ทุกข์ดับไป หรือเพื่อจะได้พ้นทุกข์ จึงทำการอดอาหาร เพื่อให้เห็นว่า การทำทุกรกิริยาไม่อาจพ้นทุกข์ได้ก็ลองทำอย่างอื่นออกไปอีก

๔) มรรค จากการปฏิบัติต่างๆด้วยตนเองแล้ว ตกลงสรุปผลได้ว่า วิธีการที่จะพ้นทุกข์ได้นั้นมีทางเดียว คือ ทางที่เรียกว่า “มรรคแปด” นั้นเอง

๒. ชั้นต่างๆของวิธีการแห่งปัญญา

๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่าทำอย่างไรจึงจะได้พ้นทุกข์นั่นเอง)

๒) ตั้งสมมติฐาน เมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สาเหตุของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ (เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดต้นเหตุเสียให้สิ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น)

๓) การทดลองและเก็บข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหารลองทำสมาธิ ฯลฯ จดและจำผลของการปฏิบัติแต่ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป

๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ในชั้นทดลองนั้น เพื่อจะรู้ว่าสิ่งแก้ปัญหาก็กำหนดไว้ตั้งเดิมนั้นได้หรือไม่ประการใด

๕) การสรุปผล นำการสรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัดว่าได้แก้ปัญหได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่า วิธีทศกริยานั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์แต่การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้นทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับเสถียรหรือระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคล

จากการเปรียบเทียบนี้ ก็พอจะเห็นได้ว่าชั้นต่างๆของอริยสัจ ๔ และชั้นต่างๆของวิธีการแห่งปัญญานั้นคล้ายคลึงกันเต็มที่ จะกล่าวได้ว่า แบบเดียวกันก็ไม่ผิด คือ ต่างก็เป็นวิธีการหาเหตุผลและแก้ปัญหานั้นเอง ดังนั้น นับว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ไม่ใช่ข้อย่อยที่โลกตะวันออกและโลกตะวันตก ค้นพบวิธีการออกมาได้อย่างเดียวกัน โดยที่ไม่ได้ทราบซึ่งกันและกันเลย ต่างคนต่างคิดออกมา แต่สังเกตได้ว่า พระพุทธองค์ได้ทรงใช้วิธีการนี้มา ๒๕๔๙ ปีมาแล้ว

๓. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔

๑) กำหนดปัญหา (ชั้นทุกข์)

(๑) ผู้สอนกำหนดและนำเสนอปัญหาอย่างละเอียด พยายามให้ผู้เรียนทำความเข้าใจต่อปัญหานั้นตรงกัน และพยายามสร้างความรู้สึกให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักว่า สิ่งที่ผู้สอนนำเสนอเป็นปัญหาของทุกคน ทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหานั้น และทุกคนจะต้องร่วมมือกันช่วยแก้ปัญหาเพื่อความสุขของทุกคน

(๒) ผู้สอนช่วยผู้เรียนให้ได้ศึกษาพิจารณาดูปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ด้วยความรอบคอบและพยายามกำหนดขอบเขตของปัญหาซึ่งผู้เรียนจะต้องคิดแก้ไขให้ได้

## ๒) การตั้งสมมติฐาน (ขั้นสมมุติ)

(๑) ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนให้ได้พิจารณาด้วยตัวเองว่าสาเหตุของปัญหาที่ยกขึ้นมากล่าวในชั้นที่ ๑ นั้นมีอะไรบ้าง

(๒) ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนให้ได้เกิดความเข้าใจและตระหนักว่าในการแก้ปัญหาใดๆนั้นจะต้องกำจัดหรือดับ

(๓) ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนให้คิดว่าในการแก้ที่สาเหตุนั้นอาจจะกระทำอะไรได้บ้างคือ ให้กำหนดสิ่งที่จะกระทำนี้เป็นข้อๆไป

๓) ทดลองและเก็บข้อมูล (ขั้นนิโรธ) ใช้เทคนิคการแบ่งงานและการทำงานเป็นกลุ่มและเสนอแนะวิธีการจดบันทึกข้อมูลผู้สอนอาจให้ผู้เรียนช่วยกันเสนอว่า จะบันทึกข้อมูลอย่างไร หรือช่วยกันออกแบบตารางบันทึกข้อมูล

## ๔) วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล (ขั้นมรรค)

(๑) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสรุปได้ว่า ในบรรดาการทดลองหรือการกระทำด้วยตัวเองหลายๆอย่างนั้น บางอย่างก็แก้ปัญหาไม่ได้บางอย่างก็แก้ปัญหาได้ชัดเจนบางอย่างก็แก้ปัญหาได้ไม่ชัดเจน การแก้ปัญหาให้สำเร็จจะต้องทำอย่างไรแน่

(๒) เมื่อลงข้อสรุปวิธีแก้ปัญหาได้แล้ว ให้ผู้เรียนช่วยกันกำหนดแนวทางในการปฏิบัติและลงมือปฏิบัติตามแนวทางนั้นโดยทั่วกัน รวมทั้งให้ผู้เรียนช่วยกันคิดวิธีการควบคุมและติดตามของการปฏิบัติเมื่อแก้ไขปัญหานั้นๆด้วย

สรุปได้ว่า หลักอริยสัจ ๔ ประการที่ทำให้ผู้บริหารจะต้องมีคุณธรรมประจำใจในการวิเคราะห์พัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การใช้ห้องสมุดให้มีความเรียบร้อยในการเรียน และการวัดผลประเมินผล สำหรับการเรียนการสอน โดยนำหลักอริยสัจ ๔ เข้าไปพัฒนาในการวิเคราะห์หลักบริหารเพื่อเกิดประสิทธิภาพในการทำงานของโรงเรียน

## ๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

### ๒.๒.๑ ความหมายของการบริหาร

การบริหาร มีควมคู่มากับมนุษย์เป็นเวลายาวนาน มนุษย์นอกจากจะอยู่ในสิ่งแวดล้อมและได้รับประสบการณ์จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมแล้วมนุษย์ก็จะประมวลประสบการณ์เหล่านั้นนำมาถ่ายทอดให้กับชนรุ่นหลัง การศึกษาอย่างไม่เป็นทางการจึงได้เกิดขึ้น จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น สิ่งแวดล้อมรอบตัวมนุษย์ก็เริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น เช่นเดียวกัน มนุษย์จึงเริ่มรวมเข้าเป็นชุมชนเล็กๆ และต่อมาเป็นชุมชนใหญ่ขึ้น เพื่อสนองความต้องการของตนเองทั้งทางกายภาพและทางสังคม (ชาญชัย อาจินสมภาร, ๒๕๔๑ หน้า ๒๗)

การบริหาร เป็นกระบวนการทางสังคม (Social Process) ซึ่งผู้บริหารจะต้องดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของสมาชิกในสังกัด การศึกษาเรื่องการบริหารจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง มนุษย์มีการสร้างกฎเกณฑ์ระเบียบต่างๆ ให้เกิดขึ้นมุ่งหวังเพื่อความสงบสุขในสังคมที่ตนสังกัดอยู่ การบริหารจึงเติบโตควบคู่มากับการดำรงชีพของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้มนุษย์ดำรงชีพอยู่ร่วมกันได้อย่างผาสุก (สมพงษ์ เกษมสิน, ๒๕๒๙ หน้า ๔)

การบริหาร (Administration) มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สมคิด บางโม (๒๕๔๔, หน้า ๒) ได้สรุปสาระสำคัญของการบริหารไว้ดังนี้

๑. การบริหารเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป

๒. มีการร่วมมือกันทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

๓. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

จำนง แจ่มจันทร์วงศ์และคนอื่นๆ (๒๕๔๐, หน้า ๒๑) ได้รวบรวมคำนิยามของการบริหารไว้ดังนี้

การบริหารงาน หมายถึง การทำงานของคณะบุคคล (Group) ตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป เข้าร่วมปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันการบริหาร คือ การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลายได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ เป็นอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานนั้นการบริหาร คือ ศิลปะเนการทำงานให้บรรลุเป้าหมายรวมกับผู้อื่น

พระธรรมโกศาจารย์ (๒๕๔๙, หน้า ๒-๕) กล่าวถึงพุทธวิธีการบริหารไว้ว่า การบริหารหมายถึงการทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยคนอื่น (Getting things done through other people) เมื่อว่าตามคำนิยามนี้การบริหารในพระพุทธศาสนาเริ่มมีขึ้นเป็นรูปธรรมสองเดือนนับจากวันที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ นั่นคือ ในวันอาสาฬหบูชา เมื่อพระพุทธเจ้าทรงแสดงพระธรรมเทศนาเป็นครั้งแรกแก่พระปัญจวัคคีย์ซึ่งทำให้เกิดพระสังฆรัตนะขึ้น เมื่อมีพระสังฆรัตนะเป็นสมาชิกใหม่เกิดขึ้นจึงทำให้ครบทั้ง ๓ รัตนะ คือ พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ รวมเรียกว่า พระรัตนตรัย พระพุทธศาสนาจึงดำรงสืบต่อมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า ๒,๕๐๐ ปี เป็นข้อมูลให้เราได้ศึกษาเรื่องพุทธวิธีการบริหาร

นอกจากนี้ยังมีพุทธพจน์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกระจายอยู่ในพระไตรปิฎก การศึกษาพุทธพจน์เหล่านั้นก็จะทำให้ทราบถึงพุทธวิธีการบริหารการศึกษา พุทธวิธีการบริหารในครั้งนี้เป็นหน้าที่ของนักบริหาร เป็นกรอบในการพิจารณาให้สอดคล้องกับ การบริหาร หน้าที่ (Function) ของนักบริหารมีอยู่ ๕ ประการตามคำย่อในภาษาอังกฤษว่า POSDC (พระธรรมโกศาจารย์, (พุทธวิธีการบริหาร, ๒๕๔๙ หน้า ๒-๕)

๑. P คือ Planning หมายถึง การวางแผน เป็นการกำหนดแนวทางดำเนินงานในปัจจุบันเพื่อความสำเร็จที่จะตามมาในอนาคต ผู้บริหารที่ดีต้องมีวิสัยทัศน์เพื่อกำหนดทิศทางขององค์กร

๒. O คือ Organizing หมายถึง การจัดองค์กร เป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกสายบังคับบัญชาภายในองค์กร มีการแบ่งงานกันทำและการกระจายอำนาจ

๓. S คือ Staffing หมายถึง งานบุคลากร เป็นการสรรหาบุคลากรใหม่ การพัฒนาบุคลากร และการใช้คนให้เหมาะสมกับงาน

๔. D คือ Directing หมายถึง การอำนวยการ เป็นการสื่อสาร เพื่อให้เกิดการดำเนินการตามแผน ผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและมีภาวะผู้นำ

๕. C คือ Controlling หมายถึง การกำกับดูแล เป็นการควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติงานภายในองค์กรรวมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาภายในองค์กร

สิริภพ เหล่าลาภะ (๒๕๔๕, หน้า ๑๔๐) ได้กล่าวความหมายเกี่ยวกับการบริหารไว้ ๒ นัย คือ

๑. คำว่า บริหาร มาจากภาษาบาลีว่า ปรีหาร มาจากศัพท์ว่า ปรี แปลว่า รอบ และ ทร ธาตุ ในความนำไป ดังนั้น คำว่า บริหาร จึงแปลว่า นำไปโดยรอบ อีกสำนวนหนึ่ง คำว่า บริหาร แปลว่า อ้อมหนี, หลีกหนี, หลบหนีดังในประโยคภาษาบาลีว่า “ปณฺหิ ปรีหิตํ สมตฺโถ” แปลว่า ผู้สามารถเพื่อการอ้อมหนี หลีกหนี หลบหนีซึ่งปัญหา หรือแปลว่า ผู้สามารถบริหารปัญหา และนำปัญหาไปโดยรอบ หรือกำจัดปัญหาให้หมดสิ้นไป

๒. คำว่า บริหาร แปลมาจากภาษาอังกฤษว่า Administer และ Administration แปลความหมาย คือ การปกครอง ดำเนินการ อำนวยการ จัดการ จัดเหี่ยวาง ส่งเสริม และบำรุง

สมคิด บางโม (๒๕๔๕, หน้า ๖๒-๖๓) ได้อธิบายองค์ประกอบของการบริหารที่สำคัญ และมีความจำเป็นต่อองค์กร ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ที่แน่นอน กล่าวคือ จะต้องรู้ว่า จะดำเนินการไปทำไม เพื่ออะไรและต้องการอะไรจากการดำเนินการ เช่น ต้องมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการ หรือในการผลิต ต้องรู้ว่าจะผลิตเพื่อใคร ต้องการผลตอบแทนเช่นใด ถ้าหากไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์แล้วก็ไม่มีความหมายของการบริหาร การดำเนินงานต่างๆ จะไม่มีผลสำเร็จ เพราะไม่มีเป้าหมายกำหนดไว้แน่นอน

๒. ทรัพยากรในการบริหาร ได้แก่ วัตถุประสงค์และเครื่องใช้เพื่อประกอบการดำเนินงานรวมถึงความสามารถในการจัดการ ทรัพยากรในการบริหาร ได้แก่ ๔ MS คือ มนุษย์ (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และความสามารถในการจัดการ (Management) หรือ ๖ MS ที่มีเครื่องจักร (Machine) และตลาด (Market) เพิ่มเข้ามาซึ่งในปัจจุบันมีความจำเป็นมากขึ้น

๓. มีการประสานงานระหว่างกัน หรือเรียกได้ว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน กล่าวคือ เป้าหมายและวัตถุประสงค์รวมทั้งทรัพยากรในการบริหารทั้ง ๔ MS หรือ ๖ MS ดังกล่าว จะต้องมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน หรือกล่าวได้ว่า จะต้องมึระบบของการทำ งานร่วมกันและที่เกิดขึ้นจริงๆ ด้วยการนำ ปัจจัยทั้งหลายเบื้องต้นมาไว้ร่วมกันแล้วไม่เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ไม่เกิดความสัมพันธ์ ระหว่างกัน การบริหารก็จะไม่เกิดขึ้น



๔. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการบริหารงานนั้นสิ่งทีวัดผลสำเร็จของงานว่า บรรลุเป้าหมายของวัตถุประสงค์ขององค์การก็คือ ประสิทธิภาพขององค์การ หมายถึง ความสามารถขององค์การ ในอันที่จะบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การในการใช้ทรัพยากรขององค์การที่มีอยู่ระยะสั้น โดยเปรียบเทียบกับปัจจัยนำเข้าและค่าใช้จ่ายกับปัจจัยนำออกและรายได้ขององค์การ

เสนาะ ดิเยาว์ (๒๕๔๔ ,หน้า ๑-๒) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญของการบริหาร ๕ ลักษณะ คือ

๑. การบริหารเป็นการทำงานกับคนและโดยอาศัยคน หมายความว่า การบริหารเป็นกระบวนการทางสังคม คือ อาศัยกลุ่มที่รวมกันทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบให้สำเร็จโดยอาศัยความร่วมมือของบุคคลอื่น มิฉะนั้น จะทำงานไม่สำเร็จสาระสำคัญของการบริหารในข้อนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีสิ่งต่างๆ เหล่านี้ คือ มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ดี มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นทีมได้มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ หากมีการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์และมีความสามารถทำให้งานบรรลุเป้าหมายได้

๒. การบริหารทำให้งานบรรลุเป้าหมายขององค์การ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การต้องอาศัยความร่วมมือกันของคนทุกคน จึงจะทำให้สำเร็จลงได้ เป้าหมายเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้บริหารจะต้องทำให้บรรลุได้นั้นจะต้องมีลักษณะสำคัญ ๓ ประการ คือ เป้าหมายต้องสูงแล้วสามารถทำให้สำเร็จ เป้าหมายสูงเกินแบกทำให้สำเร็จไม่ได้ เป้าหมายต่ำแบกก็เม่ทำพ่ายเม่มีคุณค่าประการที่สอง การจะไปถึงเป้าหมายจะต้องมีระบบงานที่ดีมีแผนงานที่มีประสิทธิภาพ ประการสุดท้าย จะต้องระบุเวลาที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น

๓. การบริหารเป็นการสมดุลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ คำว่าประสิทธิผล หมายความว่า ทำงานบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนด ส่วนคำว่า ประสิทธิภาพ หมายความว่า ทำงานโดยใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดหรือเสียค่าใช้จ่ายต่ำสุด การทำงานให้สำเร็จอย่างเดียวนั้นไม่พอแต่จะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ประหยัดอีกด้วย การทำงานให้ได้ทั้งสองอย่าง คือ งานบรรลุผลตามที่ต้องการและการใช้ทรัพยากรต่ำสุดเป็นความสมดุลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

๔. การบริหารเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า เราอาศัยในโลกที่มีทรัพยากรจำกัดการใช้ทรัพยากรต่างๆ จึงต้องตระหนัก ๒ ข้อใหญ่ๆ คือ เมื่อใช้ทรัพยากรใดไปแล้วทรัพยากรนั้นจะหมดสิ้นไปไม่สามารถกลับคืนมาใหม่ได้ และจะต้องเลือกใช้ทรัพยากรให้เหมาะสมอย่าให้เกิดสิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้น การบริหารกับเศรษฐศาสตร์จึงมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด เศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษาถึงการกระจายการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างไร ส่วนผู้บริหารในองค์การจะต้องผลิตสินค้าและบริหารให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๕. การบริหารจะต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จจะต้องสามารถคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้อง และสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้น

สุพิณ เกษาคุปต์ (๒๕๔๔, หน้า ๙๒-๙๓) ได้กล่าวถึง การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participation Management) เป็นแนวทางการบริหารที่เปิดโอกาสให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด การวางแผน และการตัดสินใจในกิจการงานต่างๆ ที่เขามีส่วนรับผิดชอบอยู่ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินงานต่างๆขององค์กรใดๆที่ใช้นโยบายการบริหารแบบนี้เป็นการแสดงให้พนักงานได้รู้ว่าฝ่ายบริหารเห็นความสำคัญของพนักงาน ที่มีต่อความสำเร็จขององค์กร ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี มีความภูมิใจและรับผิดชอบต่องานอย่างเต็มที่ซึ่งเป็นการจูงใจในการทำงานที่ดีวิธีหนึ่ง

สมยศ นาวิการ (๒๕๔๔, หน้า ๗๘) ให้ความหมายว่า การบริหาร เป็นกระบวนการของการวางแผนการจัดองค์การและสั่งการควบคุมกำกับ ความพยายามของสมาชิกขององค์การและใช้ทรัพยากรอื่นๆเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้ ลักษณะที่สำคัญของการบริหารมีลักษณะที่สำคัญ ๘ ประการ ดังนี้

๑. การบริหารเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่ง มิใช่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ถ้าจะกล่าวถึงบุคคลผู้ทำหน้าที่บริหารนั้นก็เรียกว่า ผู้บริหาร

๒. การบริหารเป็นงานที่มีจุดหมาย ทั้งนี้ หมายความว่า ในการบริหารงานนั้นจำเป็นต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือจุดหมายไว้ก่อน ไม่ว่าจะกำหนดไว้อย่างชัดเจนหรือไม่ก็ตาม ส่วนการบริหารนั้นจะเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้สำเร็จตามจุดหมาย

๓. การบริหารเป็นแนวทางสำคัญที่มีอิทธิพลต่อสังคมภายในและภายนอกองค์กร ดังเช่น ถ้าผู้บริหารต้องการปรับปรุงวิถีปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ก็อาจได้โดยการจัดการเครื่องจักรเครื่องมืออันทันสมัยมาใช้จัดการฝึกอบรมคนงานให้มีความสามารถยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อองค์กรและผู้ปฏิบัติงานด้วย ตัวอย่างผลกระทบต่อสังคมภายนอกเป็นต้นว่า ถ้าองค์กรนั้นๆมีนโยบายที่จะทำประโยชน์ต่อสังคม เช่น ส่งเสริมการศึกษาในชุมชนโดยให้การศึกษา หรือ บริจาคเงินก่อสร้างโรงเรียนก็นับว่าองค์กรนั้นมีส่วนช่วยพัฒนาสังคมภายนอก องค์กรบางแห่งอาจไม่นำพาต่อความเดือดร้อนรำคาญซึ่งองค์กรของตนก่อขึ้น เช่น สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นผลของการบริหารอันมีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

๔. การบริหารเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสามารถของกลุ่มคน ธุรกิจก่อตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์โดยกลุ่มคน มิใช่เป็นความสามารถของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพียงบุคคลเดียวเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะว่าคนเราย่อมมีขอบเขตความสามารถจำกัด ทั้งด้านกำลังกาย กำลังสมองและเวลา จึงจะต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจจากบุคคลมาช่วยกัน

๕. การบริหารจะได้รับผลสำเร็จด้วยดีก็โดยการร่วมแรงร่วมใจของบุคคลอื่น ๆ นอกเหนือไปจากเจ้าของธุรกิจ ทั้งนี้เนื่องจากบรรดาเจ้าของ เช่น ผู้ถือหุ้นอาจไม่มีเวลาหรือความสามารถในการบริหารจึงต้องจัดหาผู้อื่นที่มีความสามารถในการบริหารองค์กร

๖. การบริหารจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ก็โดยการใช้ความรู้ความชำนาญ และการฝึกฝนอบรมทางด้านบริหารมาโดยเฉพาะ จึงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการบริหารเป็นวิชาชีพอย่างหนึ่งของผู้บริหาร โดยเฉพาะผู้บริหารสูงสุดไม่จำเป็นต้องมีความรู้ทางเทคนิคในการปฏิบัติโดยตรง แต่ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความชำนาญในการบริหาร อันได้แก่การวางแผน การจัดการ องค์กร ฯลฯ

๗. การบริหารเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน ไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สิ่งที่จะแสดงให้เห็นว่า การบริหารดำเนินไปอย่างไร ได้ผลดีหรือไม่เพียงใดนั้น ก็คือ ผลงาน เพราะว่าผลงานจะเป็นเครื่องวัดความสามารถทางการบริหาร

๘. เจ้าของธุรกิจไม่จำเป็นต้องทำหน้าที่ผู้บริหารเสียเอง โดยทั่วไปแล้ว (ยกเว้นองค์กรขนาดเล็ก) คณะผู้บริหารมักจะเป็นกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสามารถทางการบริหารทำหน้าที่ในนามเจ้าของธุรกิจ

พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล (๒๕๔๒, หน้า ๖๔-๗๒) กล่าวว่า กระบวนการบริหารควรประกอบด้วย ๑๐ ประการ คือ

๑. การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดงานหรือวิธีการปฏิบัติงานไว้เป็นการล่วงหน้า โดยเกี่ยวกับการคาดการณ์ (Forecasting) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Set Objective) การพัฒนากลยุทธ์ (Develop strategies) ในการวางแผน ซึ่งต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องกันในการดำเนินงาน

๒. การจัดการ (Organizing) หมายถึง การพัฒนาระบบการทำงานเพื่อให้งานต่างๆ สามารถดำเนินไปโดยมีการประสานงานกันอย่างดี

๓. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การจัดการบุคคลเข้าปฏิบัติงานให้เหมาะสมตามตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ

๔. การตัดสินใจ (Decision) หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการที่จะตัดสินใจ แยกแยะและวิเคราะห์ออกมาให้ได้ว่าในการทำงานจะต้องมีการตัดสินใจในเรื่องใดบ้าง

๕. การสั่งการ (Directing) การศึกษาวิธีการวินิจฉัยสั่งการ รวมทั้งการควบคุมและนิเทศงาน ตลอดจนตัดสินใจในการบริหารที่จะทำให้การทำงานประจำวันของเจ้าหน้าที่ทุกคนเป็นไปด้วยดี

๖. การควบคุม (Controlling) หมายถึง การร่วมมือประสานงาน เพื่อดำเนินการเป็นไปด้วยดี และราบรื่น ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะทำการประสานงานดีขึ้น และดำเนินการแก้ไขเมื่อเกิดปัญหาขึ้น

๗. การร่วมมือประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานงานให้ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายมีความเข้าใจในงาน เข้ามาร่วมทำงานกันอย่างพร้อมเพรียงกัน ข้อตกลงที่สำคัญยิ่งของการประสานงาน คือ ความร่วมมือ ซึ่งเป็นเรื่องของ “จิตใจ”

๘. การสื่อสารข้อความ (Communicating) หมายถึง การผ่านข่าวสารข้อมูลและความเข้าใจ เพื่อที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชา หรือบุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ต้องการ

๙. การรายงานผล (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติของหน่วยงานให้แก่ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงานได้ทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินงานตลอดจนการประชาสัมพันธ์ (Public Relation) แจ่มให้ประชาชนทราบ ซึ่งโดยทั่วไปการรายงานจะหมายถึงวิธีการของสถาบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจมาติดต่อสอบถามผู้บังคับบัญชาผู้ร่วมงาน ความสำคัญของการรายงานนั้นจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริง

๑๐. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การงบประมาณ โดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน ตลอดจนการใช้งบประมาณในการควบคุมงาน

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ, และวิบูลย์ ไทวณบุตร (๒๕๔๒, หน้า ๒) ได้กล่าวถึงการบริหารว่าเป็นศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น ยังเป็นกิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

สมศักดิ์ คงเที่ยง (๒๕๔๒, หน้า ๑) ได้กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง ศิลปะในการทำให้สิ่งต่าง ๆ ได้รับการกระทำ จนเป็นผลสำเร็จ กล่าวคือ ผู้บริหารไม่ใช่เป็นผู้ปฏิบัติ แต่เป็นผู้ใช้ศิลปะทำให้ผู้ปฏิบัติทำงานจนสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ผู้บริหารตัดสินใจเลือกแล้ว (Simon) การบริหารยังเป็นการกระทำ งานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (Sergiovanni) การบริหาร ยังต้องการทำงานกับคณะบุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปที่รวมปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Barnard) การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างหนึ่งที่บุคคลร่วมกันกำหนดโดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและใช้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสมยังให้ความหมายของคำว่า “การบริหาร” ทั้งคล้ายๆกันและแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า การบริหาร เป็นการบริหารที่ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพอใจโดยเน้น การบริหารจัดการในทุกเรื่องเพื่อให้ได้ตามนโยบายและเป้าหมายที่เกี่ยวกับคุณภาพ ซึ่งในการบริหารการศึกษานั้นต้องเน้นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการให้มากที่สุดให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาเกิดคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องอาศัยหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษาให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพได้ตามมาตรฐาน

### ๒.๒.๒ ความหมายของการบริหารการศึกษา

สมทรง ปัจจวงษ์ (๒๕๔๓, หน้า ๓) ได้กล่าวว่า การบริหารศึกษามีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่คุณภาพของนักเรียน ซึ่งเป็นผลผลิตของการจัดการศึกษาในการทำงานให้ได้มา ซึ่งผลผลิตที่มีคุณภาพ ยันยงค์ สูงงาม (๒๕๔๕, หน้า ๑) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารการศึกษา ที่เป็นกระบวนการทำงานเพื่อให้ผลงานสร้างความพึงพอใจ ความประทับใจและมั่นใจแก่ผู้ให้บริการทั้งภายนอกและภายในสถานศึกษา ซึ่งมีกระบวนการดำเนินงานดังนี้

๑. จัดระบบดำเนินงานและปฏิบัติงานโดยปรับระบบการทำงานและจัดโครงสร้างองค์กร กำหนดหน้าที่รับผิดชอบ การจัดบุคลากรเข้าทำงานของสถานศึกษา

๒. กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานโดยกำหนดมาตรฐานในการทำงานของบุคคลทุกฝ่าย ซึ่งได้วางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกระบวนการและต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพการจัดการ

๓. การดำเนินการต้องมีการประเมินผลปรับปรุงแก้ไขพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

๔. พัฒนาบุคลากรการสร้างคุณภาพขององค์กร โดยบุคลากรต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๓, หน้า ๑๐) ได้กล่าวถึง กระบวนการบริหารการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพที่ใช้หลักการบริหารที่เป็นระบบครบวงจร (PDCA) โดยให้สถานศึกษาต้องร่วมกันวางแผน (P) และดำเนินการตามแผน (D) เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษา การตรวจสอบสถานศึกษา (C) จะต้องร่วมกันตรวจสอบเพื่อพัฒนาปรับปรุง (A) ให้เป็นไปตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๔๖, หน้า ๖) ได้กล่าวว่า การบริหารการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) ซึ่งเป็นรากฐานและความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษา ให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพได้ตามมาตรฐานและสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

รังสรรค์ มณีเล็ก (๒๕๔๐, หน้า ๓๑๒) ได้กล่าวเกี่ยวกับ หลักการบริหารการศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) โดยที่โรงเรียนจะต้องปฏิบัติในพื้นที่เดียวกัน ดังนี้

๑. การกระจายอำนาจ
๒. การบริหารตนเอง
๓. การบริหารแบบมีส่วนร่วม
๔. ภาวะผู้นำแบบเกื้อกูล
๕. การพัฒนาทั้งระบบ
๖. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้

การบริหารการศึกษา แบบนี้ได้เน้นการกระจายอำนาจโดยสถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบมีอิสระในการบริหารทั้งทางด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และการบริหารทั่วไป ภายใต้คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนนักเรียนและผู้แทนโรงเรียน เพื่อการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมให้มากที่สุด

วิรัตน์ สายสุด (๒๕๔๙, หน้า ๑๐) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การควบคุมและการบริหารขึ้นไปเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน ประชาชนในด้านบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรมในการเป็นสมาชิกที่ดีภายใต้สภาพการทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ การปกครองที่เป็นอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ

สุรัชย์ โสภภาพรม (๒๕๔๙, หน้า ๑๔) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา เป็นการดำเนินการเพื่อให้เด็กและเยาวชนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยใช้กระบวนการที่มีแบบแผนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

ชาญชัย อาจิลนสมาจาร (๒๕๔๐, หน้า ๓๘-๓๙) กล่าวว่า การบริหารการศึกษานั้น มีขอบข่ายครอบคลุม ๕ ประการด้วยกัน คือ การผลิต การประกัน การใช้ผลผลิตจากประชาชน การเงิน และการบัญชี บุคลากร และการประสานงาน เมื่อประยุกต์ทั้ง ๕ ขอบข่ายนี้ในด้านการศึกษา เราก็จะได้ขอบข่ายของการบริหารการศึกษาดังนี้

๑. การผลิต หมายถึง การตระหนักถึงเป้าหมายของการศึกษา ซึ่งได้ถูกจัดตั้งขึ้นโดยสังคม ดังนั้น การบริหารการศึกษาต้องคำนึงถึงลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม

๒. การประกันการใช้ผลผลิตจากประชาชน ผลผลิตจะต้องเป็นที่ยอมรับจากประชาชนในการใช้และประโยชน์ที่ได้รับ

๓. การเงินและการบัญชี หมายถึง การบริหารการศึกษายังเกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงินสำหรับการดำเนินงาน ในการดำเนินงานกิจกรรมเครื่องมือทางการศึกษา

๔. บุคลากร คือ การกำหนดกรอบและการทำงานในการสรรหาบุคคลและการดำรงไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรด้วยกัน เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือ ขวัญที่ดีและความซื่อสัตย์ต่อองค์การ

๕. การประสานงาน เป็นกิจกรรมที่สำคัญของการบริหารการศึกษา เพราะเป็นการประกันถึงความสัมพันธ์ภายในที่ใกล้ชิด และการผสมผสานกิจกรรมทั้งหมดขององค์การ

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา คือ การใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ซึ่งเป็นการดำเนินการของกลุ่มบุคคล ตามวิถีทางที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมากที่สุดและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ให้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านความรู้ความสามารถ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี

### ๒.๒.๓ กระบวนการบริหารการศึกษา

สุมน อมรวิวัฒน์ และคณะ (๒๕๔๕, หน้า ๑๑-๑๓) ได้เสนอ กระบวนการการบริหารการศึกษาของเดมมิง (Deming) สำหรับผู้บริหารและครูในยุคโลกาภิวัตน์ ควรรู้จักและทำความเข้าใจกับวงจร PDCA เพื่อประโยชน์ในการบริหารและพัฒนาการศึกษาดังต่อไปนี้

๑. การวางแผน (Plan) การดำเนินการใดๆ ต้องมีการวางแผน ครูต้องมีการวางแผนการเรียนการสอน ผู้บริหารต้องมีการวางแผนการบริหารการศึกษา การวางแผนขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นเป็นผู้บริหารระดับใด หากเป็นผู้บริหารระดับหน่วยบังคับบัญชาของโรงเรียน ก็ต้องวางแผนพัฒนาการศึกษาในภาพรวมของหน่วยงาน หากเป็นผู้บริหารโรงเรียนก็ต้องวางแผนการบริหารการศึกษาของโรงเรียนขั้นตอนการวางแผน ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยละเอียดรอบคอบ เพื่อให้แผนที่วางไว้สมบูรณ์และดีที่สุด ถ้าการวางแผนดี มีประสิทธิภาพแล้ว จะทำให้การดำเนินกิจกรรมประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

๒. การปฏิบัติ (DO) เมื่อวางแผนเสร็จแล้วต้องนำ แผนไปสู่การปฏิบัติโดยดำเนินการตามแผนที่ได้วางไว้ ไม่ใช่วางแผนไว้อีกอย่าง แต่ไปทำอีกอย่าง เช่น ครูวางแผนการเรียนการสอนเพียงเป็นการทำหน้าที่เพื่อส่งให้อำนาจการโรงเรียนตรวจเป็นหลักฐานว่าได้ทำหน้าที่ของความเป็นครูครบแล้ว แต่เวลาสอนกับสอนอีกอย่าง ไม่สอนตามแผนที่วางไว้ ก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ

๓. ตรวจสอบ (Check) ในระหว่างการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ผู้นั้น ต้องมีการตรวจสอบหรือประเมินควบคู่กันไป เพื่อวิเคราะห์ผลว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ หรือยังมีปัญหาข้อบกพร่องอย่างไร

๔. การปรับปรุงแก้ไข (Action) เมื่อพบปัญหาหรืออุปสรรค ต้องวิเคราะห์หาสาเหตุเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นหรือหากประสบผลสำเร็จก็วางแผนปรับปรุงให้ได้ผลดียิ่งขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้น วงจร PDCA จึงเป็นวงจรการพัฒนาที่หมุนให้มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆไม่หยุดนิ่งองค์กรใดหยุดหมุนวงจร PDCA ก็เปรียบเสมือนกับคนที่หมดลมหายใจ เพราะฉะนั้น วงจร PDCAจึงเหมาะสมกับการนำมาพัฒนาองค์กรการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้องค์กรศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเทียบทันกับนานาประเทศ

ฟาโยล (Fayol) (1949, P. 56) ได้เสนอ กระบวนการบริหารการศึกษาที่ได้รับผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพสำหรับผู้บริหารไว้ ๕ ประการคือ

๑. การวางแผน (Planning)
๒. การจัดองค์กร (Organizing)
๓. การบังคับบัญชา (Commanding)
๔. การประสานงาน (Coordinating)

### ๕. การควบคุมงาน (Controlling)

เซียร์ส (Sears) (1959, P.205) ได้เสนอกระบวนการการบริหารสำหรับผู้บริหาร ๕ ประการ

คือ

๑. การวางแผน (Planning)
๒. การจัดองค์กร (Organizing)
๓. การมอบหมายงานหรือการวินิจฉัยสั่งการ (Directing)
๔. การประสานงาน (Coordinating)
๕. การควบคุมงาน (Controlling)

เกรก (Gregg) (1957, p.69 ) ได้เสนอกระบวนการบริหารการศึกษาสำหรับผู้บริหารไว้ ๗

ประการ คือ

๑. การตัดสินใจ (Decision – Making)
๒. การวางแผน (Planning)
๓. การจัดองค์กร (Organizing)
๔. การติดต่อสื่อสาร (Communicating)
๕. การใช้อิทธิพล (Influencing)
๖. การประสานงาน (Coordinating)
๗. การประเมินผลงาน (Evaluating)

แคมป์เบลล์ และคณะ ( Campbell and Others) (1978, p 221) ได้เสนอ กระบวนการ

บริหารการศึกษาสำหรับผู้บริหารไว้ ๕ ประการ คือ

๑. การตัดสินใจ (Decislon – Making)
๒. การวางโครงการ (Programming)
๓. การเสริมกำลังบำรุง (Stimulating)
๔. การประสานงาน (Coordinations)
๕. การประเมินผล (Appraising)

สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารการศึกษา พบว่า มีความคล้ายคลึงกัน และมีลักษณะ กระบวนการบริหารการศึกษาใกล้เคียงกันมาก ซึ่งประกอบไปด้วยการวางแผน การจัดองค์กร การปฏิบัติงาน การตรวจสอบและการปรับปรุงผลการดำเนินงานนำมาใช้เป็นขั้นตอนและเป็นแบบแผนในการบริหารการศึกษาเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้



#### ๒.๒.๔ ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

วิลเลียม อูชิ (William Ouchi) (1971, p 283) ได้กล่าวทฤษฎีของการบริหาร คือ ทฤษฎี Z โดยหลังจากการศึกษาการบริหารของธุรกิจญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา และได้ทำการประสมประสานกัน โดยมีแนวคิดด้านการบริหาร ดังนี้

๑. การจ้างงานระยะยาว
๒. การตัดสินใจเป็นเอกฉันท์
๓. ความรับผิดชอบเฉพาะบุคคล
๔. การประเมินและการเลื่อนตำแหน่งแบบค่อยเป็นค่อยไป
๕. การควบคุมในตัวเองไม่เป็นทางการโดยมีการวัดผลอย่างชัดเจนและเป็นทางการ
๖. เส้นทางอาชีพแบบเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในระดับปานกลาง
๗. มีความเกี่ยวข้องในลักษณะครอบครัว

เฮนรี ฟาโยล์ (Henri Fayol) (2004, p. 110) ได้เสนอทฤษฎีการบริหารโดยมีความเชื่อว่าเป็นไปได้ ที่จะหาทางศึกษาถึงศาสตร์ ที่เกี่ยวกับการบริหาร (Administrative) ซึ่งสามารถใช้ได้กับการบริหารทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการบริหารอุตสาหกรรมหรืองานรัฐบาล โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการบริหาร (Management Functions) ซึ่งประกอบด้วยหน้าที่ทางการบริหาร ๕ ประการ คือ

๑. การวางแผน (Planning) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องทำการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจและกำหนดขึ้นเป็นแผนปฏิบัติงานหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติเอาไว้เพื่อเป็นแนวทางการทำงานในอนาคต

๒. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารจำต้องจัดให้มีโครงการของงานต่างๆ และอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องจักร สิ่งของและตัวคนอยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมในอันที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จ

๓. การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง หน้าที่ในการสั่งงานต่างๆของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งจะกระทำให้สำเร็จผลด้วยดี โดยที่ผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี จะต้องเข้าใจคนงานของตน จะต้องเข้าใจถึงข้อตกลงในการทำงานและองค์การที่มีอยู่รวมถึงจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด ทั้งขึ้นและลง นอกจากนี้ยังต้องทำการประเมินโครงสร้างขององค์การและผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของตนเป็นประจำอีกด้วยหากโครงสร้างขององค์การที่ไม่เป็นอยู่ไม่เหมาะสมก็จำเป็นต้องปรับปรุงเช่นเดียวกัน ถ้าผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาคนใดหย่อนประสิทธิภาพการใล่ออกเพื่อปรับปรุงกำลังคนที่มีอยู่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นก็เป็นสิ่งจำเป็นต้องทำ

๔. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่จะต้องเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้ และกำกับให้ไปสู่จุดหมายเดียวกัน

๕. การควบคุม (Controlling) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่างๆที่ ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับผลที่ได้วางไว้แล้ว

গুলิก และเออร์วิกส์ (Gulick L. and Urwick J.)(1973, pp.18-19) ได้กล่าวว่า กระบวนการบริหารนั้นต้องประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ หรือที่เรียกย่อๆว่า “POSDCORB model” ซึ่งอธิบายตามความหมายได้ดังนี้

๑. การวางแผน (P=Planning) หมายถึง การจัดวางโครงการและแผนปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าว่าจะต้องทำอะไรบ้างและทำอย่างไร

๒. การจัดการองค์การ (O=Organizing) หมายถึง การจัดหน่วยงาน กำหนดโครงสร้างของหน่วยงาน การจัดสายงานตำแหน่งต่างๆ กำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน

๓. การจัดหาบุคคล (S=Staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคล เป็นการบริหารงานทางด้านบุคคล อันได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี การประเมินผลการทำงาน และการให้พ้นจากงาน

๔. การอำนวยการ (D=Directing) หมายถึง การตัดสินใจ การวินิจฉัยสั่งการหน่วยงานให้เกิดความร่วมมือเพื่อดำเนินไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

๕. การประสานงาน (Co=Coordinating) หมายถึง การประสานงานกิจการด้านต่างๆ ของหน่วยงาน ให้เกิดความร่วมมือเพื่อดำเนินไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

๖. การรายงาน (R=Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติของหน่วยงานให้แก่ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงาน ได้ทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินงานว่าก้าวหน้าเพียงใด

๗. การงบประมาณ (B=Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณ บัญชีการใช้จ่ายเงิน การควบคุมและการตรวจสอบด้านการเงิน

เทเลอร์ (Taylor) (อ้างใน ธงชัย สันติวงษ์, ๒๕๔๓ หน้า ๔๗-๔๘) บิดาแห่งการบริหารที่มีหลักเกณฑ์ได้พัฒนาการบริหารซึ่งพื้นฐานอยู่ในหลักการ (Principles) ที่สำคัญ ๔ ประการ คือ

๑. ต้องมีการคิดค้นและกำหนดวิธีการที่ดีที่สุด (One Best Way) สำหรับงานแต่ละอย่างต้องมีการกำหนดวิธีการทำงานที่ดีที่สุด ช่วยให้สามารถทำงานเสร็จลุกลงไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ มาตรฐานของงานจะต้องมีการจัดการเอาไว้โดยมีหลักเกณฑ์ที่ได้พิสูจน์มาแล้วว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดจริง และในเวลาเดียวกันการจ่ายผลตอบแทนแบบจูงใจต่างๆ ก็จ่ายให้ตามผลผลิตทั้งหมด

๒. ต้องมีการคัดเลือกและพัฒนาคนงานโดยตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการรู้จักงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับคนงาน นอกจากนี้ต้องมีการอบรมคนงานให้รู้จักวิธีการทำงานที่ถูกวิธีด้วย และในการคัดเลือกคนงานจะต้องมีการพิจารณาเป็นพิเศษที่จะให้ได้คนที่มีคุณสมบัติที่ดีที่สุดตรงตามงานที่จะให้ทำ

๓. ด้วยวิธีการพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีการทำงาน ควบคู่กับการพิจารณาคนงาน นั้น คนงานจะไม่คัดค้านต่อวิธีการทำงานใหม่ที่ได้กำหนดขึ้น เพราะโดยหลักเหตุผลคนงาน ทุกคนจะเห็นจริงถึงโอกาสที่จะได้รับรายได้สูงขึ้นจากการทำงานถูกวิธีจะช่วยให้ได้ผลผลิตที่สูงขึ้น

๔. การประสานงานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและคนงาน ฝ่ายบริหารควรจะได้ ประสานอย่างใกล้ชิดเป็นประจำกับคนงานที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน แต่ต้องไม่ใช่โดยตรงโดยการลงมือ ปฏิบัติงานที่ควรจะเป็นของคนงานเท่านั้น

สรุปได้ว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารนั้น ผู้บริหารจะต้องมีความคิดที่จะพัฒนาตนเองในการ บริหารงานวิชาการด้านการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อ ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ด้านการวัดผล ประเมินผล ในการเรียนการสอน พัฒนาครูให้มีการฝึกอบรมให้มีทฤษฎีใหม่ๆ เข้ามาในการเรียนการ สอนให้มากที่สุด

#### ๒.๒.๕ ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

พิชัย เสงี่ยมจิตต์ (๒๕๔๒, หน้า ๒) ได้ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

๑. การบริหารวิชาการ หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลป์ที่จะนำทรัพยากรในการบริหารมา ประกอบตามกระบวนการบริหาร ในการจัดกิจกรรมพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

๒. การบริหารวิชาการ หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้อำนาจที่มีอยู่ในการดำเนินกิจกรรมพัฒนา หรือปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

๓. การบริหารวิชาการ หมายถึง ศิลปะในการดำเนินกิจกรรมพัฒนา หรือปรับปรุงการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (๒๕๔๔, หน้า ๑) ได้ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด และยังได้กล่าวถึง ด้านการใช้เวลาในการ บริหารงานและการให้ความสำคัญของงานในสถานศึกษา งานในความรับผิดชอบของผู้บริหารโดยแยก งานออกเป็น ๗ ประเภท ได้แก่

๑. การบริหารงานวิชาการ ร้อยละ ๔๐

๒. งานบริหารบุคลากร ได้แก่ ครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ร้อยละ ๒๐

๓. งานบริหารกิจการนักเรียน ร้อยละ ๒๐

๔. งานบริหารการเงิน ร้อยละ ๕

๕. งานบริหารอาคารสถานที่ ร้อยละ ๕

๖. งานบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน ร้อยละ ๕

๗. งานบริหารทั่วไป ร้อยละ ๕

กมล ภูประเสริฐ (๒๕๔๕, หน้า ๕-๖) ได้ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา หมายถึงการบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดในภารกิจของสถานศึกษาซึ่งคุณภาพการศึกษาที่คาดหวัง คือ คุณสมบัติอันถึงพึงประสงค์ที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความคิด ทักษะ ความสามารถ สุขภาพกาย สุขภาพจิต และคุณลักษณะในด้านบุคลิกภาพ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๑, หน้า ๘๔) ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหาร การปรับปรุงพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้เกิดผลดีสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรประถมศึกษา

สรุปได้ว่า ความหมายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึงการบริหารงานแบบศิลปะในการวางแผนเพื่อให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านนิเทศภายในภายนอก ด้านการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์กับผู้บริหารบุคลากรในโรงเรียนนอกโรงเรียนให้มีคุณภาพระดับสังคม

#### ๒.๒.๖ ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

กมล ภูประเสริฐ (๒๕๔๕, หน้า ๖) ได้กล่าวถึง การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเป็นการพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพตามที่คาดหวัง ประกอบด้วยงานหลายๆ ด้าน ได้แก่ งานเกี่ยวกับหลักสูตร หลักสูตรท้องถิ่น งานเกี่ยวกับการเรียนการสอน งานเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง ไม่นับการใช้ข้อสอบเพียงอย่างเดียว

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๒, หน้า ๑๖) ได้ให้ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า งานที่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาต้องดำเนินการในโรงเรียนมีอยู่ ๖ งาน งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุด ส่วนงานอื่นๆ เป็นงานที่สนับสนุนให้การดำเนินงานวิชาการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กล่าวคือ โรงเรียนสามารถพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรได้

อุทัย บุญประเสริฐ (๒๕๔๓, หน้า ๑๔) ได้กล่าว การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัดเมื่อการบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จ

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการนั้น เป็นหัวใจหลักของการบริหาร ผู้บริหารจะต้องเข้าใจเอาใจและใส่ใจในการทำงานให้มากที่สุด เป็นหลักสำคัญของการบริหารโรงเรียน เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนมีคุณภาพในการสอนให้มากที่สุด

## ๒.๑.๗ ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

กมล ภูประเสริฐ (๒๕๔๔, หน้า ๖) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึงการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาคุณภาพการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดเป็นภารกิจของโรงเรียน

การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารจัดการทุกอย่างในโรงเรียนเพื่อพัฒนาจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดแก่ผู้เรียน โรงเรียนในฐานะเป็นหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่และภารกิจโดยตรงในการจัดการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญและสนใจการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก

กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๔๖, หน้า ๓๒) ได้กล่าวถึง งานวิชาการที่ผู้บริหารต้องจัดทำได้แก่ การวางแผนงานวิชาการ การบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ การวัดผลและประเมินผลการเรียน งานทะเบียนนักเรียน ไม่ว่ากิจกรรมใดที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอน และทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพถือว่างานนั้นเป็นงานในขอบเขตหน้าที่ของผู้บริหารในด้านวิชาการ ขอบข่ายของงานวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดออกเป็น ๑๒ งาน ดังนี้

๑. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทยพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำสาระของหลักสูตรที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีแนวปฏิบัติซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงการพัฒนาศูนย์สถานศึกษาไว้ดังนี้

๑) ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. ๒๕๔๔ สาระแกนกลาง กระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสถานภาพปัญหาและความต้องการของสังคมชุมชน และท้องถิ่น

๒) วิเคราะห์สภาพแวดล้อม และประเมินสถานะภาพสถานศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายรวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓) จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยพยายามบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

๔) นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการการใช้หลักสูตรให้เหมาะสม

๕) นิเทศการใช้หลักสูตร

๖) ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

๗) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม

จากแนวการปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำคู่มือ แนวการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามาบริการแก่ครูร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้อวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของโรงเรียนเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียน ประเมินผลการใช้หลักสูตรและนำผลการประเมินมาพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง นิเทศการใช้หลักสูตร ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรและนำผลการประเมินมาพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และดำเนินการตามวัตถุประสงค์เป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นหน้าที่สำคัญยิ่งของบุคลากรทางการศึกษา ธเนศ ขำเกิด๕๕ ได้กล่าวถึงความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ว่า ความสำคัญของการเรียนรู้ไม่ได้อยู่ที่ตัวเนื้อหาแต่อยู่ที่กระบวนการเรียนรู้ (Process) เป็นการเรียนรู้วิธีที่เรียน (Learn how to learn) และคุณลักษณะของบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่เป็นผลผลิตจากกระบวนการดังกล่าว คือ การเป็นบุคคลที่มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวิธีการเรียนรู้ที่เป็นระบบมีทักษะทางสังคม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีทักษะการสื่อสาร มีทักษะในการแก้ปัญหาได้ในทุกสถานการณ์ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงแนวการปฏิบัติในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ไว้ดังนี้

๑) ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามสาระ และหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๒) ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสาน ความรู้ต่างๆ ให้สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรมทั้งนี้โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ และนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (๒๕๔๖, หน้า ๒๐) จำแนกขอบข่ายการบริหารวิชาการ และลักษณะของงานที่ต้องปฏิบัติในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ๑๕ ประการ คือ

๑. การวางแผนการบริหารวิชาการ
๒. การวางแผนพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
๓. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
๔. การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน

๕. การพัฒนาคุณภาพครู
๖. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
๗. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
๘. การจัดหาสื่อเอกสารและสิ่งพิมพ์
๙. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
๑๐. การนิเทศการศึกษา
๑๑. การแนะแนวการศึกษา
๑๒. การทำระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
๑๓. การเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการแก่ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น
๑๔. การส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น
๑๕. การติดตาม ตรวจสอบ วัดผล ประเมินผลการบริหารงานวิชาการ การนำผลการประเมิน

มาพัฒนาและปรับปรุง

กรมสามัญศึกษา (๒๕๔๖, หน้า ๓๒) จำแนกขอบข่ายการบริหารวิชาการและลักษณะของงานที่ต้องปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษาไว้ ๙ ประการ คือ

๑. การทำแผนบริหารวิชาการ
๒. การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบ
๓. การจัดกลุ่มการเรียนรู้
๔. การจัดตารางสอน
๕. การจัดครูสอนแทน
๖. การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน
๗. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
๘. การจัดกิจกรรมสร้างเสริมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
๙. การวัดผลประเมินผล

สรุปได้ว่า ขอบข่ายการบริหารเป็นการวางแผนการบริหารวิชาการ การวางแผนพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวิจัยค้นคว้าการตรวจเยี่ยมและการนิเทศ การปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ ชุมชน องค์กร การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การส่งเสริมและการสนับสนุนงานวิชาการแก่ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน

และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การติดตาม ตรวจสอบ การวัดผลประเมินผลการบริหารงานวิชาการ การนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุง

#### ๒.๒.๘ กระบวนการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการนั้น สามารถนำกระบวนการทางบริหารมาใช้เพื่อให้การบริหารงาน วิชาการมีประสิทธิภาพ เช่น การนำกระบวนการบริหารที่แบ่งกระบวนการบริหารไว้ ๕ ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การสั่งการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุม (Controlling) การบริหาร ที่แบ่งกระบวนการบริหารละเอียดมาก ขึ้นเป็น ๗ ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และงบประมาณ (Budgeting) (สมคิด บางโม, ๒๕๓๘ หน้า ๒๙)

กิติมา ปรีดีติลก และ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (๒๕๕๐, หน้า ๑๙-๒๐) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษาจากหลักการบริหารงานวิชาการ สามารถแบ่งขั้นตอนของกระบวนการบริหารงานวิชาการเป็น ๓ ขั้นตอน ดังนี้

๑. ขั้นวางแผนก่อนการดำเนินงาน ผู้บริหารจำเป็นต้องวางแผนด้านวิชาการเอาไว้โดยกำหนดนโยบายการปฏิบัติงาน การจัดระบบงาน การกำหนดวิธีการจัดบุคลากร จัดทำโครงการและแผนปฏิบัติงาน จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานดำเนินไปตามเป้าหมายและขั้นตอนของแผนที่วางไว้ โดยให้คณะครูมีส่วนร่วมในการวางแผนด้วย

๒. ขั้นการจัดดำเนินการ ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ควบคุมดูแลให้มีการจัดทำแผนการสอนในแต่ละวิชา เพื่อเป็นแนวทางในการสอนของครู เป็นการนำหลักสูตรหรือแผนงานลงสู่การ ปฏิบัติการสอน ดังกล่าวแล้วงานที่เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางด้านวิชาการ ได้แก่ การจัดโครงการสอนซ่อมเสริม โครงการส่งเสริมเด็กเรียนดี มีการจัดชุมนุมต่างๆ ลูกเสือและเนตรนารี มีการแนะแนวการศึกษา และอาชีพ ตลอดจนปัญหาต่างๆ จัดให้มีห้องสมุดโรงเรียนเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้า งานที่เกี่ยวกับบริหาร ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมให้มีการบริการเกี่ยวกับสื่อการสอนเพื่อช่วยเหลือครูในการสอนและอุปกรณ์ต่างๆ มีการจัดรวบรวมเอกสารการสอนคู่มือครูเพื่อช่วยครูทำการสอน

๓. ขั้นส่งเสริมและควบคุมงานด้านวิชาการ ผู้บริหารจะต้องติดตามและควบคุมงานวิชาการให้ได้มาตรฐาน

๑) สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานทางวิชาการ นั่นคือ กำหนดจุดมุ่งหมายและนโยบายที่เหมาะสมกับโรงเรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการนักเรียนกับจุดมุ่งหมายของโรงเรียน จัดหน่วยงานให้สามารถดำเนินงานตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีความรับผิดชอบทางวิชาการจัดสรรเวลาและสถานที่ให้แก่กิจกรรมการเรียนการสอน จัดสรรวัสดุ



อุปกรณ์และสถานที่ ติดต่อสื่อสารกับชุมชนเพื่อให้ทราบความต้องการของชุมชนและจัดวางเป้าหมาย ได้ถูกต้อง นอกจากนี้ ยังต้องมีการรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนด้วย

๒) ส่งเสริมงานวิชาการและจัดบรรยากาศทางวิชาการ ผู้บริหารควรสนับสนุนที่จะให้การปฏิบัติงานด้านวิชาการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้แก่ การจัดตั้งคณะทำงานทางวิชาการจัดทำหนังสือ หรือวารสารเพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ส่งเสริมให้ครูมีความรู้และวุฒิสูงขึ้น

สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการมีดังนี้ ขึ้นวางแผนก่อนการดำเนินการ ขั้นการจัดดำเนินการ และขั้นส่งเสริมและควบคุมงานด้านวิชาการ

## ๒.๓ หลักการบริหารงานวิชาการ

### ๒.๓.๑ หลักสูตรในการวางแผนการเรียนการสอน

อมรา เล็กเริงสินธุ์ (๒๕๔๐, หน้า ๕) ได้กล่าวถึง หลักสูตร หมายถึง สิ่ง ๕ ประการต่อไปนี้

๑. รายวิชาที่ใช้สอน
๒. มวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียน
๓. แผนงานหรือโครงการซึ่งเป็นข้อกำหนดในการจัดการศึกษา
๔. กิจกรรมการเรียนการสอน
๕. สื่อกลางในการนำผู้เรียนไปส่งจดหมายปลายทาง

ธารง บัวศรี (๒๕๔๒, หน้า ๖) ได้กล่าวถึง หลักสูตร หมายถึง แผนที่ใช้ออกแบบจัดขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดหมายที่กำหนดไว้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๒, หน้า ๑๓) ได้กล่าวถึง การวางแผน หมายถึงการพิจารณา และตัดสินใจอย่างมีเหตุผลตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ ในการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่พึงประสงค์ ซึ่งรวมถึงการกำหนดการเลือกแนวทางปฏิบัติ รายละเอียดของขั้นตอนการทำงานอย่างมีระบบที่สะดวกแก่การปฏิบัติซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหลักการและความสำคัญของการวางแผน ประกอบด้วย

๑. การวางแผนเป็นการเตรียมการเพื่อผลที่ต้องการในอนาคต
๒. การวางแผนเป็นกระบวนการ ประกอบด้วยขั้นตอนที่จำเป็นต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงความประสงค์ที่ตั้งไว้
๓. การวางแผนต้องอาศัยหลักการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ เพื่อเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดของแต่ละขั้นตอนการวางแผน
๔. การวางแผนควรให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมมากที่สุด

๕. การวางแผนต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ชัดเจน

กิติมา ปรีดีดิถ (๒๕๔๐, หน้า ๕๘-๕๙) ได้เสนอขั้นตอนของการวางแผนงานวิชาการที่ผู้บริหารควรจะได้ปฏิบัติ ดังนี้

๑. ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมกันทำแผนงานวิชาการของโรงเรียน เช่น ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา หัวหน้าสายวิชา และครูผู้สอน เพื่อแผนงานจะได้เป็นแผนที่มีความคิดกว้างขวาง

๒. จัดแบ่งงานด้านวิชาการออกเป็นด้านๆ ตามภาระหน้าที่งานวิชาการของโรงเรียน เช่น งานหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การบริการสื่อการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล เป็นต้น

๓. จัดวางแผนปฏิบัติเกี่ยวกับภาระหน้าที่ทางด้านวิชาการในแต่ละเรื่อง โดยอาจจัดแบ่ง ดังนี้

๑) ภาระหน้าที่ที่เคยปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ซึ่งหมายถึง งานที่จำเป็นต้องทำและปฏิบัติกันอยู่ อาจจะนำมาพิจารณาว่าต้องทำอะไรในปีต่อไป หรือคราวต่อไป จะปรับปรุงลดหรือเพิ่มอะไรบ้าง เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสิ่งที่ต้องเตรียมหามาล่วงหน้าไม่ว่าจะเป็นคน เงิน อุปกรณ์ ทรัพยากร ฯลฯ จะได้มาอย่างไร

๒) ภาระหน้าที่ใหม่ที่คิดขึ้นหรือขยายงานให้กว้างขวางขึ้น จะมีอะไรและเป็นอย่างไร การคิดริเริ่มทำงานใหม่ๆ นอกเหนือจากงานประจำ เป็นคุณสมบัติหนึ่งของผู้บริหารอยู่แล้วโรงเรียนน่าจะมีงานหรือโครงการทางวิชาการเพิ่มขึ้น เพื่อที่จะได้ช่วยในการดำเนินงานของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานใหม่ควรมีลักษณะแตกต่างไปจากงานที่เป็นอยู่เดิม และสอดคล้องกับแนวนโยบายของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายทางด้านวิชาการของโรงเรียน

๔. จัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงานของแต่ละงานไว้อย่างละเอียด อาจจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานทำแผนการทำงานโดยใช้เทคนิค PERT และ CPM อย่างไรก็ตามแผนงานวิชาการถือว่ามี ความสำคัญต่องานวิชาการเป็นอย่างยิ่ง การมีแผนงานกำหนดขึ้นไว้ เปรียบเสมือนได้กระทำงานเสร็จไปแล้วครั้งหนึ่ง แผนงานนี้จะช่วยชี้ช่องทางการปฏิบัติงาน ช่วยติดตามงานและควบคุมการทำงานอีกทอดหนึ่ง กระบวนการบริหารงานวิชาการจะสิ้นสุดลงอย่างสมบูรณ์ต่อเมื่อผู้บริหารจะต้องทำการประเมินผลงานหลักจนสิ้นสุดการนำไปปฏิบัติแล้ว

๒.๓.๒ หลักการใช้สื่อการเรียนการสอน

เรื่องวิทย์ นนทะภาและคณะ (๒๕๔๐, หน้า ๓๘) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ใช้ถ่ายทอดความรู้ ความคิดตลอดจนทักษะต่างๆ ไปยังผู้เรียนซึ่งถ้าพิจารณาตามข้อความดังกล่าวสื่อการเรียนการสอน จึงหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่าง ที่แทรกอยู่ระหว่างความรู้ ความคิด ทักษะ กับผู้เรียนเช่นบุคคล วัสดุ แสง อากาศ ฯลฯ

เรื่องวิทย์ นนทภา และ คณะ(๒๕๔๐, หน้า ๓๘) จำแนกสื่อการเรียนการสอนตามคุณสมบัติแตกต่างกันของสื่อเป็น ๗ ประเภท คือ

๑. สื่อสิ่งพิมพ์ (Printed Media)
๒. แผ่นโปร่งใส (Overhead Transparencies)
๓. การบันทึกเสียง (Audiotape Recording)
๔. สไลด์และฟิล์มสตริป (Slide Series Filmstrips)
๕. สื่อภาพประสม (Multi - image Presentations) เช่น สไลด์มัลติวิชชั่น
๖. เทปและแผ่นบันทึกภาพ (Videotape Recording and Audiodiscs)
๗. สื่อปฏิสัมพันธ์ (Interactive Learning Media) เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์

สุวิมล วัชรากัญ (๒๕๕๑, หน้า ๖๙) ได้กล่าวว่าการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๑. สำรวจสถานการณ์ก่อนว่า การสอนครั้งนั้นๆ ต้องการอะไร เช่น ขับริดต้องการทักษะ เป็นต้น
๒. เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียนถูกต้องตรงกับความเป็นจริง หรือความจำเป็นที่จะต้องมีความใกล้เคียงกับของจริงของสื่อเพียงไร
๓. เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์และการเสนอเนื้อหา เช่น เนื้อหาประเภทใด ควรใช้สื่อคำพูด ควรใช้สื่อภาพ ฯลฯ
๔. เหมาะสมกับกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่จัดขึ้นเพื่อการเรียนการสอนควรพิจารณาว่าคุณสมบัติของสื่อประเภทใดจึงจะเหมาะสมกับกิจกรรม เช่น เราต้องการสื่อประเภทใดจำเป็นหรือไม่เสียงภาพการเคลื่อนไหว ฯลฯ ต้องพิจารณาให้เหมาะสม
๕. มีลักษณะน่าสนใจ เร้าและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน
๖. สื่อนั้นต้องการความร่วมมือและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของผู้เรียนมากเพียงใด
๗. ประหยัดค้ำค่ากับการลงทุนทั้งในด้านงบประมาณและเวลา
๘. วิธีการใช้ไม่ยุ่งยากใช้ง่าย สะดวกปลอดภัย
๙. ตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
๑๐. ใช้แล้วควรจะสามารถสร้างทัศนคติที่ดีหรือสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียน
๑๑. ในบทเรียนหนึ่งๆไม่ควรใช้สื่อการเรียนการสอนมากเกินไป ควรใช้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (๒๕๓๔, หน้า ๒๔๕) ได้กล่าวถึง ส่วนผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

๑. ทำความเข้าใจ ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญโดยการให้การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้สื่อการเรียนการสอน

๒. มีนโยบายวางแผนจัดโครงการผลิตและจัดหาสื่อการเรียนการสอน

๓. มีความรู้ความสามารถ ช่วยจัดและช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดบริการสื่อการเรียนการสอน

๔. จัดให้มีอาคารสถานที่งบประมาณ บุคลากรฝ่ายงานสื่อการเรียนการสอน

๕. มีการควบคุม กำกับ ดูแล การใช้ การผลิต และการบำรุงรักษาให้มีสภาพใช้งานได้เสมอ ฝ่ายเจ้าหน้าที่รับผิดชอบสื่อการเรียนการสอน ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ และรับผิดชอบงานด้านสื่อการเรียนการสอนโดยตรง มีหน้าที่ดังนี้

๑. ส่งเสริมสนับสนุน ให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนและครูผู้สอนที่จะใช้บริการสื่อการเรียนการสอน

๒. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา โสตทัศนูปกรณ์ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนที่เหมาะสม

๓. บริการสื่อการเรียนการสอนแก่ครูผู้สอนนักเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมด้านสื่อการเรียนการสอนของโรงเรียน

๔. รับผิดชอบ เก็บรวบรวม ดูแล บำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา

๕. ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา

๖. เสนอและรับผิดชอบโครงการผลิต และจัดหาสื่อการเรียนการสอน ตลอดจนประเมินผลและรายงานผลการใช้สื่อการเรียนการสอน

เรื่องวิทย์ นนทะภาและคณะ (๒๕๔๐, หน้า ๓๘) ได้กล่าวถึง หลักการใช้สื่อการเรียนการสอนว่าในการใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อประกอบการเรียนการสอนให้ได้ผลนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนและเครื่องมือหรือวัสดุอุปกรณ์ ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนเกิดผลดี ครูจึงควรมีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ เป็นขั้นตอน ๔ ขั้นตอนลำดับ คือ ขั้นเลือก ขั้นเตรียมการใช้ ขั้นแสดง ขั้นติดตามการใช้

ขั้นที่ ๑ การเลือกสื่อการเรียนการสอน ปัจจุบันสื่อการเรียนการสอนมีมากมายจึงเป็นการยากที่ครูจะตัดสินใจว่าจะใช้สื่ออะไรจึงเกิดผลดีที่สุด จึงกำหนดแนวทางการพิจารณาเลือกไว้ดังนี้

ก. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรและเนื้อหา

๑. สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้เข้าใจเนื้อหาได้ดี

๒. เหมาะสมกับระดับชั้น วุฒิภาวะและความสามารถของผู้เรียน

๓. ดึงดูดความสนใจ ทำให้เกิดอารมณ์คล้อยตาม สร้างเจตคติที่ดีได้

๔. มีเนื้อหาถูกต้องแน่นอนและเป็นจริงประสบการณ์ได้ตามที่ต้องการ

๕. มีความยาวพอเหมาะไม่เสียเวลาใช้มากเกินไป

๖. ไม่ซ้ำซาก ควรเปลี่ยนแปลงสื่อบ่อยๆ
๗. เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี

ข. ความสัมพันธ์ของสื่อกับคุณภาพทางเทคนิค

๑. ส่วนประกอบนั้นคงแข็งแรงออกแบบดีทันสมัย
๒. สะดวกต่อการใช้ คือ ง่าย น้ำหนักเบาใช้ง่าย
๓. ราคาไม่แพงเกินไป
๔. มีความปลอดภัยในการใช้
๕. คุณภาพด้านเสียง ภาพ แสงสีและการเคลื่อนไหวน่าพอใจ
๖. เหมาะสมกับท้องถิ่น ซ่อมแซมได้ง่าย

ค. ความสัมพันธ์กับครูผู้ใช้

๑. ครูเข้าใจคุณลักษณะและข้อจำกัดเป็นอย่างดี
  ๒. ครูมีทักษะในการใช้เป็นอย่างดี
  ๓. ครูต้องรู้จักนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
  ๔. ครูต้องรู้จักสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่มี
- จะเห็นได้ว่าครูที่จะสามารถเลือกสื่อการสอนได้ดีนั้น จะต้องรู้จักสื่อการสอนต่างๆมากมาย รู้

ข้อดี ข้อจำกัดของสื่อแต่ละอย่างด้วย

ขั้นที่ ๒ การเตรียมการใช้สื่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีนั้น จำเป็นต้องมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดีถึง ในการใช้สื่อการเรียนการสอนก็เช่นเดียวกันครูผู้สอน เมื่อสามารถเลือกใช้สื่อการสอนตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาแล้ว ก่อนที่จะมีการใช้สื่อการสอนเหล่านั้น จำเป็นต้องมีการเตรียมการใช้สื่อการสอนเหล่านั้นเสียก่อน

ก. การเตรียมครูผู้สอน ผู้สอนต้องเตรียมแผนการล่วงหน้าไว้ดังนี้

๑. พิจารณาคคุณค่าและวัตถุประสงค์ของการเรียน
๒. พิจารณาความต้องการและความสนใจของนักเรียน
๓. พิจารณาส่งที่เป็นปัญหาในการสอนและการถ่ายทอด
๔. พิจารณาเลือกสื่อการสอนแต่ละอย่างที่เหมาะกับปัญหาที่ดีที่สุดไว้
๕. พิจารณาวิธีใช้สื่อการสอนแต่ละอย่างที่ได้ผลดี
๖. พิจารณาตรวจสอบสื่อการสอนนั้นไว้ล่วงหน้า

ข. การเตรียมผู้สอน ครูต้องเตรียมผู้เรียนโดย

๑. อธิบายให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้าว่าจะใช้สื่อการสอนอะไร เพื่ออะไร ที่ไหนเมื่อไร

๒. อธิบายให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้าว่า จะต้องเตรียมการมีส่วนร่วมในระหว่างการใช้สื่อการสอนอย่างไรบ้าง เช่น การคอยสังเกตหรือฟังตรงที่น่าสนใจ การค้นคว้าหาคำตอบสำหรับคำถามและเรื่องใหม่

๓. อธิบายให้ทราบว่า กิจกรรมติดตามผลมีอะไรบ้าง

ค. การเตรียมสถานที่หรือชั้นเรียนครูผู้สอนควรจะได้เตรียมสถานที่หรือห้องเรียนเพื่อให้ความสะดวกแก่การใช้สื่อการสอน โดยการแยกเตรียมดังนี้

๑. เตรียมเครื่องอำนวยความสะดวก ที่คู่ไปกับการใช้ เช่น ม่านโต๊ะปลั๊กไฟ ฯลฯ
๒. เตรียมการจัดที่นั่ง
๓. เตรียมการควบคุมแสง
๔. เตรียมการระบายอากาศ

ขั้นที่ ๓ การแสดงสื่อการสอนในชั้นเรียน หลังจากได้เตรียมการใช้สื่อการสอนเรียบร้อยแล้ว ถึงขั้นการใช้หรือแสดงสื่อการสอนในห้องเรียนหรือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีหลักที่สำคัญ ๆ ดังนี้

๑. นำสื่อการสอนมาใช้ให้ตรงกับที่กำหนดไว้โดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมด้วย
๒. ใช้ในเวลาที่เหมาะสมและที่กำหนดไว้
๓. ให้สังเกตการตอบสนองของผู้เรียนด้วย

ขั้นที่ ๔ การติดตามผลการใช้สื่อการเรียนการสอนขั้นสุดท้ายของการนำสื่อการสอนเข้ามาใช้ในห้องเรียนขั้นตอนประเมินติดตามผล ซึ่งมีหลายวิธีด้วยกัน แล้วแต่ครูผู้สอนจะเลือกใช้ให้เหมาะสม เช่นการตอบคำถาม การอภิปราย การค้นคว้าและทำรายงานการศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของที่มีอยู่ในธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้นมา รวมทั้งวิธีการสอนและกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ

#### ๒.๓.๓ หลักการใช้ห้องสมุด

ห้องสมุดนับว่ามีความสำคัญมากต่อการเรียนการสอนในสถานศึกษาเพราะเป็นศูนย์รวมของวิชาการทั้งปวง เป็นงานที่ส่งเสริมและให้บริการทางวิชาการทั้งครู และนักเรียน เป็นสถานที่ครูจะใช้ศึกษาค้นคว้าเตรียมบทเรียนเพื่อการเรียนการสอน และเป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตลอดทั้งเป็นสถานที่ปลูกฝังการรักการอ่าน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้มีหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๑, หน้า ๕) ได้กล่าวไว้ว่า ในด้านกิจกรรมของห้องสมุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษานั้น ส่วนใหญ่จะเน้นกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สร้างสภาพการเรียนรู้ที่เด็กใช้ทั้งร่างกายและสมอง และตรงตาม

จุดประสงค์ของหลักสูตรประถมศึกษา ที่เน้นให้เด็กคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น การส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาการอ่าน และทัศนคติที่ดีต่อการอ่านที่สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษา

นอกจากนั้น กิจกรรมดังกล่าวยังส่งผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอนในที่สุด การดำเนินกิจกรรมห้องสมุดเพื่อการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียน บรรณารักษ์ และครูผู้ปฏิบัติการสอนสามารถจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่าน และการเรียนการสอนให้นักเรียน ดังนี้ คือ

๑. การเล่านิทาน
๒. การเล่าเรื่องจากหนังสือ และจากภาพ
๓. การแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์เกี่ยวกับหนังสือ
๔. การแสดงหุ่น
๕. เกมการศึกษา
๖. การทายปัญหาจากหนังสือ
๗. การแสดงละคร
๘. การสาธิตแนะนำหนังสือ
๙. การวาดภาพระบายสี
๑๐. การจัดนิทรรศการ
๑๑. การโต้วาที
๑๒. การเสนอหนังสือ
๑๓. การใช้โทรทัศน์เพื่อการอ่าน
๑๔. ยอดนักฟัง
๑๕. เสียงสวรรค์ (ห้องสมุดเสียง)
๑๖. การอ่านหนังสือให้ฟัง
๑๗. การบริการห้องสมุดเคลื่อนที่

สรุปได้ว่า งานห้องสมุด คือ แหล่งความรู้ สถานที่รวบรวมหนังสือ เอกสารสิ่งพิมพ์และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ มีการจัดทำหลักฐานและจัดเก็บอย่างมีระบบระเบียบ เพื่อให้บริการแก่สมาชิก ในด้านความรู้ ข่าวสาร ความบันเทิง ตลอดจนจนเป็นการเสริมสร้างเจตคติและความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ ประสบการณ์ ความเพลิดเพลิน ทั้งเป็นการปลูกฝังการรู้ค่าของเวลา ความรับผิดชอบการใฝ่รู้แก่ผู้เรียน เป็นแหล่งรวมทรัพยากรเพื่อการศึกษา เป็นศูนย์วิชาการสำหรับครู และนักเรียนใช้ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ อาจเป็นอาคารเอกเทศ หรือห้องใดห้องหนึ่งในอาคารเรียน โดยมีครูบรรณารักษ์ที่มีความรู้ทางบรรณารักษศาสตร์ หรือครูที่มีความพร้อมและเหมาะสม เป็นผู้รับผิดชอบบริหารงานและให้บริการ ผู้บริหารโรงเรียนยังจะต้องให้การสนับสนุนและเอาใจใส่เป็นพิเศษ พยายามส่งเสริมให้ครู

และนักเรียนในโรงเรียนเห็นความสำคัญของห้องสมุด และรู้จักใช้หนังสือสำหรับให้นักเรียนได้ค้นคว้าศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ อย่างเพียงพอ

#### ๒.๓.๔ หลักการวัดผลและประเมินผล

วนิดา เดชนานนท์ (๒๕๔๐, หน้า ๔) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนด หรือหาจำนวนปริมาณอันดับแทนคุณลักษณะของสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือแทนพฤติกรรมความสามารถของบุคคลโดยใช้เครื่องมือช่วยในการวัดผล การวัดจะอยู่ในรูปของตัวเลขหรือคะแนนหรือบรรยายลักษณะสิ่งนั้น ทำให้รู้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่วัดว่ามีจำนวนหรือปริมาณเท่าใด หรือมีลักษณะอย่างไร กระดานดำยาว ๓ เมตร ๕๐ เซนติเมตร เด็กชายน้อย ได้คะแนนวิชาคณิตศาสตร์ ๓๐ คะแนน เด็กหญิงแดงเขียนหนังสือตัวบรรจง ๆ

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (๒๕๔๔, หน้า ๑๖๖) กล่าวว่า การวัดผลเป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้นๆ เช่น การวัดความสามารถทางสมองด้านต่างๆ ผลที่ได้จากการวัดผลจะเป็นตัวเลขเป็นการวัดปริมาณ

อำภา บุญช่วย (๒๕๓๓, หน้า ๑๓๑) ได้กล่าวถึง หน้าที่ของผู้บริหารในด้านการวัดผลและประเมินผล คือการส่งเสริมให้ครูรู้จักวิธีการวัดผลและประเมินผล นอกจากนั้นตัวผู้บริหารเองต้องมีความรู้ในเรื่องการวัดผลและประเมินผลด้วย เพราะจะเข้าใจและสามารถแนะนำครูผู้สอนได้ ผู้บริหารจะต้องช่วยบริการและอำนวยความสะดวกในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างเครื่องมือวัด และประเมินผลต่างๆ โดยสรุปในแง่การบริหารการจัดการประเมินผลการศึกษาที่มีความจำเป็น ดังนี้

๑. เพื่อทราบผลการเรียนของนักเรียน ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงแก้ไขตนเองได้ก่อนที่จะก้าวไปศึกษาบทเรียนใหม่

๒. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้นเรียน และการจัดแบ่งนักเรียนตามความสามารถ

๓. เพื่อเป็นหลักฐานในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ทำให้ผู้ปกครองรู้ความก้าวหน้าของนักเรียนในการปกครองตนเอง และช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน

๔. เพื่อประโยชน์ในการให้ประกาศนียบัตร เมื่อจบชั้นการศึกษา และแจ้งผลการเรียนให้สถาบันอื่น

๕. ช่วยให้ฝ่ายแนะแนวทราบข้อมูลของผู้เรียน จะได้ช่วยวิเคราะห์ความเด่นด้อยของผู้เรียน เป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล และเป็นแนวทางในการแนะแนวการเรียนอาชีพแก่ผู้เรียน



๖. ช่วยให้ฝ่ายบริหารได้ทราบข้อมูล เพื่อปรับปรุงมาตรฐานทางวิชาการของโรงเรียนซึ่งจะนำไปสู่แนวทางปรับปรุงส่งเสริมสภาพการเรียนการสอนให้แก่ครู และใช้เป็นข้อมูลในการปฐมนิเทศครูใหม่

สรุปแล้วทางเทคนิคในการประเมินนักเรียนนั้น ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลปะควบคู่กันและใช้ใบงาน หรืองานมอบหมายและการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นองค์ประกอบด้วย เพื่อเก็บรวบรวมเป็นฐานข้อมูลในการประเมินการเรียนการสอนของครูเอง

## ๒.๔. ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการ

### ๒.๔.๑ ปัญหาการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการก็เช่นเดียวกันกับการบริหารงานทั่วไป คือ ต้องดำเนินการตามกระบวนการบริหาร การมีปัญหากเกิดขึ้นถือเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ การไม่มีปัญหาใดๆ ถือเป็นเรื่องประหลาดโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในกระบวนการบริหาร

คำรี น้อยมี (๒๕๒๒, หน้า ๑๙) ให้ความเห็นว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง ปัญหาการบริหารงานหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ปัญหาการปรับปรุงการเรียนการสอน ปัญหาการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ปัญหาการบริการทางวิชาการ ปัญหาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน และปัญหาการบริหารบุคลากรทางวิชาการ

เมธี ปิรันธนานนท์ (๒๕๒๕, หน้า ๑๙๗) แนะนำว่า ในการแก้ปัญหาให้ได้ผล ควรศึกษารายละเอียดของสาเหตุและลักษณะปัญหา พิจารณาหาหนทางแก้ปัญหาหลายทาง ประเมินผลการแก้ปัญหา ศึกษาแนวทางอื่นๆที่ช่วยแก้ปัญหา และการตัดสินใจเลือกทางแก้ปัญหาที่ประสบผลมากที่สุด

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์และธรรมรส โชติบุญชู (๒๕๒๕, หน้า ๑๐๓) ชี้ให้เห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติการจัดการบริหารทางวิชาการของโรงเรียนนั้น ครูใหญ่ยังใช้เวลาในกิจกรรมที่เป็นการปรับปรุงการศึกษาของโรงเรียนน้อยเกินไป

กิตติพงศ์ วงศ์สุวรรณ (๒๕๒๗, หน้า ๓๐) เห็นว่า ในทางปฏิบัติงานวิชาการผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก และได้มอบหมายงานวิชาการให้กับผู้ช่วยฝ่ายวิชาการปฏิบัติทั้งหมดและไม่ค่อยได้เอาใจใส่ติดตามอย่างใกล้ชิด

วิจิตร ชีระกุล และคณะ (๒๕๑๙, หน้า ๒๑๐) อธิบายว่า ปัญหาที่เกิดจากการนิเทศการศึกษาได้แก่ ครูไม่ยอมรับเทคนิคใหม่ๆ ครูไม่สบายใจต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน และเนื้อหาวิชา ไม่กล้าทดลองวิธีสอนใหม่ๆ มีพื้นฐานทางวิชาการน้อย มีชั่วโมงสอนและงานธุรการมากยึด

มันแนวคิดเดิมไม่สนใจกับการปรับปรุงการเรียนการสอนเด็กขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนและ  
ผู้ปกครองไม่เข้าใจปัญหาของโรงเรียน

จิรพันธ์ ศิริโชติ (๒๕๒๑, หน้า ๒๑) เห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ได้แก่  
ครูไม่เข้าใจการประเมินผลการสอนระหว่างเรียน จึงเป็นผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่ถูกต้อง

สรุปได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารงานวิชาการได้แก่ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการ  
จัดการเรียนการสอน ปัญหาด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ปัญหาการนิเทศการศึกษา และปัญหา  
เกี่ยวกับตัวครู การบริหารงานวิชาการเป็นการบริหารที่ใช้กระบวนการบริหารโดยอาศัยทรัพยากร  
พื้นฐานที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการจึงมีประโยชน์ต่อ  
ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างยิ่ง ที่จะใช้เป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงการบริหารงานวิชาการให้บรรลุ  
เป้าหมายของการจัดการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

#### ๒.๔.๒ แนวทางการบริหารงานวิชาการ

จากผลที่พบในการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ ครั้งนี้มีแนวทางการบริหารงาน  
วิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนี้

๑. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารและครูควรมีการแนะนำให้ความรู้และ  
สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตรควรมีการจัดเตรียม/จัดหาเอกสารประกอบ  
หลักสูตร เช่น วัสดุทัศนีย์ บริษัทญา คติพจน์ จุดอ่อน จุดแข็งของนักเรียน หลักสูตรแกนกลางไว้เพียงพอ  
ต่อความต้องการของครู เพื่อส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงกับ  
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรมีการกำหนดนโยบายและแผนงานวิชาการของโรงเรียนไว้ตลอดปี  
การศึกษา

๒. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ครูฝ่ายวิชาการควรมีการจัดครูเข้าสอนตากุ่ม  
สาระการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความถนัดของครูเป็นสำคัญ ควรมีการจัดให้มี  
การปรึกษาหารือและประชุมร่วมกันในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน และควรจัดกิจกรรมการ  
เรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๓. ด้านวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารและครูควรจัดให้มีเครื่องมือใช้ในการวัดผลและ  
ประเมินผลทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้/ทุกชั้นควรจัดให้มีการอบรมหรือประชุมปฏิบัติการให้ความรู้ความ  
เข้าใจเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลควรมีการจัดทำคลังข้อสอบและควรให้มีการวัดผลและ  
ประเมินผลตามสภาพความเป็นจริง

๔. ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารควรกำหนดบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้  
นิเทศและผู้รับการนิเทศไว้อย่างชัดเจน ถูกต้อง ควรจัดให้มีการสร้างเครื่องมือนิเทศสำหรับใช้ในการ  
นิเทศภายในเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และควรให้มีการกำหนด  
เป้าหมายและแผนการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจนและถูกต้อง

๕. ด้านส่งเสริมวิชาการแก่ครูและชุมชน ผู้บริหารควรจัดการเปิดโอกาสให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยการเข้ารับการอบรมประชุมสัมมนาทางวิชาการ ควรจัดงบประมาณสนับสนุนแก่บุคลากรที่เข้ารับการอบรมทางวิชาการอย่างเพียงพอ และควรจัดให้มีการประชุมอบรมทางวิชาการ อยู่เสมอ

๖. ผู้บริหารควรมีการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในทุกด้าน นอกจากนี้ ควรมีการศึกษาดูงานวิชาการโรงเรียนตามขอบข่ายงานวิชาการที่กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจให้สถานศึกษาให้ครบทั้ง ๑๗ ด้านได้แก่ ด้านการพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นหรือการดำเนินการให้ความเห็น ด้านวางแผนงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่นด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถานศึกษาและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี

สรุปได้ว่า ผู้บริหารจะต้องมีการบริหารงานวิชาการทุกด้าน มีความพร้อมทุกด้าน ทั้งการบริหารงานภายใน ภายนอกโรงเรียน ไปพร้อมกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานพร้อมทั้งให้การสนับสนุนให้บุคลากรทางการศึกษาไปดูงานในสถานที่ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา

## ๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระบุญเจ้า หิริโก (ปัญญาสุข) (๒๕๕๗, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร” พบว่า

๑) ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล

๒) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๓) ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านการเรียนการสอนขาดทำแผนการสอนที่ดี ด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนขาดกิจกรรมสร้างแปลกใหม่ และขาดการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน

๔) แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านการเรียนการสอนควรทำแผนการสอนที่ดี ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนและมีการติดตามวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

พระครูปลัดบุญยัง ทูลลโก (สุนทรวิภาต) (๒๕๕๔, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริหารหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านห้องสมุด ด้านการวัดผลประเมินผล

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษาทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านห้องสมุดขาดคอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นข้อมูล และขาดการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน

แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้อยู่ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับห้องสมุด และมีการติดตามวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

มนตรี พุดซ้อน (๒๕๕๖, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ระดับโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก” พบว่า ๑ การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ระดับโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จากกลุ่มตัวอย่าง ๑๖๘ คน เป็นเพศหญิง ๑๓๑ คน มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีตำแหน่งเป็นครูผู้สอน มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ ๕ - ๑๖ ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก

๒ การวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติ ที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ระดับโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก พบว่า มีทัศนคติอยู่ในระดับมากและไม่แตกต่างกัน ทั้ง ๕ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งในด้านที่มีทัศนคติมากที่สุดได้แก่

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา, ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้, ด้านการวัดผล ประเมินผล การเรียน, ด้านการนิเทศการศึกษา, และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ตามลำดับ

๓ ปัญหา อุปสรรคและแนวทางการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษาระดับโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลาง, ขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของโรงเรียน , ขาดการนิเทศการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง , และต้องมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำแผนการเรียน, ผู้บริหารขาดความเข้าใจในการใช้สื่อ, สื่อไม่เหมาะสมกับบทเรียนในแต่ละวิชา, ครูไม่ชอบใช้สื่อประกอบ หรือจัดหาสื่อล่วงหน้าเพื่อใช้ในการเรียนการสอน และ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลผู้เรียน, การกำหนดแนวทางการประเมินไม่ชัดเจน , เครื่องมือที่ใช้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้,ครูผู้สอนขาดความเข้าใจในการประเมิน และ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ขาดการวางแผน ผลิต จัดทำ และใช้สื่ออย่างเป็นระบบ, ขาดการส่งเสริมให้มีการพัฒนาสื่ออย่างต่อเนื่อง , ขาดความร่วมมือในการผลิต จัดทำ และพัฒนาสื่อ, ขาดสื่อที่ทันสมัยเนกิจกรรมการเรียนที่ทันสมัย และ ด้านการนิเทศการศึกษา ความร่วมมือประสานงานของบุคลากรภายในยังมีน้อย, การให้ความเข้าใจ ความรู้ ในระบบการนิเทศ , และการมอบหมายงานนิเทศที่ชัดเจน, พร้อมกับการส่งเสริมการนิเทศอย่างต่อเนื่อง

พระมหาปริญญา เตชปญโญ (ปราบชมพู) (๒๕๕๖, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัย พบว่า

๑. การบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนและด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

๒. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญระดับ ๐.๐๕ ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

๓. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร พบว่า การวิเคราะห์ ทำแผนในการจัดการเรียนการสอน และการบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนยังต้องปรับปรุงและยังต้องมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการผลิตสื่อ

การเรียนการสอนที่ทันสมัยบุคลากรผู้ชำนาญในการใช้สื่อการเรียนการสอนน้อยกับบางรายวิชาที่สอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและความรู้ความเข้าใจไม่พร้อมในเรื่องการวัดผลและ ประเมินผลตามสาระการเรียนรู้ขาดการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนข้อเสนอแนะ ในการ บริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ควร จัดหาบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ทำแผนในการจัดการเรียนการสอนและบูรณาการในการจัดการ เรียนการสอนเพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการผลิตสื่อ และใช้สื่อการเรียนการสอน จัดบรรยากาศห้องเรียนให้เหมาะสมกับบางรายวิชาที่สอนจัดหาอุปกรณ์ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เพียงพอจัดหาบุคลากรผู้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัด และประเมินผลตามสาระการเรียนรู้ประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อตรวจสอบความพร้อม ผู้เรียนและความก้าวหน้า

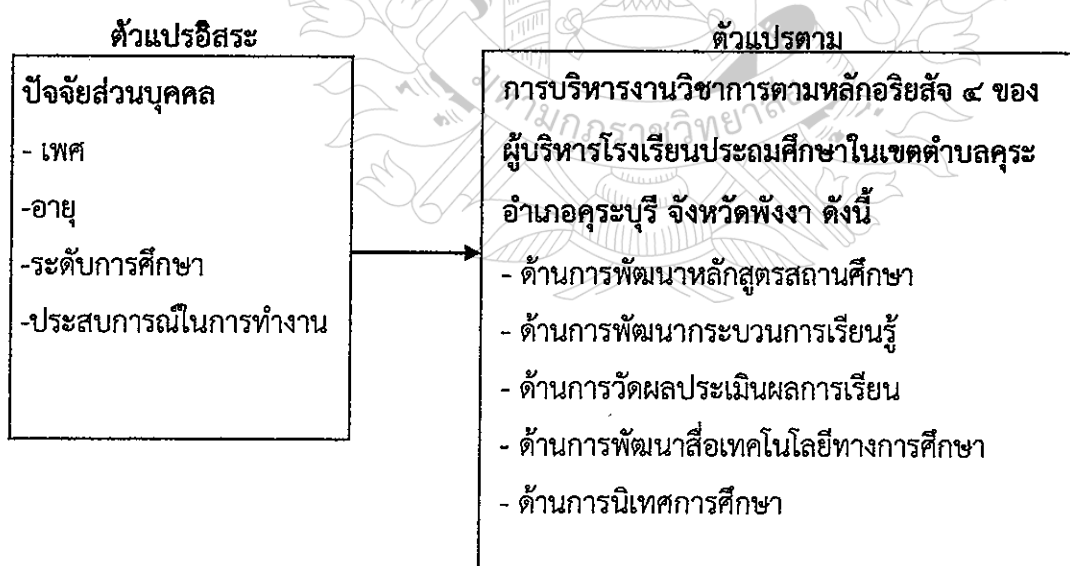
พระเทวา ภัทรารุโธ (สาระสี) (๒๕๕๒, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการ บริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา เขตสวนหลวง สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต ๒ พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการด้านการเรียนการสอนอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนประถมศึกษาในเขตสวนหลวง มีการสนับสนุนให้ครูจัดทำแผนการ สอนเพื่อเตรียมการสอนล่วงหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการสอนหลาย วิธีได้อย่างดีโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและ ประเมินผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ โรงเรียนประถมศึกษาในเขตสวนหลวง มีการรายงานผล การวัดผล ประเมินผลให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบเป็นระยะๆ ต่อเนื่องตลอดปีและมีการสนับสนุน การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไปผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา เขตสวนหลวง สังกัด กรุงเทพมหานคร เขต ๒ ของเพศชาย และเพศหญิงโดย ภาพรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

พระสมร อมโร (เพ็งสังคีต) (๒๕๕๒, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพผลการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียน มัธยมศึกษา เขตดุสิต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑ พบว่า ค่าเฉลี่ยในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านบริหารงานการ เรียนการสอนครูให้ความสำคัญต่อการจัดครูเข้าสอนแทนครูที่ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้อย่างเป็น ระบบและมีประสิทธิผลมากที่สุด รองลงมา คือ ติดตามช่วยเหลือแก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่าง ต่อเนื่องเป็นระบบเชื่อถือได้ และจัดห้องเรียน สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ตามความพร้อม ของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดครูเข้าสอนไม่ ตรงตามความรู้และความสามารถทำให้การสอนของครูที่มาแทนไม่ตรงตามความสามารถแทนครูคน เดิม

การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนและวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาการประสานงานกับบุคลากรกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนและการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรจัดให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามหลักสูตร ควรจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และอำนวยความสะดวก ควรจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีที่หลากหลายและนำเทคโนโลยีมาใช้

## ๒.๖ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอคูระบุรี จังหวัดพังงา ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้แยกการบริหารงานวิชาการออกเป็น ๖ ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษาและประยุกต์กับการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔ เป็นกระบวนการแสวงหาความรู้โดยผู้เรียนพยายามคิดค้นวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้ลำดับขั้นตอน ของอริยสัจ ๔ เป็นแนวทางการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งประกอบไปด้วย (สุวิทย์ มูลคำ, ๒๕๔๕ หน้า ๑๕) ทุกซ์ (การกำหนดปัญหา) สมุทัย (การตั้งสมมติฐาน) นิโรธ (การทดลองเก็บข้อมูล) และมรรค (การวิเคราะห์ข้อมูลและอุปสรรค) ซึ่งตัวแปรที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระอำเภอคูระบุรี จังหวัดพังงา คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงาน สามารถแสดงเป็นแผนภูมิ ดังนี้



แผนภูมิที่ ๒.๑ แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

## บทที่ ๓

### วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียน  
ประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์  
ผู้วิจัยดำเนินการโดยศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้

- ๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- ๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล
- ๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

#### ๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัด  
พังงา จำนวน ๑๔๑ คน

๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง ครูในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัด  
พังงา จำนวน ๑๔๑ คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan จึงได้  
กลุ่มตัวอย่าง ๑๐๓ คน (สงศรี ชมภูวงศ์, ๒๕๔๗ หน้า ๕๐)

#### ๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random Sampling) คำนวณหา  
กลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งครูในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา  
ออกเป็นหมู่บ้านได้ทั้งหมด ๖ โรงเรียนใช้การสุ่มแบบเป็นสัดส่วน แล้วเทียบบัญญัติไตรยางศ์ เพื่อหา  
กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๐๓ คน ซึ่งมีวิธีคือ นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้หาขนาดไว้แล้ว ๑๐๓ คน คูณ  
กับจำนวนครูซึ่งแบ่งตามโรงเรียน และทำการหารด้วยจำนวนครูทั้งหมด ตามตาราง ๓.๑ เมื่อได้กลุ่ม  
ตัวอย่างครบทั้ง ๑๐๓ คนแล้ว จึงทำการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลาก คือ จับฉลากตามรายชื่อของ  
ครูในแต่ละโรงเรียน สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกในแต่ละโรงเรียนทำอย่างนี้จนครบทุกศูนย์จะได้กลุ่ม  
ตัวอย่างที่ต้องการตามตารางดังต่อไปนี้



ตารางที่ ๓.๑ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของครูในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวนครู	กลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนคุระบุรี	๖๐	๔๔
โรงเรียนบ้านสวนใหม่	๕	๔
โรงเรียนบ้านเตรียม	๒๔	๑๘
โรงเรียนบ้านหว่า	๑๑	๘
โรงเรียนหินลาด	๒๙	๒๑
โรงเรียนบ้านห้วยทรัพย์มิตรภาพที่ ๖๑	๑๒	๙
รวม	๑๔๑	๑๐๓

### ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๑ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed – ended) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open – ended) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

### ๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

๑. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา และรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างเป็นกรอบของแบบสอบถาม

๒. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

๓. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข  
 ๔. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา จำนวน ๓ คน ตรวจสอบความครอบคลุมตามขอบข่ายของเนื้อหา โดยการหาดัชนี IOC ได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามทุกข้อเท่ากับ ๑

๕. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) จำนวน ๓๐ คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .๘๓๔

๖. นำเครื่องมือที่ได้ผ่านการตรวจสอบและทดลองใช้แล้ว นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยต่อไป

### ๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมดตามขั้นตอนดังนี้

๓.๕.๑ ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช ถึง ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา เพื่อความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

๓.๕.๒ นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง บุคลากรในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองนคร นครศรีธรรมราช จำนวน ๑๐๓ ชุด ด้วยตัวเอง ใช้เวลาเก็บข้อมูลภายใน ๒ สัปดาห์ และได้รับแบบสอบถามกลับมาทุกชุด

๓.๕.๓ ตรวจสอบข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการ พร้อมนำข้อมูลไปวิเคราะห์ผล

### ๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นพื้นฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติดังนี้

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และ คำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์แปลความหมายของลิเคิร์ต (Likert) โดยการจัดระดับเป็น ๕ ระดับ (ชัชวาลย์ เรื่องประพันธ์, ๒๕๓๙ หน้า ๑๕) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑ - ๕.๐๐	แปลว่า มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑ - ๔.๕๐	แปลว่า มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ - ๓.๕๐	แปลว่า มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑ - ๒.๕๐	แปลว่า มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๕๐	แปลว่า มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์การให้คะแนนของ ลิเคิร์ต แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมายของลิเคิร์ต (Likert) เช่นเดียวกับตอนที่ ๒

ตอนที่ ๔ วิเคราะห์การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ โดยใช้สถิติ t-test และ F-test ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

ตอนที่ ๕ รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา จากคำถามปลายเปิดนำเสนอเชิงพรรณนา

### ๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

#### ๓.๗.๑. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

๓.๗.๑.๑ หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยหาความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (สงครี ชมภูวงศ์, ๒๕๔๗ หน้า ๓๑) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์  
 $\sum R$  แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ  
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

๓.๗.๑.๒ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ( $\alpha$ -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ส่งศรี ชมภูวงศ์, ๒๕๔๗ หน้า ๖๙)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right\}$$

$\alpha$	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
$n$	แทน	จำนวนข้อคำถาม
$\sum s_i^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
$s^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

### ๓.๗.๒. สถิติพื้นฐาน

๓.๗.๒.๑. หาค่าร้อยละ (Percentage) (ส่งศรี ชมภูวงศ์, ๒๕๔๗ หน้า ๗๐) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนที่ต้องการหา}}{\text{จำนวนทั้งหมด}} \times 100$$

๓.๗.๒.๒. ค่าเฉลี่ย (Mean) (ส่งศรี ชมภูวงศ์, ๒๕๔๗ หน้า ๗๐) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$N$	แทน	จำนวนประชากร

๓.๗.๒.๓. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ส่งศรี ชมภูวงศ์, ๒๕๔๗ หน้า ๗๔) โดยใช้สูตร

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนนทั้งหมด
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$n$	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

๓.๗.๒.๔. ค่าที (t-test) เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลกระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ โดยใช้สูตร (สงครี ชมภูวงศ์, ๒๕๔๗ หน้า ๘๙)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_1$	แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ ๑
	$\bar{X}_2$	แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ ๒
	$s_1^2$	แทนคะแนนแปรปรวนของกลุ่มที่ ๑
	$s_2^2$	แทนคะแนนแปรปรวนของกลุ่มที่ ๒
	$n_1$	แทนขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ ๑
	$n_2$	แทนขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ ๒

๓.๗.๒.๕. การทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง มากกว่า ๒ กลุ่ม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ โดยใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) (สงครี ชมภูวงศ์, ๒๕๔๗ หน้า ๘๙) โดยใช้สูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	$F$	แทนค่าแจกแจงของ F- Distribution
	$MS_b$	แทนความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	$MS_w$	แทนความแปรปรวนภายในกลุ่ม

เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

## บทที่ ๔

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา” การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยเสนอข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

- ๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- ๔.๒ ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- ๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

#### ๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ทางสถิติดังต่อไปนี้คือ

$n$	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที (t-test) ทดสอบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม
F	แทน	ค่าสถิติเอฟ (F-test) ทดสอบกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่ม
P-value	แทน	ค่าระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
**	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

## ๔.๒ ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล โดยแบ่งเป็น ๖ ตอนดังนี้

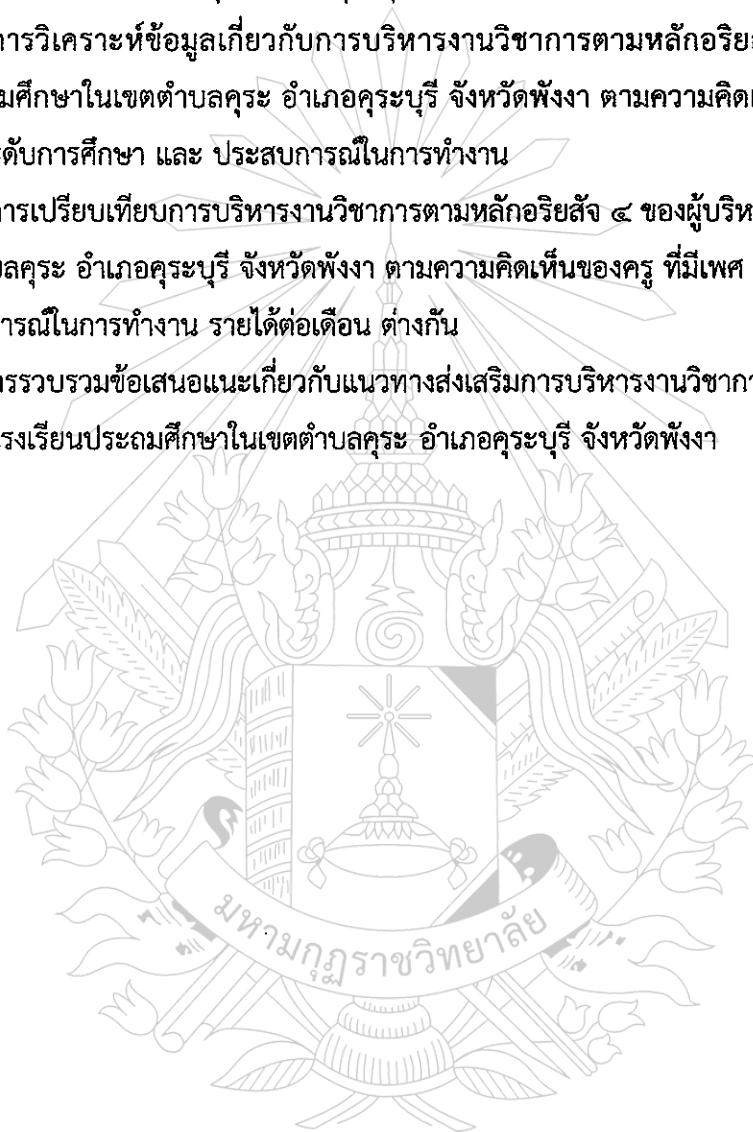
ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ ๔ ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นของครู ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ต่างกัน

ตอนที่ ๕ ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา



### ๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๒๘	๒๗.๑๘
หญิง	๗๕	๗๒.๘๒
รวม	๑๐๓	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๘๒ และ เป็นเพศชาย จำนวน ๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑๘

ตารางที่ ๔.๒ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๙	๑๘.๔๕
๓๐ - ๔๐ ปี	๓๐	๒๙.๑๓
๔๑ - ๕๐ ปี	๓๗	๓๕.๙๒
๕๑ ปีขึ้นไป	๑๗	๑๖.๕๐
รวม	๑๐๓	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ ๔๑ - ๕๐ ปี จำนวน ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑๓ มีอายุ ๓๐ - ๔๐ ปี จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑๓ มีอายุ ต่ำกว่า ๓๐ ปี จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๕ และอายุ ๕๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๐ น้อยที่สุด ตามลำดับ



ตารางที่ ๔.๓ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	๗๖	๗๓.๗๙
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๒๖.๒๑
รวม	๑๐๓	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๗๙ และ มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๑ น้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๑๐ ปี	๓๔	๓๓.๐๑
๑๑-๒๐ ปี	๓๓	๓๒.๐๔
๒๑ ปีขึ้นไป	๓๖	๓๔.๙๕
รวม	๑๐๓	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ ๒๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๙๕ มีประสบการณ์ ๑ - ๑๐ ปี จำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐๑ และมีประสบการณ์ ๑๑-๒๐ ปี จำนวน ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๐๔ น้อยที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม

บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	๔.๒๔	๐.๓๓	มาก
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๔.๒๖	๐.๓๓	มาก
ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	๔.๑๙	๐.๓๓	มาก
ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	๔.๒๓	๐.๓๑	มาก
ด้านการนิเทศการศึกษา	๔.๒๕	๐.๓๕	มาก
รวม	๔.๒๓	๐.๓๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑.มีปัญหาในการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามสาระการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	๔.๒๐	๐.๓๕	มาก
๒.มีปัญหาการบริหารการใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสม	๔.๑๔	๐.๖๔	มาก
๓.มีการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรที่ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วม	๔.๒๓	๐.๕๓	มาก
๔.มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสมในแต่ละวิชา	๔.๒๗	๐.๖๔	มาก
๕.มีการติดตามประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละรายวิชา	๔.๑๗	๐.๕๕	มาก
๖.มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสอดคล้องในภาพรวมทั้งหมด	๔.๓๙	๐.๕๑	มาก
๗.มีการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๔.๒๕	๐.๕๔	มาก
๘.มีการนำผลการนิเทศมาแก้ปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน	๔.๒๗	๐.๖๐	มาก
รวม	๔.๒๔	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ ๖ ที่ว่ามีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสอดคล้องในภาพรวมทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อที่ ๘ ที่ว่า มีการนำผลการนิเทศมาแก้ปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน ส่วนข้อที่ ๒ ที่ว่า มีปัญหาการบริหารการใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๗ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่

ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. มีปัญหาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	๔.๑๙	๐.๔๙	มาก
๒. การจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน	๔.๒๘	๐.๔๕	มาก
๓. มีการจัดครูเข้าสอนตามชั้นเรียนโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ และความเหมาะสม	๔.๑๗	๐.๕๕	มาก
๔. มีการให้คำปรึกษาแก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๔.๓๐	๐.๕๖	มาก
๕. มีการกำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูกับผู้บริหาร	๔.๒๐	๐.๖๓	มาก
๖. มีการติดตามการปฏิบัติงานของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	๔.๓๐	๐.๕๖	มาก
๗. มีการบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม	๔.๒๙	๐.๖๓	มาก
๘. มีการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	๔.๓๓	๐.๕๑	มาก
รวม	๔.๒๖	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ ๘ ที่ว่ามีการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อที่ ๔ ที่ว่า มีการให้คำปรึกษาแก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนข้อที่ ๓ ที่ว่า มีการจัดครูเข้าสอนตามชั้นเรียนโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ และความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๘ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน

ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. มีปัญหาการกำหนดวิธีการผู้รับผิดชอบการประเมินผลการเรียน	๔.๑๔	๐.๕๑	มาก
๒. การจัดทำระบบเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลอย่างเป็นปัจจุบัน	๔.๒๖	๐.๕๒	มาก
๓. มีการเก็บรวบรวมหลักฐานการวัดผลประเมินผลของครูเป็นระบบที่ตรวจสอบได้	๔.๑๖	๐.๕๗	มาก
๔. มีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานของปีการศึกษา	๔.๑๘	๐.๖๗	มาก
๕. มีการจัดให้มีการตรวจสอบกำกับติดตาม ผลประเมินอย่างสม่ำเสมอ	๔.๒๔	๐.๔๓	มาก
๖. มีการรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษาทุกปี	๔.๑๗	๐.๕๕	มาก
๗. มีการนำผลจากการประเมินทุกครั้งมาแก้ไขปรับปรุงจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนต่อไป	๔.๑๙	๐.๖๗	มาก
๘. การนำวิธีการวัดผลประเมินผลแบบต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้	๔.๑๗	๐.๕๓	มาก
รวม	๔.๑๙	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ ๒ ที่ว่าการจัดทำระบบเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลอย่างเป็นปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อที่ ๕ ที่ว่า การจัดให้มีการตรวจสอบกำกับติดตาม ผลประเมินอย่างสม่ำเสมอ ส่วนข้อที่ ๑ ที่ว่า มีปัญหาการกำหนดวิธีการผู้รับผิดชอบการประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๙ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการ  
 บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต  
 ตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทาง  
 การศึกษา

ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. การเปิดโอกาสให้ครูประจำชั้น ครูประจำวิชามีส่วนร่วมในการเลือก หรือพิจารณา จัดหาสื่อการเรียนการสอนตามความต้องการ	๔.๒๐	๐.๕๑	มาก
๒. การประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา สื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนกับโรงเรียนอื่น	๔.๒๘	๐.๔๕	มาก
๓. มีการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน	๔.๒๑	๐.๕๒	มาก
๔. มีการจัดหาสื่อสำเร็จรูปเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน	๔.๑๙	๐.๖๖	มาก
๕. มีการวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการ บริหารงานด้านวิชาการ	๔.๓๒	๐.๕๕	มาก
๖. มีการส่งเสริมให้ครูได้ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเรียนการสอน	๔.๑๖	๐.๕๗	มาก
๗. มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	๔.๒๗	๐.๖๔	มาก
๘. มีการรักษา จัดหา ผลิตสื่อ และสะดวกต่อการนำสื่อไปใช้ ประกอบการสอน	๔.๑๗	๐.๕๕	มาก
รวม	๔.๒๓	๐.๓๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของ  
 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อ  
 เทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ ๕ ที่ว่ามีการ  
 วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการบริหารงานด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด  
 รองลงมาคือ ข้อที่ ๒ ที่ว่า มีการประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา สื่อนวัตกรรม  
 เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนกับโรงเรียนอื่น ส่วนข้อที่ ๖ ที่ว่า มีการส่งเสริมให้ครูได้ใช้สื่อและ  
 เทคโนโลยีในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา

ด้านการนิเทศการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. มีการทำความเข้าใจระบบนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอน	๔.๓๙	๐.๕๑	มาก
๒. มีการกำหนดกรอบจุดมุ่งหมายร่วมกับบุคลากรในการดำเนินการนิเทศ	๔.๒๖	๐.๕๔	มาก
๓. มีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลาย	๔.๒๗	๐.๖๔	มาก
๔. มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในโรงเรียน	๔.๑๗	๐.๕๕	มาก
๕. มีการจัดให้ครูมีโอกาสประชุมอภิปรายถึงปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิชาการระหว่างครูด้วยกัน	๔.๒๖	๐.๕๒	มาก
๖. มีการจัดเตรียมชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาและคำแนะนำในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้	๔.๑๗	๐.๔๑	มาก
๗. มีการติดตามประเมินผลการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศศึกษาอย่างต่อเนื่อง	๔.๓๐	๐.๕๖	มาก
๘. มีการนำผลของการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้	๔.๑๙	๐.๖๖	มาก
รวม	๔.๒๕	๐.๓๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ ๑ ที่ว่ามีการทำความเข้าใจระบบนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อที่ ๗ ที่ว่ามีการติดตามประเมินผลการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อที่ ๖ ที่ว่ามีการจัดเตรียมชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาและคำแนะนำในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครู จำแนกตามเพศ

บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔	ระดับความคิดเห็น					
	ชาย			หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	๔.๓๑	๐.๒๕	มาก	๔.๒๒	๐.๓๕	มาก
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๔.๓๓	๐.๒๔	มาก	๔.๒๔	๐.๓๖	มาก
ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	๔.๒๘	๐.๒๘	มาก	๔.๒๗	๐.๓๗	มาก
ด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	๔.๒๖	๐.๑๘	มาก	๔.๒๑	๐.๓๔	มาก
ด้านการนิเทศการศึกษา	๔.๓๓	๐.๒๕	มาก	๔.๒๒	๐.๓๘	มาก
รวม	๔.๒๙	๐.๒๐	มาก	๔.๒๑	๐.๓๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ เพศชาย และ เพศหญิง อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เพศชาย พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

เพศหญิง พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด



ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียน  
ประถมศึกษาศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอคูระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครู จำแนกตามอายุ

	ระดับความคิดเห็น								
	ต่ำกว่า ๓๐ ปี		๓๐-๕๐ ปี		๕๑ ปีขึ้นไป				
บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	๔.๒๑	๐.๓๘	มาก	๔.๓๐	๐.๓๘	มาก	๔.๒๗	๐.๑๘	มาก
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๔.๒๘	๐.๔๒	มาก	๔.๓๑	๐.๓๗	มาก	๔.๒๘	๐.๒๐	มาก
ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	๔.๑๕	๐.๓๘	มาก	๔.๒๑	๐.๓๐	มาก	๔.๓๑	๐.๒๓	มาก
ด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	๔.๑๙	๐.๔๑	มาก	๔.๒๗	๐.๓๒	มาก	๔.๒๗	๐.๑๘	มาก
ด้านการนิเทศการศึกษา	๔.๒๔	๐.๔๓	มาก	๔.๓๐	๐.๓๗	มาก	๔.๒๙	๐.๒๒	มาก
รวม	๔.๒๑	๐.๓๘	มาก	๔.๒๘	๐.๓๒	มาก	๔.๒๘	๐.๑๖	มาก

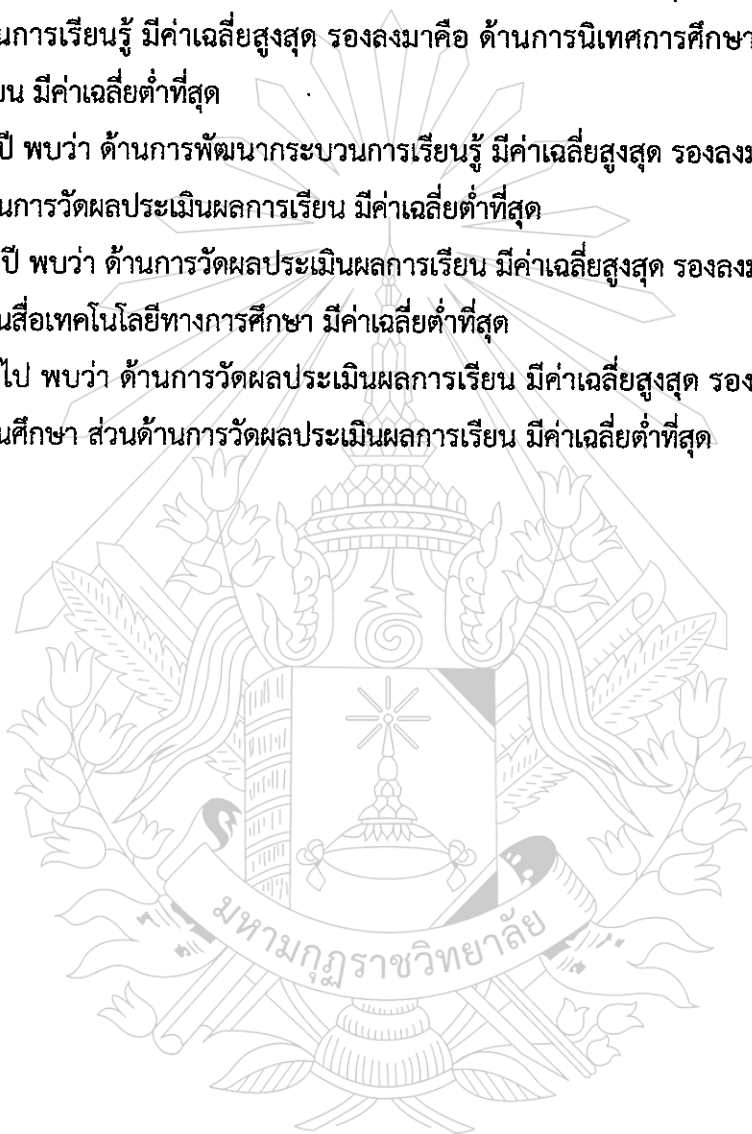
จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ต่ำกว่า ๓๐ ปี ๓๐-๔๐ ปี ๔๑-๕๐ ปี และ ๕๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อายุ ต่ำกว่า ๓๐ ปี พบว่า ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้นี้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

อายุ ๓๐-๔๐ ปี พบว่า ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้นี้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

อายุ ๔๑-๕๐ ปี พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

อายุ ๕๑ ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด



ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครู จำแนกตามระดับการศึกษา

หลักอริยสัจ ๔	ระดับความคิดเห็น					
	ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	๔.๒๑	๐.๓๕	มาก	๔.๓๔	๐.๒๓	มาก
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๔.๒๔	๐.๓๖	มาก	๔.๓๓	๐.๒๓	มาก
ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	๔.๑๖	๐.๓๖	มาก	๔.๒๘	๐.๒๑	มาก
ด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	๔.๑๙	๐.๓๒	มาก	๔.๓๓	๐.๒๒	มาก
ด้านการนิเทศการศึกษา	๔.๒๒	๐.๓๘	มาก	๔.๓๔	๐.๒๔	มาก
รวม	๔.๒๐	๐.๓๒	มาก	๔.๓๒	๐.๑๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ปริญญาตรี พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

สูงกว่าปริญญาตรี พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียน  
ประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครู จำแนกตามประสบการณ์

	ระดับความคิดเห็น								
	๑ - ๑๐ ปี			๑๑-๒๐ ปี			๒๑ ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	๔.๑๑	๐.๒๒	มาก	๔.๒๒	๐.๓๘	มาก	๔.๒๐	๐.๓๖	มาก
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๔.๑๕	๐.๒๒	มาก	๔.๑๙	๐.๓๖	มาก	๔.๒๔	๐.๓๙	มาก
ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	๔.๑๓	๐.๒๖	มาก	๔.๑๑	๐.๓๐	มาก	๔.๑๔	๐.๓๗	มาก
ด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	๔.๑๐	๐.๑๙	มาก	๔.๑๖	๐.๓๖	มาก	๔.๒๒	๐.๓๓	มาก
ด้านการนิเทศการศึกษา	๔.๑๕	๐.๒๔	มาก	๔.๑๗	๐.๓๙	มาก	๔.๒๓	๐.๓๘	มาก
รวม	๔.๑๓	๐.๑๘	มาก	๔.๑๗	๐.๓๓	มาก	๔.๒๐	๐.๓๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ๑ - ๑๐ ปี ๑๑-๒๐ ปี และ ๒๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ประสบการณ์ ๑ - ๑๐ ปี พบว่า ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้นี้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ประสบการณ์ ๑๑-๒๐ ปี พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้นี้ ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ประสบการณ์ ๒๑ ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้นี้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด



ตอนที่ ๔ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก  
อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอ  
คุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ  
ประสบการณ์ ต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการ  
บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต  
ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครู จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๘	๔.๒๙	๐.๒๐	มาก
หญิง	๗๕	๔.๒๑	๐.๓๒	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๓	๐.๓๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของ  
ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ใน  
ระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ เพศชาย และ เพศหญิง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ  
๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา  
โดยรวม ของครู ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ชาย	๒๘	๔.๒๙	๐.๒๐	๑.๒๔	๐.๒๒
หญิง	๗๕	๔.๒๑	๐.๓๒		

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตาม  
หลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม  
ทั้ง ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครู จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๘	๔.๓๑	๐.๒๕	มาก
หญิง	๗๕	๔.๒๒	๐.๓๕	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๕	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ เพศชาย และ เพศหญิง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครูที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ชาย	๒๘	๔.๓๑	๐.๒๕	๑.๒๖	๐.๒๑
หญิง	๗๕	๔.๒๒	๐.๓๕		

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๑๙ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู็ ของครู จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๘	๔.๓๓	๐.๒๔	มาก
หญิง	๗๕	๔.๒๔	๐.๓๖	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๖	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู็ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ เพศชาย และ เพศหญิง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู็ ของครูที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ชาย	๒๘	๔.๓๓	๐.๒๔	๑.๒๔	๐.๒๒
หญิง	๗๕	๔.๒๔	๐.๓๖		

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู็ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕



ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครู จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๘	๔.๒๔	๐.๒๙	มาก
หญิง	๗๕	๔.๑๗	๐.๓๔	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๑๙	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ เพศชาย และ เพศหญิง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ชาย	๒๘	๔.๒๔	๐.๒๙	๐.๙๕	๐.๓๔
หญิง	๗๕	๔.๑๗	๐.๓๔		

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกูระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครู จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๘	๔.๒๖	๐.๑๘	มาก
หญิง	๗๕	๔.๒๑	๐.๓๔	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๓	๐.๓๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกูระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ เพศชาย และ เพศหญิง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกูระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ชาย	๒๘	๔.๒๖	๐.๑๘	๐.๗๔	๐.๔๖
หญิง	๗๕	๔.๒๑	๐.๓๔		

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกูระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครู จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๘	๔.๓๓	๐.๒๕	มาก
หญิง	๗๕	๔.๒๓	๐.๓๘	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๕	๐.๓๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ เพศชาย และ เพศหญิง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครูที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ชาย	๒๘	๔.๓๓	๐.๒๕	๑.๓๘	๐.๑๗
หญิง	๗๕	๔.๒๓	๐.๓๘		

จากตารางที่ ๔.๒๖ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครู จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๙	๔.๒๑	๐.๓๘	มาก
๓๐ - ๔๐ ปี	๓๐	๔.๒๘	๐.๓๒	มาก
๔๑ - ๕๐ ปี	๓๗	๔.๒๘	๐.๑๖	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๑๗	๔.๐๗	๐.๓๕	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๓	๐.๓๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ ต่ำกว่า ๓๐ ปี ๓๐-๔๐ ปี ๔๑-๕๐ ปี และ ๕๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครูที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๙	๓	๐.๒๐	๒.๓๓	๐.๐๘
ภายในกลุ่ม	๘.๕๐	๙๙	๐.๐๘		
รวม	๘.๙๙	๑๐๒			

จากตารางที่ ๔.๒๘ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๙ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครู จำแนกตาม อายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๙	๔.๒๑	๐.๓๘	มาก
๓๐ - ๔๐ ปี	๓๐	๔.๓๐	๐.๓๘	มาก
๔๑ - ๕๐ ปี	๓๗	๔.๒๗	๐.๑๘	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๑๗	๔.๑๓	๐.๔๑	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๔	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๙ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ ต่ำกว่า ๓๐ ปี ๓๐-๔๐ ปี ๔๑-๕๐ ปี และ ๕๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครูที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๖	๓	๐.๑๒	๑.๑๒	๐.๓๔
ภายในกลุ่ม	๑๐.๖๕	๙๙	๐.๑๑		
รวม	๑๑.๐๑	๑๐๒			

จากตารางที่ ๔.๓๐ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๑ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่ของครู จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๙	๔.๒๘	๐.๔๒	มาก
๓๑ - ๔๐ ปี	๓๐	๔.๓๑	๐.๓๗	มาก
๔๑ - ๕๐ ปี	๓๗	๔.๒๘	๐.๒๐	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๑๗	๔.๑๐	๐.๓๖	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๖	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๓๑ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ ต่ำกว่า ๓๐ ปี ๓๐-๔๐ ปี ๔๑-๕๐ ปี และ ๕๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๓๒ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่ของครูที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๒	๓	๐.๑๗	๑.๖๐	๐.๑๙
ภายในกลุ่ม	๑๐.๗๕	๙๙	๐.๑๑		
รวม	๑๑.๒๗	๑๐๒			

จากตารางที่ ๔.๓๒ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๓ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครู จำแนกตามอายุ

อายุ	น	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๙	๔.๑๕	๐.๓๘	มาก
๓๐ - ๔๐ ปี	๓๐	๔.๒๑	๐.๓๐	มาก
๔๑ - ๕๐ ปี	๓๗	๔.๓๑	๐.๒๓	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๑๗	๓.๙๕	๐.๓๙	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๑๙	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๓๓ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ ต่ำกว่า ๓๐ ปี ๓๐-๔๐ ปี ๔๑-๕๐ ปี และ ๕๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๓๔ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๔	๓	๐.๕๑	๕.๓๖**	๐.๐๐
ภายในกลุ่ม	๙.๔๙	๙๙	๐.๑๐		
รวม	๑๑.๐๓	๑๐๒			

\*\*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๔.๓๔ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ตารางที่ ๔.๓๕ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนของครูที่มีอายุต่างกัน

อายุ	$\bar{X}$	๕๑ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๓๐ - ๔๐ ปี	๔๑ - ๕๐ ปี
		๓.๙๕	๔.๑๕	๔.๒๑	๔.๓๑
๕๑ ปีขึ้นไป	๓.๙๕	-	๐.๒๐	๐.๒๖*	๐.๓๖*
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๔.๑๕		-	๐.๐๖	๐.๑๖
๓๐ - ๔๐ ปี	๔.๒๑			-	๐.๑๐
๔๑ - ๕๐ ปี	๔.๓๑				-

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า อายุ ๔๑ - ๕๐ ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ มากกว่า อายุ ๕๑ ปีขึ้นไป

อายุ ๓๐ - ๔๐ ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ มากกว่า อายุ ๕๑ ปีขึ้นไป

ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง





ตารางที่ ๔.๓๖ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครู จำแนกตาม อายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๙	๔.๑๙	๐.๔๑	มาก
๓๐ - ๔๐ ปี	๓๐	๔.๒๗	๐.๓๒	มาก
๔๑ - ๕๐ ปี	๓๗	๔.๒๗	๐.๑๘	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๑๗	๔.๑๐	๐.๓๔	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๓	๐.๓๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๓๖ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ ต่ำกว่า ๓๐ ปี ๓๐-๔๐ ปี ๔๑-๕๐ ปี และ ๕๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๓๗ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๕	๓	๐.๑๕	๑.๖๒	๐.๑๙
ภายในกลุ่ม	๙.๑๑	๙๙	๐.๐๙		
รวม	๙.๕๕	๑๐๒			

จากตารางที่ ๔.๓๗ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๘ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครู จำแนกตาม อายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๙	๔.๒๔	๐.๔๓	มาก
๓๐ - ๔๐ ปี	๓๐	๔.๓๐	๐.๓๗	มาก
๔๑ - ๕๐ ปี	๓๗	๔.๒๙	๐.๒๒	มาก
๕๑ ปีขึ้นไป	๑๗	๔.๑๐	๐.๔๒	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๕	๐.๓๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๓๘ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านวิมังสา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ ต่ำกว่า ๓๐ ปี ๓๐-๔๐ ปี ๔๑-๕๐ ปี และ ๕๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๓๙ แสดงผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครูที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๕	๓	๐.๑๘	๑.๕๖	๐.๒๐
ภายในกลุ่ม	๑๑.๗๔	๙๙	๐.๑๒		
รวม	๑๒.๓๐	๑๐๒			

จากตารางที่ ๔.๓๙ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๐ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครู จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๒๐	๐.๓๒	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๓๒	๐.๑๘	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๓	๐.๓๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๐ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปริญญาตรี และ ปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔๑ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๒๐	๐.๓๒	-๑.๘๕	๐.๐๗
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๓๒	๐.๑๘		

จากตารางที่ ๔.๔๑ พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๒ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครู จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๒๑	๐.๓๕	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๓๔	๐.๒๓	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๔	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๒ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปริญญาตรี และ ปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔๓ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๒๑	๐.๓๕	-๑.๘๘	๐.๐๖
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๓๔	๐.๒๓		

จากตารางที่ ๔.๔๓ พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๔ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ของครู จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๒๔	๐.๓๖	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๓๓	๐.๒๓	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๖	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๔ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปริญญาตรี และ ปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔๕ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๒๔	๐.๓๖	-๑.๒๖	๐.๒๑
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๓๓	๐.๒๓		

จากตารางที่ ๔.๔๕ พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๖ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครู จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๑๖	๐.๓๖	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๒๘	๐.๒๑	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๑๙	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๖ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปริญญาตรี และ ปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔๗ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๑๖	๐.๓๖	-๑.๗๑	๐.๐๙
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๒๘	๐.๒๑		

จากตารางที่ ๔.๔๗ พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔๘ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครู จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๑๙	๐.๓๒	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๓๓	๐.๒๒	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๓	๐.๓๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๘ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปริญญาตรี และปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔๙ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๑๙	๐.๓๒	-๒.๐๔*	๐.๐๔
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๓๓	๐.๒๒		

\*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๙ พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ มากกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ ๔.๕๐ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครู จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๒๒	๐.๓๘	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๓๔	๐.๒๔	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๕	๐.๓๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๕๐ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปริญญาตรี และ ปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕๑ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ปริญญาตรี	๗๖	๔.๒๒	๐.๓๘	-๑.๔๘	๐.๑๔
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๗	๔.๓๔	๐.๒๔		

จากตารางที่ ๔.๕๑ พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕



ตารางที่ ๔.๕๒ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครู จำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑ - ๑๐ ปี	๓๔	๔.๓๓	๐.๑๘	มาก
๑๑ - ๒๐ ปี	๓๓	๔.๑๗	๐.๓๓	มาก
๒๑ ปีขึ้นไป	๓๖	๔.๒๐	๐.๓๔	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๓	๐.๓๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๕๒ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ๑ - ๑๐ ปี ๑๑-๒๐ ปี และ ๒๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕๓ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวม ของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๘	๒	๐.๒๔	๒.๘๑	๐.๐๗
ภายในกลุ่ม	๘.๕๑	๑๐๐	๐.๐๘		
รวม	๘.๙๙	๑๐๒			

จากตารางที่ ๔.๕๓ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๕๔ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครู จำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑ - ๑๐ ปี	๓๔	๔.๓๑	๐.๒๒	มาก
๑๑ - ๒๐ ปี	๓๓	๔.๒๒	๐.๓๘	มาก
๒๑ ปีขึ้นไป	๓๖	๔.๒๐	๐.๓๖	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๔	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๕๔ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ๑ - ๑๐ ปี ๑๑-๒๐ ปี และ ๒๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕๕ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๐.๒๖	๒	๐.๑๓	๑.๒๒	๐.๓๐
ภายในกลุ่ม	๑๐.๗๕	๑๐๐	๐.๑๑		
รวม	๑๑.๐๑	๑๐๒			

จากตารางที่ ๔.๕๕ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๕๖ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างครู จำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑ - ๑๐ ปี	๓๔	๔.๓๕	๐.๒๒	มาก
๑๑ - ๒๐ ปี	๓๓	๔.๑๙	๐.๓๖	มาก
๒๑ ปีขึ้นไป	๓๖	๔.๒๔	๐.๓๙	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๖	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๕๖ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ๑ - ๑๐ ปี ๑๑-๒๐ ปี และ ๒๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕๗ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๘	๒	๐.๒๔	๒.๒๒	๐.๑๑
ภายในกลุ่ม	๑๐.๗๙	๑๐๐	๐.๑๑		
รวม	๑๑.๒๗	๑๐๒			

จากตารางที่ ๔.๕๗ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างครู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๕๘ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครู จำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑ - ๑๐ ปี	๓๔	๔.๓๓	๐.๒๖	มาก
๑๑ - ๒๐ ปี	๓๓	๔.๑๑	๐.๓๐	มาก
๒๑ ปีขึ้นไป	๓๖	๔.๑๔	๐.๓๗	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๑๙	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๕๘ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ๑ - ๑๐ ปี ๑๑-๒๐ ปี และ ๒๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕๙ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๐.๙๗	๒	.๐๔๘	๔.๘๐**	๐.๐๑
ภายในกลุ่ม	๑๐.๐๖	๑๐๐	๐.๑๐		
รวม	๑๑.๐๓	๑๐๒			

\*\*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๑

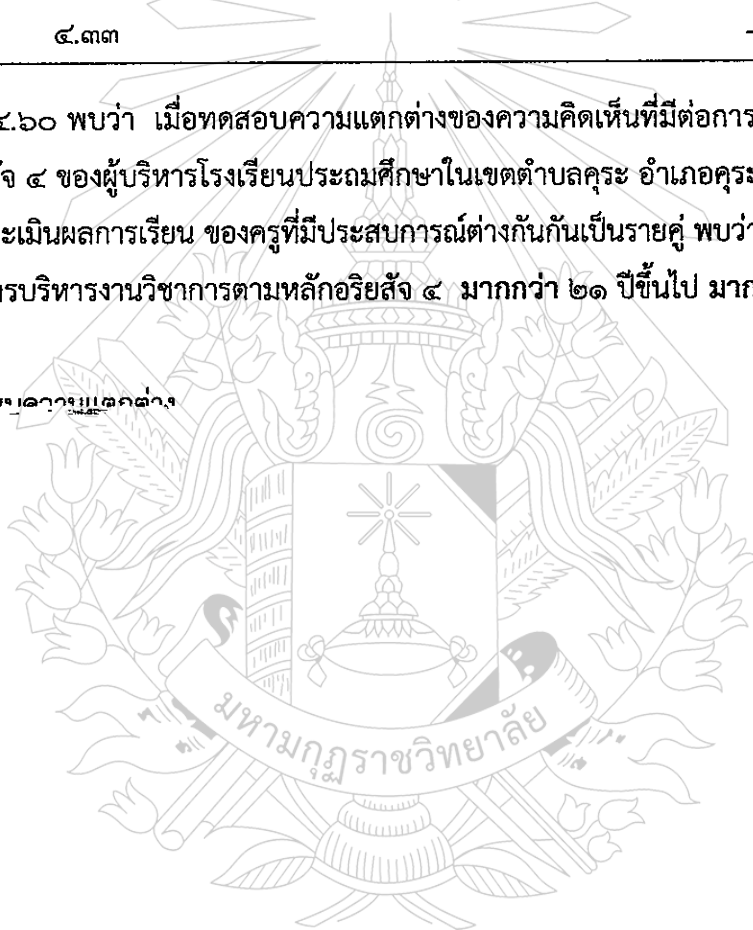
จากตารางที่ ๔.๕๙ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๑

ตารางที่ ๔.๖๐ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

ประสบการณ์	$\bar{X}$	๒๑ ปีขึ้นไป	๑๑ - ๒๐ ปี	๑ - ๑๐ ปี
		๔.๑๑	๔.๑๔	๔.๓๓
๒๑ ปีขึ้นไป	๔.๑๑	-	๐.๐๓	๐.๒๒*
๑๑ - ๒๐ ปี	๔.๑๔		-	๐.๑๙*
๑ - ๑๐ ปี	๔.๓๓			-

จากตารางที่ ๔.๖๐ พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ของครูที่มีประสบการณ์ต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า ๑ - ๑๐ ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ มากกว่า ๒๑ ปีขึ้นไป มากกว่า ๒๑ ปีขึ้นไป

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่าง



ตารางที่ ๔.๖๑ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครู จำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑ - ๑๐ ปี	๓๔	๔.๓๐	๐.๑๙	มาก
๑๑ - ๒๐ ปี	๓๓	๔.๑๖	๐.๓๖	มาก
๒๑ ปีขึ้นไป	๓๖	๔.๒๒	๐.๓๓	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๓	๐.๓๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๖๑ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ๑ - ๑๐ ปี ๑๑-๒๐ ปี และ ๒๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๖๒ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๓	๒	๐.๑๖	๑.๗๘	๐.๑๗
ภายในกลุ่ม	๙.๒๓	๑๐๐	๐.๐๙		
รวม	๙.๕๕	๑๐๒			

จากตารางที่ ๔.๖๒ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕

ตารางที่ ๔.๖๓ แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครู จำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑ - ๑๐ ปี	๓๔	๔.๓๕	๐.๒๔	ปานกลาง
๑๑ - ๒๐ ปี	๓๓	๔.๑๗	๐.๓๙	มาก
๒๑ ปีขึ้นไป	๓๖	๔.๒๓	๐.๓๘	มาก
รวม	๑๐๓	๔.๒๕	๐.๓๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๖๓ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ๑ - ๑๐ ปี ๑๑-๒๐ ปี และ ๒๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๖๔ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๖	๒	๐.๒๘	๒.๓๘	๐.๑๐
ภายในกลุ่ม	๑๑.๗๔	๑๐๐	๐.๑๒		
รวม	๑๒.๓๐	๑๐๒			

จากตารางที่ ๔.๖๔ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕

ตอนที่ ๕ ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงาน  
วิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต  
ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔.๖๕ แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลัก  
อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี  
จังหวัดพังงา

แนวทางส่งเสริม		ความถี่
๑	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	
๑.๑	ควรมีการนิเทศมาแก้ปัญหาการนำหลักสูตรเพื่อไปใช้ในการ เรียนการสอน	๓๓
๑.๒	ควรมีการติดตามประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละรายวิชา	๒๐
๑.๓	ควรการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆให้สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ ภารกิจเป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสอดคล้องในภาพรวมทั้งหมด	๑๕
๒	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	
๒.๑	ควรมีการกำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรมาใช้ในการจัดการ เรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูกับผู้บริหาร	๔๗
๒.๒	ควรปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	๓๒
๓	ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	
๓.๑	ควรสนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ของปีการศึกษา	๓๕
๓.๒	ควรมีการนำผลจากการประเมินทุกครั้งมาแก้ไขปรับปรุงจัดการเรียนรู้ใน ภาคเรียนต่อไป	๒๙
๓.๓	ควรรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบเมื่อสิ้นปี การศึกษาทุกปี	๑๘



แนวทางส่งเสริม	ความถี่
<b>๔ ด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา</b>	
๔.๑ ควรเปิดโอกาสให้ครูประจำชั้น ครูประจำวิชามีส่วนร่วมในการเลือกหรือพิจารณา จัดหาสื่อการเรียนการสอนตามความต้องการ	๓๓
๔.๒ ควรจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน	๒๘
๔.๓ ควรประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	๑๑
<b>๕ ด้านการนิเทศการศึกษา</b>	
๕.๑ ควรมีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายมากขึ้น	๓๓
๕.๒ ควรเน้นเรื่องการจัดเยี่ยมชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาและคำแนะนำในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้	๒๘
๕.๓ ควรนำผลของการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้	๑๑

จากตารางที่ ๔.๖๕ พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ มีความถี่มากที่สุด คือ ควรสนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานของปีการศึกษา ควรนำผลจากการประเมินทุกครั้งมาแก้ไขปรับปรุงจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนต่อไป ควรรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษาทุกปี รองลงมา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ คือ ควรมีการกำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูกับผู้บริหาร ควรปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีความถี่น้อยที่สุด คือ ควรนำผลการนิเทศมาแก้ปัญหาการนำหลักสูตรเพื่อไปใช้ในการเรียนการสอน ควรมีการติดตามประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละรายวิชา ควรจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสอดคล้องในภาพรวมทั้งหมด

## บทที่ ๕

### สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา” ผู้วิจัยขอแนะนำ วัตถุประสงค์ของการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงาน วิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นของครู ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน และ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

ประชากร ได้แก่ บุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา จำนวน ๑๔๑ คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา จำนวน ๑๔๑ คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejciec และ Morgan จึงได้กลุ่มตัวอย่าง ๑๐๓ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ “แบบสอบถาม” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวความคิดที่ตั้งไว้ ซึ่งจะเป็นลักษณะคำถามแบบเลือกตอบตามมาตราส่วนและแบบปลายเปิด มีทั้งหมด ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามมีคำตอบให้เลือกโดยสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ (Check list) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด ๕ ระดับคะแนน

ตอนที่ ๓ คำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา จำนวนแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลทั้งหมด ๑๐๓ ชุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t - test และ F-test (One - way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

## ๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา” นั้น พอสรุปได้ดังนี้

### ๕.๑.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

๑) จำแนกตามเพศ พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๘๒ และ เป็นเพศชาย จำนวน ๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑๘

๒) จำแนกตามอายุ พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ ๔๑ - ๕๐ ปี จำนวน ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑๓ มีอายุ ๓๑ - ๔๐ ปี จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑๓ มีอายุ ๑๘ - ๓๐ ปี จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๕ และอายุ ๕๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๐ น้อยที่สุด ตามลำดับ

๓) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๗๙ และ มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๑ น้อยที่สุด ตามลำดับ

๔) จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ ๒๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๙๕ มีประสบการณ์ ๑ - ๑๐ ปี จำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐๑ และ มีประสบการณ์ ๑๑-๒๐ ปี จำนวน ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๐๔ น้อยที่สุด ตามลำดับ

๕.๑.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ดังนี้

๑) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

๕.๑.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ ดังนี้

๑) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู จำแนกตามเพศ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เพศชาย พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เพศหญิง พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

๒) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู จำแนกตามอายุ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ๑๘ - ๓๐ ปี, ๓๑-๔๐ ปี, ๔๑-๕๐ ปี, และ ๕๑ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อายุ ๑๘ - ๓๐ ปี พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อายุ ๓๑-๔๐ ปี พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อายุ ๔๑-๕๐ ปี พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อายุ ๕๑ ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

๓) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ปริญญาตรี พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผล

การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด สูงกว่าปริญญาตรี พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

๔) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู จำแนก ตามประสบการณ์ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ประสบการณ์ ๑ - ๑๐ ปี พบว่า ด้าน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านสื่อเทคโนโลยี ทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ประสบการณ์ ๑๑-๒๐ ปี พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มี ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ประสบการณ์ ๒๑ ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

๕.๑.๔ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ ต่างกัน ดังนี้

๑) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู ที่มี เพศ ต่างกัน พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต ตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . ๐๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา และ ด้านการนิเทศ การศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู ที่มี อายุ ต่างกัน พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต ตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . ๐๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๐๑ ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนา สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา และ ด้านการนิเทศการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . ๐๕

๓) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู ที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน และ ด้านการนิเทศการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู ที่มี ประสบการณ์ต่างกัน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา และ ด้านการนิเทศการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๕.๑.๕ ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ดังนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ดังนี้

๑) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ ควรนำผลการนิเทศมาแก้ปัญหาการนำหลักสูตรเพื่อไปใช้ในการเรียนการสอน ควรมีการติดตามประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละรายวิชา ควรการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสอดคล้องในภาพรวมทั้งหมด

๒) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ ควรมีการกำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูกับผู้บริหาร ควรปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ

๓) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ได้แก่ ควรสนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานของปีการศึกษา ควรนำผลจากการประเมินทุกครั้งมาแก้ไขปรับปรุงจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนต่อไป ควรรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษาทุกปี

๔) ด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แก่ ควรเปิดโอกาสให้ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา มีส่วนร่วมในการเลือกหรือพิจารณา จัดหาสื่อการเรียนการสอนตามความต้องการ ควรจัดหาสื่อและ

เทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ควรประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

๕) ด้านการนิเทศการศึกษา ได้แก่ ควรมีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายมากขึ้น ควรเน้นเรื่องการจัดเตรียมชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาและคำแนะนำในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ควรนำผลของการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้

## ๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาอภิปรายเชื่อมโยงทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

๕.๒.๑ ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ดังนี้

ผลการศึกษา พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ในด้านสัจจะ อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งเป็นอริยสัจของผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้ครูได้นำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานช่วยลดความยุ่งยากในการทำงานจึงทำให้ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระบุญเฮ้า หิริโก (ปัญญาสุข) (๒๕๕๗) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร” พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านการเรียนการสอนขาดทำแผนการสอนที่ดีด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนขาดกิจกรรมสร้างแปลกใหม่ และขาดการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านการเรียนการสอนควรทำแผนการสอนที่ดี ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับกิจกรรมเสริม

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี

รี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูกับผู้บริหาร มีการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ ให้คำปรึกษาแก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารให้ความสำคัญในด้านนี้จึงทำให้ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระบุญเฮ้า หิริโก (ปัญญาสุข) (๒๕๕๗) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร” พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านการเรียนการสอนขาดทำแผนการสอนที่ดี ด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนขาดกิจกรรมสร้างแปลกใหม่ และขาดการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านการเรียนการสอนควรทำแผนการสอนที่ดี ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับกิจกรรมเสริม

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ถึงแม้ว่าด้านนี้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ก็มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ มีการจัดให้มีการตรวจสอบกำกับติดตาม ผลประเมินอย่างสม่ำเสมอ พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานของปีการศึกษาจัดทำระบบเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลอย่างเป็นปัจจุบัน สามารถปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ได้ที่อยู่ จึงทำให้ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูปลัดบุญยัง ทูลโลโก (สุนทรวิภาต) (๒๕๕๔) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริหารหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านห้องสมุด ด้านการวัดผลประเมินผล



เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โดยเฉพาะด้านนี้ มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสอดคล้องในภาพรวมทั้งหมด ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นายมนตรี พุฒซ้อน (๒๕๕๖) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ระดับโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก” พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ระดับโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จากกลุ่มตัวอย่าง ๑๖๘ คน เป็นเพศหญิง ๑๓๑ คน มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีตำแหน่งเป็นครูผู้สอน มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ ๕ - ๑๖ ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ ๖ ที่ว่ามีการบริหารการใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคูระ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตามจะเอาใจใส่ความดูแลบุคลากร คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสมในแต่ละวิชา ถือได้ว่าผู้บริหารปฏิบัติในข้อนี้ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดของ สาราโซ บัศวรี (๒๕๕๑) ได้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความเป็นมาของวิธีสอนตามขั้นตอนของอริยสัจ ๔ โดย ๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่าทำอย่างไรจึงจะได้พ้นทุกข์นั่นเอง) ๒) ตั้งสมมติฐาน เมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สึกสาเหตุของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ (เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดต้นเหตุนั้นให้สิ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น) ๓) การทดลองและเก็บข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหารลองทำสมาธิ ฯลฯ จดและจำผลของการปฏิบัติแต่ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป ๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ในขั้นทดลองนั้น เพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ตั้งเดิมนั้นได้หรือไม่ประการใด ๕) การสรุปผล นำการสรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัดว่าได้แก้ปัญหาได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่าวิธีทูลกระษัตริย์นั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์แต่การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้นทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับโลกียะหรือระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคล และยังคงสอดคล้องกับกับแนวคิดของ กิติมา ปรีดีติลก และ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (๒๕๓๙) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา ขั้นการจัดดำเนินการ ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ควบคุมดูแลให้มีการจัดทำแผนการสอนในแต่ละวิชา เพื่อเป็นแนวทางในการสอนของครู เป็นการนำหลักสูตรหรือแผนงานลงสู่การ

ปฏิบัติการสอนดังกล่าวแล้วงานที่เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางด้านวิชาการ ได้แก่ การจัดโครงการสอนซ่อมเสริม โครงการส่งเสริมเด็กเรียนดี มีการจัดชุมนุมต่างๆ ลูกเสือและเนตรนารี มีการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ตลอดจนปัญหาต่างๆ จัดให้มีห้องสมุดโรงเรียนเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้า งานที่เกี่ยวกับบริหาร ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมให้มีการบริการเกี่ยวกับสื่อการสอนเพื่อช่วยเหลือครูในการสอนและอุปกรณ์ต่างๆ มีการจัดรวบรวมเอกสารการสอนคู่มือครูเพื่อช่วยครูทำการสอน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ส่วนข้อที่ ๒ ที่ว่า มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสมในแต่ละวิชา มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ควบคุมดูแลให้มีการจัดทำแผนการสอนในแต่ละวิชาการติดตามประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละรายวิชาพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดของ สาโรช บัวศรี (๒๕๔๑) ได้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความเป็นมาของวิธีสอนตามขั้นตอนของอริยสัจ ๔ โดย ๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่าทำอย่างไรจึงจะได้พ้นทุกข์นั่นเอง) ๒) ตั้งสมมติฐานเมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สึกสาเหตุของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ (เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดค้นหาเสียให้สิ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น) ๓) การทดลองและเก็บข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหารลองทำสมาธิ ฯลฯ จุดและจำผลของการปฏิบัติแต่ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป ๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ในขั้นทดลองนั้น เพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ตั้งเดิมนั้นได้หรือไม่ประการใด ๕) การสรุปผล นำการสรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัดว่าได้แก้ปัญหาได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่า วิธีทูลกริยานั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์แต่การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้นทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับโลกียะหรือระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคล และยังสอดคล้องกับกับแนวคิดของ กิติมา ปรีดีติลภ และ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (๒๕๓๙) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา ขั้นตอนการจัดดำเนินการ ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ควบคุมดูแลให้มีการจัดทำแผนการสอนในแต่ละวิชา เพื่อเป็นแนวทางในการสอนของครู เป็นการนำหลักสูตรหรือแผนงานลงสู่การปฏิบัติการสอนดังกล่าวแล้วงานที่เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางด้านวิชาการ ได้แก่ การจัดโครงการสอนซ่อมเสริม โครงการส่งเสริมเด็กเรียนดี มีการจัดชุมนุมต่างๆ ลูกเสือและเนตรนารี มีการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ตลอดจนปัญหาต่างๆ จัดให้มีห้องสมุดโรงเรียนเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้า งานที่เกี่ยวกับบริหาร ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมให้มีการบริการเกี่ยวกับสื่อการสอนเพื่อช่วยเหลือครูในการสอนและอุปกรณ์ต่างๆ มีการจัดรวบรวมเอกสารการสอนคู่มือครูเพื่อช่วยครูทำการสอน

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา

ในเขตตำบลคุระ มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูกับผู้บริหาร มีการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ ให้คำปรึกษาแก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารให้ความสำคัญในด้านนี้จึงทำให้ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระบุญเฮ้า ทิริโก (ปัญญาสุข) (๒๕๕๗) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร” พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านการเรียนการสอนขาดทำแผนการสอนที่ดี ด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนขาดกิจกรรมสร้างแปลกใหม่ และขาดการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านการเรียนการสอนควรทำแผนการสอนที่ดี ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับกิจกรรมเสริม

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ ๘ ที่ว่ามีการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่าผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดครูเข้าสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความถนัดของครูเป็นสำคัญการติดตามการปฏิบัติงานของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดของสาโรช บัวศรี (๒๕๓๙) ได้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความเป็นมาของวิธีสอนตามขั้นตอนของอริยสัจ ๔ โดย ๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่าทำอะไรจึงจะได้พ้นทุกข์นั่นเอง) ๒) ตั้งสมมติฐาน เมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สาเหตุของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ ( เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดตัณหาเสียให้สิ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น) ๓) การทดลองและเก็บข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหารลองทำสมาธิ ฯลฯ จดและจำผลของการปฏิบัติแต่ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป ๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ในขั้นทดลองนั้น เพื่อจะรู้ว่าสิ่งแก้ปัญหานั้นได้หรือไม่ประการใด ๕) การสรุปผล นำการสรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัดว่าได้แก้ปัญหานั้นได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่า

วิธีทุกกริยานั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์แต่การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้นทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับโลกียะหรือระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคล และยิ่งสอดคล้องกับ แนวทางการบริหารงานวิชาการ (๒๕๔๒) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน ครูฝ่ายวิชาการควรมีการจัดครูเข้าสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความถนัดของครูเป็นสำคัญ ควรมีการจัดให้มีการปรึกษาหารือและประชุมร่วมกันในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ ๓ ที่ว่า มีการจัดครูเข้าสอนตามชั้นเรียนโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า การกำหนดปัญหา โดยการพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม มีการปรึกษาหารือและประชุมร่วมกันในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน กำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูกับผู้บริหาร มีการจัดครูเข้าสอนตามชั้นเรียนโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดของ สาราช บัวศรี (๒๕๓๙) ได้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความเป็นมาของวิธีสอนตามขั้นตอนของอริยสัจ ๔ โดย ๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่าทำอย่างไรจึงจะได้พ้นทุกข์นั่นเอง) ๒) ตั้งสมมติฐาน เมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สาเหตุของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ (เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดตัณหาเสียให้สิ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น) ๓) การทดลองและเก็บข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหารลองทำสมาธิ ฯลฯ จดและจำผลของการปฏิบัติแต่ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป ๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ในขั้นทดลองนั้น เพื่อจะรู้ว่าสิ่งแก้ปัญหานั้นที่กำหนดไว้ตั้งเดิมนั้นได้หรือไม่ประการใด ๕) การสรุปผล นำการสรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัดว่าได้แก้ปัญหานั้นได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่าวิธีทุกกริยานั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์แต่การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้นทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับโลกียะหรือระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคล และยิ่งสอดคล้องกับแนวทางการบริหารงานวิชาการ (๒๕๔๒) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน ครูฝ่ายวิชาการควรมีการจัดครูเข้าสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความถนัดของครูเป็นสำคัญ ควรมีการจัดให้มีการปรึกษาหารือและประชุมร่วมกันในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ถึงแม้ว่าด้านนี้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ก็มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ มีการจัดให้มีการตรวจสอบกำกับติดตาม ผลประเมินอย่างสม่ำเสมอ พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้

มาตรฐานของปีการศึกษาจัดทำระบบเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลอย่างเป็นปัจจุบัน สามารถปฏิบัติได้สิ่งเหล่านี้ได้คืออยู่ จึงทำให้ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูปลัดบุญยัง ทูลลโณ (สุนทรวิภาต) (๒๕๕๔) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุก ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านห้องสมุด ด้านการวัดผลประเมินผล

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ ๒ ที่ว่ามีการจัดทำระบบเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการ วัดผลประเมินผลอย่างเป็นปัจจุบัน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารมีการจัดทำ ระบบเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลอย่างเป็นปัจจุบันและมีความกระตือรือร้น ทำการ วิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆมีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิด ของ สาทโรช บัวศรี (๒๕๓๙) ได้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความเป็นมาของวิธีสอนตาม ชั้นตอนของอริยสัจ ๔ โดย ๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้อง เหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่าทำอย่างไรจึง จะได้พ้นทุกข์นั่นเอง) ๒) ตั้งสมมติฐาน เมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สาเหตุของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ ( เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดตัณหาเสียให้ ลึ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น) ๓) การทดลองและเก็บ ข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหารลองทำสมาธิ ฯลฯ จุดและจำผลของการปฏิบัติแต่ ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป ๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ใน ชั้นทดลองนั้น เพื่อจะรู้ว่าสิ่งแก้ปัญหานั้นที่กำหนดไว้ตั้งเดิมนั้นได้หรือไม่ประการใด ๕) การสรุปผล นำการ สรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัดว่าได้แก้ปัญหานั้นได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่า วิธีพุทธกริยานั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์แต่การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้น ทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับโลกียะหรือระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคล และยังสอดคล้อง กับแนวทางการบริหารงานวิชาการ (๒๕๔๒) ด้านวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารและครูควรจัดให้มี เครื่องมือใช้ในการวัดผลและประเมินผลทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้/ทุกชั้นควรจัดให้มีการอบรมหรือประชุม ปฏิบัติการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลควรมีการจัดทำคลังข้อสอบและควรให้มีการ วัดผลและประเมินผลตามสภาพความเป็นจริง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ ๑ ที่ว่า มีการกำหนดวิธีการ และผู้รับผิดชอบในการ ประเมินผลการเรียน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารมีการจัดทำระบบเก็บ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลอย่างเป็นปัจจุบันและมีความกระตือรือร้น ทำการวิเคราะห์ ข้อมูลหรือผลต่างๆมีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพความเป็นจริง มีการกำหนดวิธีการ และ ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลการเรียน นำผลจากการประเมินทุกครั้งมาแก้ไขปรับปรุงจัดการเรียนรู้ในภาค

เรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดของ สาโรช บัวศรี (๒๕๓๙) ได้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความเป็นมาของวิธีสอนตามขั้นตอนของอริยสัจ ๔ โดย ๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่าทำอย่างไรจึงจะได้พ้นทุกข์นั่นเอง) ๒) ตั้งสมมติฐาน เมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สึกสาเหตุของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ (เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดต้นเหตุนั้นเสียให้สิ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น) ๓) การทดลองและเก็บข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหารลองทำสมาธิ ฯลฯ จดและจำผลของการปฏิบัติแต่ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป ๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ในขั้นทดลองนั้น เพื่อจะรู้ว่าสิ่งแก้ปัญหานั้นที่กำหนดไว้ตั้งเดิมนั้นได้หรือไม่ ประการใด ๕) การสรุปผล นำการสรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัดว่าได้แก้ปัญหานั้นได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่า วิธีทุกรกิริยานั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์แต่การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้นทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับโลกียะหรือระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคล และยังสอดคล้องกับแนวทางการบริหารงานวิชาการ (๒๕๔๒) ด้านวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารและครูควรจัดให้มีเครื่องมือใช้ในการวัดผลและประเมินผลทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้/ทุกชั้นควรจัดให้มีการอบรมหรือประชุมปฏิบัติการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลควรมีการจัดทำคลังข้อสอบและควรให้มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพความเป็นจริง

ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา มีการจัดหาสื่อสำเร็จรูปเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนกับโรงเรียนอื่น มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เปิดโอกาสให้ครูประจำชั้น ครูประจำวิชามีส่วนร่วมในการเลือกหรือพิจารณา จัดหาสื่อการเรียนการสอนตามความต้องการ วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการบริหารงานด้านวิชาการ จึงทำให้ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูปลัดบุญยัง พุทธโก (สุนทรวิภาต) (๒๕๕๔) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริหารหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านห้องสมุด ด้านการวัดผลประเมินผล

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ ๕ ที่ว่ามีการส่งเสริมให้ครูได้ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ฝ่ายบริหารเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบส่งเสริม

สนับสนุน ให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนและครูผู้สอนที่จะใช้บริการสื่อการสอน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ สามารถจัดทำได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดของ สาโรช บัวศรี (๒๕๓๙) ได้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความเป็นมาของวิธีสอนตามขั้นตอนของอริยสัจ ๔ โดย ๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่าทำอย่างไรจึงจะได้พ้นทุกข์นั่นเอง) ๒) ตั้งสมมติฐาน เมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สึกสาเหตุของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ (เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดต้นเหตุนั้นให้สิ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น) ๓) การทดลองและเก็บข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหารลองทำสมาธิ ฯลฯ จดและจำผลของการปฏิบัติแต่ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป ๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ในขั้นทดลองนั้น เพื่อจะรู้ว่าสิ่งแก้ปัญหานั้นได้หรือไม่ประการใด ๕) การสรุปผล นำการสรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัดว่าได้แก้ปัญหานั้นได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่าวิธีทศกริยานั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์แต่การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้นทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับโลกียะหรือระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคลและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (๒๕๓๔) ได้กล่าวได้กล่าวถึง ส่วนผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบส่งเสริมสนับสนุน ให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนและครูผู้สอนที่จะใช้บริการสื่อการสอน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ ๖ ที่ว่า มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า ฝ่ายบริหารเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบส่งเสริมสนับสนุน ให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนและครูผู้สอนที่จะใช้บริการสื่อการสอนจัดหาสื่อสำเร็จรูปเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ สามารถจัดทำได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดของ สาโรช บัวศรี (๒๕๓๙) ได้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความเป็นมาของวิธีสอนตามขั้นตอนของอริยสัจ ๔ โดย ๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่าทำอย่างไรจึงจะได้พ้นทุกข์นั่นเอง) ๒) ตั้งสมมติฐาน เมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สึกสาเหตุของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ (เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดต้นเหตุนั้นให้สิ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น) ๓) การทดลองและเก็บข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหารลองทำสมาธิ ฯลฯ จดและจำผลของการปฏิบัติแต่ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป ๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ในขั้นทดลองนั้น เพื่อจะรู้ว่าสิ่งแก้ปัญหานั้นได้หรือไม่ประการใด ๕) การสรุปผล นำการสรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัด

ว่าได้แก้ปัญหาได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่า วิธีทฤษฎีรียนั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์แต่ การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้นทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับโลกียะหรือ ระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคล และยิ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เรื่องวิทย์ นนทะภาและ คณะ (๒๕๔๐) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ใช้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ตลอดจน ทักษะต่างๆ ไปยังผู้เรียนซึ่งถ้าพิจารณาตามข้อความดังกล่าวสื่อการเรียนการสอน จึงหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่าง ที่แทรกอยู่ระหว่างความรู้ ความคิด ทักษะกับผู้เรียนเช่นบุคคล วัสดุ แสง อากาศ ฯลฯ

ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศ การศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ เล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการนิเทศการศึกษา มีการติดตามประเมินผลการจัดระบบ และ กระบวนการนิเทศศึกษาอย่างต่อเนื่อง จัดเตรียมชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาและคำแนะนำในด้านการจัด กระบวนการเรียนรู้ มีการจัดให้ครูมีโอกาสประชุมอภิปรายถึงปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ งานวิชาการระหว่างครูด้วยกัน นำผลของการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ พระบุญเฮ้า หิริโก (ปัญญาสุข) (๒๕๕๗) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตาม หลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร” พบว่า ความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต ตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้าน การเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน ด้านการวัดและ ประเมินผล ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านการเรียนการสอนขาดทำ แผนการสอนที่ดีด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านกิจกรรมเสริมการเรียน การสอนขาดกิจกรรมสร้างแปลกใหม่ และขาดการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน แนวทางการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านการเรียนการสอนควรทำ แผนการสอนที่ดี ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่ง กันและกันเกี่ยวกับกิจกรรมเสริม

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ ๑ ที่ว่ามีการทำความเข้าใจระบบนิเทศงานวิชาการและ การเรียนการสอน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า การกำหนดปัญหาโดยการพิจารณา เหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสมทำความเข้าใจระบบนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอน ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศไว้อย่างชัดเจน ซึ่ง สอดคล้องกับกับแนวคิดของ สาโรช บัวศรี (๒๕๓๙) ได้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความ เป็นมาของวิธีสอนตามขั้นตอนของอริยสัจ ๔ โดย ๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ



เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่าทำอย่างไรจึงจะได้พ้นทุกข์นั่นเอง) ๒) ตั้งสมมติฐาน เมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สึกสาเหตุของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ (เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดตัณหาเสียให้สิ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น) ๓) การทดลองและเก็บข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหารลองทำสมาธิ ฯลฯ จดและจำผลของการปฏิบัติแต่ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป ๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ในขั้นทดลองนั้น เพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งแก้ปัญหานั้นที่กำหนดไว้ตั้งเดิมนั้นได้หรือไม่ประการใด ๕) การสรุปผล นำการสรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัดว่าได้แก้ปัญหานั้นได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่า วิธีทศกริยานั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์แต่การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้นทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับโลกียะหรือระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคล และยังสอดคล้องกับแนวทางการบริหารงานวิชาการ(๒๕๔๒) ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารควรกำหนดบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศไว้อย่างชัดเจน ถูกต้อง ควรจัดให้มีการสร้างเครื่องมือนิเทศสำหรับใช้ในการนิเทศภายในเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และควรให้มีการกำหนดเป้าหมายและแผนการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจน และถูกต้อง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ ๖ ที่ว่า มีการจัดเตรียมชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาและคำแนะนำในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ถือได้ว่า ผู้บริหารมีการกำหนดเป้าหมายและแผนการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจนและถูกต้อง และได้นำผลของการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆการจัดเตรียมชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาและคำแนะนำในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดของ สารوخ บัวศรี (๒๕๓๙) ได้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความเป็นมาของวิธีสอนตามขั้นตอนของอริยสัง ๔ โดย ๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่าทำอย่างไรจึงจะได้พ้นทุกข์นั่นเอง) ๒) ตั้งสมมติฐาน เมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สึกสาเหตุของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ (เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดตัณหาเสียให้สิ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น) ๓) การทดลองและเก็บข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหารลองทำสมาธิ ฯลฯ จดและจำผลของการปฏิบัติแต่ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป ๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ในขั้นทดลองนั้น เพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งแก้ปัญหานั้นที่กำหนดไว้ตั้งเดิมนั้นได้หรือไม่ประการใด ๕) การสรุปผล นำการสรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัดว่าได้แก้ปัญหานั้นได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่า วิธีทศกริยานั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์แต่การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้นทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับโลกียะหรือระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคล และยังสอดคล้อง

กับแนวทางการบริหารงานวิชาการ (๒๕๔๒) ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารควรกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศไว้อย่างชัดเจน ถูกต้อง ควรจัดให้มีการสร้างเครื่องมือนิเทศสำหรับใช้ในการนิเทศภายในเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และควรให้มีการกำหนดเป้าหมายและแผนการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจนและถูกต้อง

**๕.๒.๒ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ของครู ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ ต่างกัน ดังนี้**

๑) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ก็อาจเป็นเพราะว่าระบบระเบียบการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา มีการจัดการที่ดีอยู่แล้ว ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมให้ครูได้นำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานช่วยลดความยุ่งยากในการทำงาน ทำให้บุคลากรไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ได้รับการปฏิบัติจากผู้บริหารที่เหมือนกัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูปลัดบุญยัง ทูลลภ (สุนทรวิภาต) (๒๕๕๔) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริหารหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านห้องสมุด ด้านการวัดผลประเมินผล ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษาทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านห้องสมุดขาดคอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นข้อมูล และขาดการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับห้องสมุด และมีการติดตามวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

๒) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหาร

โรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า แม้ว่าช่วงอายุและประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตของคนเราจะมีผลต่อการตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา มีระบบระเบียบขั้นตอนและกระบวนการที่ชัดเจนอยู่แล้วดังนั้นช่วงอายุที่แตกต่างกันย่อมไม่มีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูปลัดบุญยัง ทูลลโก (สุนทรวิภาต) (๒๕๕๔) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริหารหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านห้องสมุด ด้านการวัดผลประเมินผล ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษาทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านห้องสมุดขาดคอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นข้อมูล และขาดการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับห้องสมุด และมีการติดตามวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

๓) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ถึงแม้ว่าระดับการศึกษาจะมีผลต่อการตัดสินใจต่อความคิดเห็นของคนเราแต่เนื่องด้วยบุคลากรทุกคนได้รับการส่งเสริมให้ปฏิบัติธรรมเพื่อเพิ่มพูนปัญญา การแสวงหาความรู้จากสื่อต่างๆเป็นประจำ ทำให้บุคลากรทุกคนมีความรู้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะความรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมตามหลักพระพุทธศาสนา และได้รับการปฏิบัติจากผู้บริหารที่เหมือนกัน จึงทำให้สมมติฐานข้อนี้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูปลัดบุญยัง ทูลลโก (สุนทรวิภาต) (๒๕๕๔) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี

จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริหารหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านห้องสมุด ด้านการวัดผลประเมินผล ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษาทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านห้องสมุดขาดคอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นข้อมูล และขาดการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับห้องสมุด และมีการติดตามวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

๔) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลกระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลกระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ด้วยสภาพของสังคมไทยส่วนใหญ่ไม่ว่าเป็นสังคมชนบทหรือสังคมเมืองล้วนใช้บรรทัดฐานทางสังคมเดียวกันที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษคือยึดฐานการปฏิบัติตามแนวทางวัฒนธรรมไทยแบบชาวพุทธ ดำเนินชีวิตแบบวิถีพุทธและการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลกระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา มีระบบระเบียบขั้นตอนและกระบวนการที่ชัดเจนอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูปลัดบุญยัง ทูลลโณ (สุนทรวิภาต) (๒๕๕๔) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริหารหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านห้องสมุด ด้านการวัดผลประเมินผล ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษาทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านห้องสมุดขาดคอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นข้อมูล และขาดการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับห้องสมุด และมีการติดตามวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

## ๕.๓ ข้อเสนอแนะ

### ๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต ตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ใน ระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบล คุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา จะต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ในการบริหารมีความรับผิดชอบมีจิตสำนึกในการ ทำงาน ปลุกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ จัดทำ โครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสอดคล้องในภาพรวมทั้งหมดคำนึงถึงประโยชน์ขององค์เป็นหลัก

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้าน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด

๑. ควรการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสอดคล้องในภาพรวมทั้งหมด

๒. ควรนำผลการนิเทศมาแก้ปัญหาการนำหลักสูตรเพื่อไปใช้ในการเรียนการสอน

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้าน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด

๑. ควรปลุกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหา สาระ

๒. ควรมีการกำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน ระหว่างครูกับผู้บริหาร

ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ด้าน การวัดผลประเมินผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด

๑. ควรนำผลจากการประเมินทุกครั้งมาแก้ไขปรับปรุงจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนต่อไป

๒. ควรสนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานของปีการศึกษา

**ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา** พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอูระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอูระบุรี จังหวัดพังงา ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด

๑. ควรเปิดโอกาสให้ครูประจำชั้น ครูประจำวิชามีส่วนร่วมในการเลือกหรือพิจารณาจัดหาสื่อการเรียนการสอนตามความต้องการ

๒. ควรจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน

**ด้านการนิเทศการศึกษา** พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอูระบุรี จังหวัดพังงา ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอูระบุรี จังหวัดพังงา ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด

๑. ควรมีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายมากขึ้น

๒. ควรเน้นเรื่องการจัดเตรียมชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาและคำแนะนำในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้

#### ๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอูระบุรี จังหวัดพังงา ยังมีประเด็นที่น่าศึกษาอีกหลายประเด็น และงานวิจัยนี้ไม่อาจนำมาศึกษาได้ทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป เช่น

๑. ควรศึกษาการพัฒนาหลักสูตรระดับสถานศึกษาเพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

๒. ควรศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควบคู่กับสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย

๓. ควรศึกษาการวัดและประเมินผลเชิงลึกทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเพื่อนำไปพัฒนาการวัดผลและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ

## บรรณานุกรม

### (๑) หนังสือ:

- กมล ภูประเสริฐ. (๒๕๔๕). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : เทธิทิปส์.  
\_\_\_\_\_. (๒๕๔๔). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ทิปพับลิเคชั่น.  
\_\_\_\_\_. (๒๕๔๕). แนวทางการพัฒนางานตามนโยบายปฏิรูปการศึกษา, ปฏิรูปการศึกษานโยบายสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.  
กรมสามัญศึกษา. (๒๕๔๖). คู่มือการบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.  
กิตติมา ปรีดีติลล. (๒๕๓๙). ทฤษฎีบริหารองค์กร. กรุงเทพมหานคร : ธนะการพิมพ์.  
กิตติมา ปรีดีติลล และปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (๒๕๓๒). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรพัฒนา.  
กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๖). การบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.  
(๗) ญิง แจ่มจันทร์วงศ์และคนอื่นๆ. (๒๕๔๐). การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ ๑ รายงานวิจัยภาควิชาการ บริหารการศึกษา. คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.  
ชาญชัย อาจินสมมาตร. (๒๕๔๐). ศัพท์การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ต้นอ้อแกรมมี.  
\_\_\_\_\_. (๒๕๔๑). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร.  
ชูศรี สุวรรณโชติ. (๒๕๓๔). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.  
ธงชัย สันติวงษ์. (๒๕๔๓). องค์กรและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.  
ธเนศ ขำเกิด. (๒๕๔๕). การประเมินผลการฝึกอบรมตามรูปแบบของเคิร์กแพทริก. วารสารวิชาการฉบับเดือนกุมภาพันธ์. กรุงเทพมหานคร : ชวนการพิมพ์.  
ธำรง บัวศรี. (๒๕๔๒). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: เอราวิณการพิมพ์.  
บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๔๓). การวิจัยทางวัดผลประเมินผล. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.  
ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (๒๕๔๔). การบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.  
\_\_\_\_\_. (๒๕๔๖). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดีจำกัด.  
\_\_\_\_\_. (๒๕๔๖). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรออฟเซต.

## บรรณานุกรม

### (๑) หนังสือ:

- กมล ภูประเสริฐ. (๒๕๕๕). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : เทธิทิปส์.  
\_\_\_\_\_. (๒๕๕๔). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ทิปพับลิเคชั่น.  
\_\_\_\_\_. (๒๕๕๕). แนวทางการพัฒนางานตามนโยบายปฏิรูปการศึกษา, ปฏิรูปการศึกษานโยบายสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.  
กรมสามัญศึกษา. (๒๕๕๖). คู่มือการบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.  
กิตติมา ปรีดีติติก. (๒๕๓๙). ทฤษฎีบริหารองค์กร. กรุงเทพมหานคร : ธนะการพิมพ์.  
กิตติมา ปรีดีติติก และปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (๒๕๓๒). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรพัฒนา.  
กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๖). การบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.  
จำนง แจ่มจันทร์วงศ์และคนอื่นๆ. (๒๕๕๐). การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ ๑ รายงานวิจัยภาควิชาการ บริหารการศึกษา. คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.  
ชาญชัย อาจิมสมาจาร. (๒๕๕๐). ศัพท์การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ต้นอ่อนแถมมี.  
\_\_\_\_\_. (๒๕๕๑). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร.  
ชูศรี สุวรรณโชติ. (๒๕๓๔). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.  
ธงชัย สันติวงษ์. (๒๕๕๓). องค์กรและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.  
ธเนศ ขำเกิด. (๒๕๕๕). การประเมินผลการฝึกอบรมตามรูปแบบของเคิร์กแพทริก. วารสารวิชาการ ฉบับเดือนกุมภาพันธ์. กรุงเทพมหานคร : ขบวนการพิมพ์.  
ธำรง บัวศรี. (๒๕๕๒). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: เอร่าวิกรมการพิมพ์.  
บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๕๓). การวิจัยทางวัดผลประเมินผล. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาสน์.  
ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (๒๕๕๔). การบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.  
\_\_\_\_\_. (๒๕๕๖). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดีจำกัด.  
\_\_\_\_\_. (๒๕๕๖). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรออฟเซต.  
พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล. (๒๕๕๒). องค์กรการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.  
ไพโรจน์ มงคลสินธุ์. (๒๕๕๖). ประสิทธิภาพของการสอน. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.  
พระไตรปิฎกภาษาไทย. (๒๕๓๙). ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.



- พระธรรมโกศาจารย์, (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (๒๕๔๙). *พุทธวิถีการบริหาร*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิชัย เสงี่ยมจิตต์. (๒๕๔๒). *ข้อบ่งชี้งานวิชาการในเอกสารสอนการบริหารงานวิชาการ*. อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ภาวิตา ธาราศรีสุทธิและวิบูลย์ โตวณะบุตร. (๒๕๔๒). *หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (๒๕๓๕). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เรืองวิทย์ นนทะภา และ คณะ. (๒๕๔๐). *การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน, “เอกสารประกอบการสอน วิชาเลือกและเทคโนโลยีการสอนหลักสูตร”* ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการสอน.
- รังสรรค์ มณีเล็ก.(๒๕๔๐).*หลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน School Based Management* กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๔). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔*, พิมพ์ครั้งที่ ๑ (กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ที่ : บริษัทศิริตมิ นานิเตอร์พริ้นท์จำกัด (มหาชน).
- วนิดา เดชนานนท์. (๒๕๔๐). *การประเมินผลการเรียนการสอน*. นครราชสีมา: ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- สมคิด บางเฒ. (๒๕๔๕). *การบริหาร*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- \_\_\_\_\_. (๒๕๔๔). *หลักและทฤษฎีบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร :สถาบันราชภัฏพระนคร.
- สมยศ นาวิกาน. (๒๕๔๔). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (๒๕๔๒). *หลักและทฤษฎีบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ.
- สาโรช บัวศรี. (๒๕๔๑). *วิธีสอนตามขั้นทั้งสี่ของอริยสัจในการศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักคณะกรรมการพัฒนาวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๔๑). *การพัฒนาโรงเรียนแกนนำปฏิรูปการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- \_\_\_\_\_. (๒๕๔๑). *คู่มือการบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- \_\_\_\_\_. (๒๕๔๒). *การบริหารงานโรงเรียนการบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: สามเจริญพานิช.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.(๒๕๔๖). *มาตรฐานการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา*, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สืบสานพุทธศาสน์.
- สิรภพ เหล่าลาภะ. (๒๕๔๕). *พุทธศาสตร์การเมือง*. กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก.

- สุมน อมรวิวัฒน์ และคณะ.(๒๕๕๕). *การพัฒนาการศึกษาด้วยกระบวนการ PDCA*. กรุงเทพมหานคร:มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- สุพิน เกษาคุปต์. (๒๕๕๔). *การบริหารแบบมีส่วนร่วม*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ถนนพระจันทร์ กรุงเทพฯ.
- สุวิทย์ มูลคำ. (๒๕๕๕). *๒๐ วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม*. พิมพ์ครั้งที่ ๓.กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- เสนาะ ดิยาวี. (๒๕๕๔). *หลักการบริหารกรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*.
- อมรา เล็กเริงสินธุ์. (๒๕๕๐). *หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ ๓.กรุงเทพมหานคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อำภา บุญช่วย. (๒๕๓๓). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.
- \_\_\_\_\_. (๒๕๓๒). *การวางแผนทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (๒๕๔๓). *หลักการและแนวทางในการจัดการนิเทศภายในสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์*.
- อุทิศ ชันติวงศ์.(๒๕๓๑). *การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา* สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. *วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์*.บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

(๒) บทความ;

- กิตติพงศ์ วงศ์สุวรรณ.(๒๕๒๗). *ฝ่ายวิชาการ*. วารสารมิตรครู ๓ : ๓๐-๓๑ กุมภาพันธ์.
- จิรพันธ์ ศิริโชติ.(๒๕๒๑).*การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน*. วารสารวิทยาสาร ๔:๒๑-๒๔ กุมภาพันธ์.
- คำริ น้อยมี.(๒๕๒๒).*ปัญหาการบริหารงาน*. วารสารที่ดิน ๒๕ : ๑๙-๒๕ มกราคม-กุมภาพันธ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(๒๕๔๓). *แบบประเมินคุณลักษณะของบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมสำหรับตำแหน่งเพื่อคัดเลือกข้าราชการครูเพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา*. วารสารครูเชียงใหม่.

(๓) วิทยานิพนธ์:

- พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ฐิริปญโญ. (๒๕๕๑). *ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ (ป. บส.)*. วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาฤทธภาดิน จนุทสาโร (ส่องโสม), (๒๕๕๔). *ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนมหารัชมงคลเขตตั้งชั้น กรุงเทพมหานคร*, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย (สาขาบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- พระบุญเฮ้า หิริโก (ปัญญาสุข). (๒๕๕๗). การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย (สาขาบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระครูปลัดบุญยัง ทูลลโก (สุนทรวิภาต). (๒๕๕๔). การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย (สาขาบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาปริญญา เตชปณฺโญ (ปราบชมพู). (๒๕๕๗). การบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียน ประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย (สาขาบริหารการศึกษา), (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย).
- พระเทวา ภาทรากูโร (สาระสี). (๒๕๕๒). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ประถมศึกษา เขตสวนหลวง สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต ๒, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย (สาขาบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระสมร อมโร (เพลิงดีด). (๒๕๕๒). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน มัธยมศึกษา เขตดุสิตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย (สาขาบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มนตรี พุดซ้อน. (๒๕๕๗). การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ระดับโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบางนา จังหวัดนครนายก, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย (สาขาบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ยੰนยงค์ สูงงาม. (๒๕๕๕). การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อรองรับการประเมินภายนอก สถานศึกษา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรเชษฐ จันทรภิรมย์. (๒๕๕๖). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษา อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน, การค้นคว้าแบบอิสระ, ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัฒนา มโนจิตร. (๒๕๔๐). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลนคร เชียงใหม่, การค้นคว้าแบบอิสระ, ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิรัตน์ สายสุด. (๒๕๔๙). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของข้าราชการครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์ ค.ม, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมทรง ปัจจวงษ์. (๒๕๔๓). ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของครูผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอหนองสองห้องจังหวัด ขอนแก่น. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สุขชัย ชันอัครวะ.(๒๕๔๑). *การใช้อำนาจของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่.วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- สุขชัย โสภภาพรม.(๒๕๔๙). *ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดอุบลราชธานีที่มีต่อการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕. วิทยานิพนธ์ ค.ม.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.*
- สุวรรณ ทองคำ.(๒๕๔๕). *สภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.*

(๔) ภาษาอังกฤษ ;

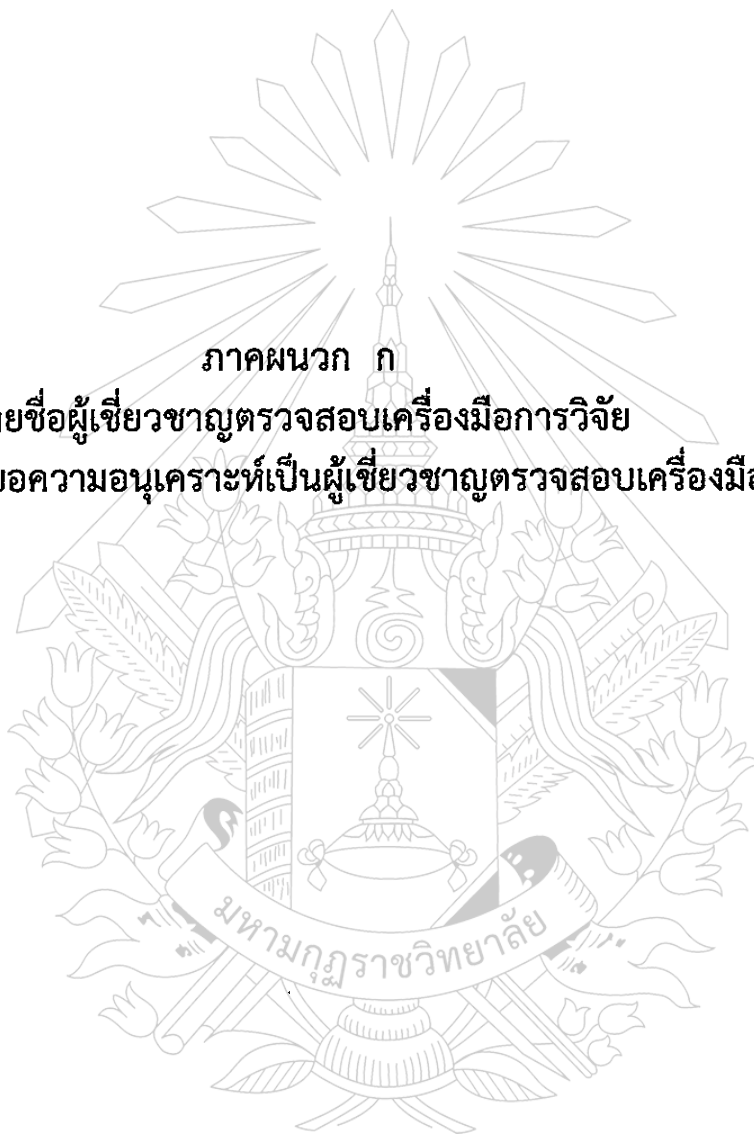
- Campbell, Ronakd F. and Others. *Introduction to Education Administration. 5th ed.* Bostom :Allyn and Bacon, London : Pitman, 1978.
- Fayol, Henri. *General and Industrial Management.*London : Pitman, 1949.
- Gregg, Russell T., *The Administrative Process Administrative Behaviour in Education.*NewYork : Harper, 1957.
- L.Gulick and J. Urwick. *Papers on the Science of Administration.* New York : Institute of Public Administration, 1973.
- Likert. *Technique for the measurement of attitudes archives of psychology.*NewYork :McHraw Hill International Book Company, 1932.
- Price, Alan. *Human Resource Management, In a Business Context, 2 edition.* London:Thomson Learning, 2004.
- Sear, Jesse B. *The Nature of Administrative Process.* New York : McGraw-Hill Book Company, 1959.
- William Ouchi. *Organization and Management.*Eaglewood Cliffs : Prentice Hill, 1971.



ภาคผนวก

มหาจุฬาราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก  
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย  
และหนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย



## รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

พระครูพิศิษฐ์คณาทร, ดร.

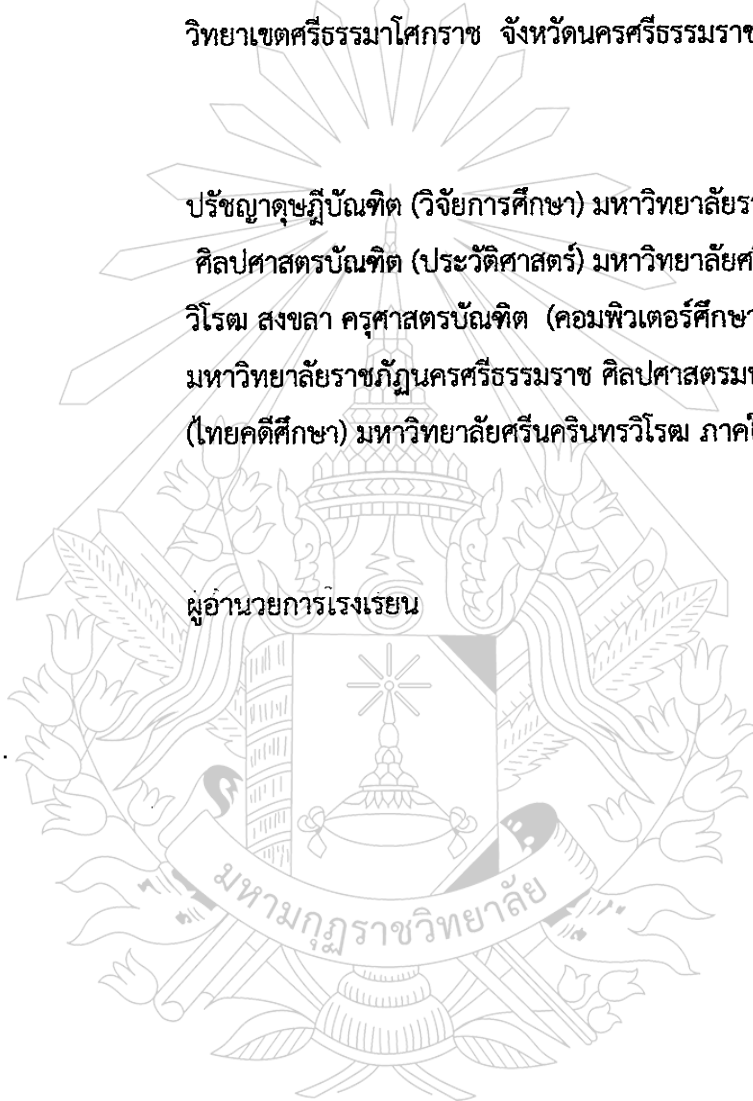
ปรต. การศึกษาเพื่อการพัฒนาสังคม  
อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย  
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

ดร.สุภาพ เต็มรัตน์

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิจัยการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง  
ศิลปศาสตรบัณฑิต (ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทร  
วิโรฒ สงขลา ครุศาสตรบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ศึกษา)  
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต  
(ไทยคดีศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้

สมยศ ผลอินทร์

ผู้อำนวยการโรงเรียน





# บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยศาสนศาสตร์ วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช โทร. ๑๐๑๐, ๑๐๑๑

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒๕) / วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

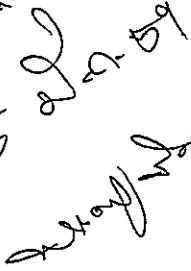
เรียน พระครูพิศิษฐ์คณาทร,ดร.

ด้วย นางอรนุช จันท์แก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลกระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา (ACADEMIC ADMINISTRATION ACCORDING TO THE FOUR NOBLE TRUTHS OF PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE AREA OF KHURA BURI SUB-DISTRICT, KHURABURI DISTRICT, PANG-NGA PROVINCE) โดยมี ดร.สรัญญา แสงอัมพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงสร้างสารนิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาระดับชั้น ปริญญาโท ที่ใช้ในการวิจัยมีความถูกต้อง และสมบูรณ์โดยมีจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ต่อไป

  
(พระครูสิริธรรมาภีรัต, ผศ.ดร.)  
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช

๓๐๐๐ ๓๐๐๐  
๕ มีนาคม ๒๕๕๙  




ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๓๒๑



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย  
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช  
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพุ อำเภอยะพริง  
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐  
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

๔ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร ดร.สุภาพ เต็มรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด  
๒. โครงร่างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางอรนุช จันทร์แก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอยะบุรี จังหวัดพังงา (ACADEMIC ADMINISTRATION ACCORDING TO THE FOUR NOBLE TRUTHS OF PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE AREA OF KHURA BURI SUB-DISTRICT, KHURABURI DISTRICT, PANG-NGA PROVINCE) โดยมี ดร.สรัญญา แสงอัมพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาร่างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช  
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ในชื่อคุณ: ๕

๓๖๐๘๐๗๗๕

๕ มีนาคม ๒๕๕๙

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

โรงเรียนคุระบุรี

วันที่ 31

วันที่ 8 มี.ค. ๖๙

เวลา 10.30



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๓๒๒

๔ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายสมยศ ผลอินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด  
๒. โครงร่างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางอรนุช จันทร์แก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา (ACADEMIC ADMINISTRATION ACCORDING TO THE FOUR NOBLE TRUTHS OF PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE AREA OF KHURA BURI SUB-DISTRICT, KHURABURI DISTRICT, PANG-NGA PROVINCE) โดยมี ดร.สรัญญา แสงอัมพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ

โอกาสนี้

ขอเจริญพร มหาวิทยาลัย

(พระครูสิริธรรมาภีรัต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

ภาคผนวก ข  
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย







โรงเรียนคุระบุรี

รับที่ 580

วันที่ ๑ พค ๕๙

เวลา 10-35

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม

จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙



ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/วท๒๓

๙ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายสมยศ พลอินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ..... ชุด

ด้วย นางอรนุช จันท์แก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อ เสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา (ACADEMIC ADMINISTRATION ACCORDING TO THE FOUR NOBLE TRUTHS OF PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE AREA OF KHURA BURI SUB-DISTRICT, KHURABURI DISTRICT, PANG-NGA PROVINCE) โดยมี ดร.สรัญญา แสงอัมพร เป็นอาจารย์ที่ ปรึกษา

อนึ่ง ทางมหาวิทยาลัยฯ จึงใคร่ขอความร่วมมือมายังท่านได้อนุเคราะห์ให้ นางอรนุช จันท์ แก้ว ได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน และแจกแบบสอบถามในพื้นที่ของท่าน เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการ วิจัยต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

มหาวิทยาลัย

*(Signature)*

(พระครูสิทธิธรรมวิจิตร, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

*(Signature)*

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

*(Handwritten mark)*

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/ว ๓๒๓



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย  
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช  
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม  
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐  
โทร. ๐๔-๖๒๘๐-๖๒๘๔, ๐๔-๖๒๗๙-๓๓๙๙

โรงเรียนบ้านห้วยทรัพย์มิตรภาพที่ ๘๑
เลขที่รับ 167
รับที่ 30 พ.อ. 59
เวลา.....น.

๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายธีระวัชร ต้นสกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ..... ชุด

ด้วย นางอรนุช จันท์แก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา  
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อ  
เสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต  
ตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา (ACADEMIC ADMINISTRATION ACCORDING TO THE FOUR  
NOBLE TRUTHS OF PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE AREA OF KHURA BURI SUB-  
DISTRICT, KHURABURI DISTRICT, PANG-NGA PROVINCE) โดยมี ดร.สรัญญา แสงอัมพร เป็นอาจารย์ที่  
ปรึกษา

อนึ่ง ทางมหาวิทยาลัยฯ จึงใคร่ขอความร่วมมือมายังท่านได้อนุเคราะห์ให้ นางอรนุช จันท์  
แก้ว ได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน และแจกแบบสอบถามในพื้นที่ของท่าน เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการทำ  
วิจัยต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ

โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูศรีธรรมมาภิจิต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช  
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รับ นอ.

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

**สำเนาถูกต้อง**

(นายธีระวัชร ต้นสกุล)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยทรัพย์ มิตรภาพที่ ๘๑

- ส่งพ ทอจนธ์ ส่งพรศักดิ์ ส่งวัฒนา  
ปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต  
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชา บริหารการศึกษา  
โรงเรียนบ้านห้วยทรัพย์ มิตรภาพที่ ๘๑  
แจ้งขอความอนุเคราะห์ให้พิมพ์ข้อมูล  
เพื่อทำวิจัย

เจริญพร

อธิการบดี

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/ ว ๓๒๓



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย  
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช  
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม  
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐  
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๗-๓๓๓๙

เลขที่.....  
วันที่ 24 พ.ค. ๕๙  
เวลา.....

๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นาง พรนิชา พิเศษกุลชบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๕ ชุด

ด้วย นางอรนุช จันทร์แก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา  
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อ  
เสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต  
ตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา (ACADEMIC ADMINISTRATION ACCORDING TO THE FOUR  
NOBLE TRUTHS OF PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE AREA OF KHURA BURI SUB-  
DISTRICT, KHURABURI DISTRICT, PANG-NGA PROVINCE) โดยมี ดร.สรัญญา แสงอัมพร เป็นอาจารย์ที่  
ปรึกษา

อนึ่ง ทางมหาวิทยาลัยฯ จึงใคร่ขอความร่วมมือมายังท่านได้อนุเคราะห์ให้ นางอรนุช จันทร์  
แก้ว ได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน และแจกแบบสอบถามเป็นต้นที่ของท่าน เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการทำ  
วิจัยต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ  
โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูศรีธรรมมาภิต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช  
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

- ทาน

- มอบครอภรณ์ แจกเครื่องมือ  
ในชั้นประชุม และแจกครอภรณ์  
ต้นพิมพ์ สักทั้งข้อมูล และต้นพิมพ์  
ใน นาง ฉนวน จันทร์แก้ว

๒๕ พ.ค. ๕๙



ที่ ศร. ๒๐๑๔(๒.๕)/ วท ๒๓



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย  
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช  
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ  
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐  
โทร. ๐๘-๒๒๘๐-๒๒๘๘, ๐๘-๒๒๗๙-๓๓๙๙

โรงเรียนบ้านเตรียม  
เลขที่.....  
วันที่..... พ.ศ. ๖๖  
อำเภอพระพรหม.....

๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายปรีดา บุญช่วย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จำนวน ..... 18 : ..... ชุด

ด้วย นางอรนุช จันท์แก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลกระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา (ACADEMIC ADMINISTRATION ACCORDING TO THE FOUR NOBLE TRUTHS OF PRIMARY SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE AREA OF KHURA BURI SUB-DISTRICT, KHURABURI DISTRICT, PANG-NGA PROVINCE) โดยมี ดร.สรัญญา แสงอัมพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

อนึ่ง ทางมหาวิทยาลัยฯ จึงใคร่ขอความร่วมมือมายังท่านได้อนุเคราะห์ให้ นางอรนุช จันท์แก้ว เติบโตข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน และแจกแบบสอบถามในพื้นที่ของท่าน เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ

โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภีรัต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช  
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙



ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม และ ค่า IOC

มหาจุฬาราชวิทยาลัย

## แบบสอบถาม

เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อทราบการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเพื่อนำผลมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับการส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา ต่อไป

๒. แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วย ๓ ตอน ดังนี้

- ตอนที่ ๑      แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล
- ตอนที่ ๒      แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยใช้หลักเกณฑ์การกำหนดมาตราวัดเป็น ๕ ระดับ
- ตอนที่ ๓      ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา

ขอขอบคุณ

อรนุช จันทร์แก้ว

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา  
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช

## ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคล

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน  หน้าข้อความที่เป็นจริง

## ๑. เพศ

 ๑. ชาย ๒. หญิง

## ๒. อายุ

 ๑. ๑๘ - ๓๐ ปี ๒. อายุ ๓๑ - ๔๐ ปี ๓. อายุ ๔๑ - ๕๐ ปี ๔. อายุ ๕๑ ขึ้นไป

## ๓. ระดับการศึกษา

 ๑. ระดับปริญญาตรี ๒. ระดับปริญญาโท

## ๔. ประสบการณ์ในการทำงาน

 ๑. ๑-๑๐ ปี ๒. ๑๑-๒๐ ปี ๓. ๒๑ ปีขึ้นไป

ตอนที่ ๒ การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเขตตำบลคูระ

อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อยที่สุด ๑
<b>ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา</b>					
<b>ด้านทุกซ์</b>					
๑.มีปัญหาในการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามสาระการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
๒.มีปัญหาการบริหารการใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสม					
<b>ด้านสมุทัย</b>					
๓.มีการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรที่ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วม					
๔.มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสมในแต่ละวิชา					
<b>ด้านนิโรธ</b>					
๕.มีการติดตามประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละรายวิชา					
๖.มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสอดคล้องในภาพรวมทั้งหมด					
<b>ด้านมรรค</b>					
๗.มีการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นิโรธ)					
๘.มีการนำผลการนิเทศมาแก้ปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน (มรรค)					
<b>ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้</b>					
<b>ด้านทุกซ์</b>					
๙.มีปัญหาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
๑๐.มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน					

การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อยที่สุด ๑
<b>ด้านสมุทัย</b>					
๑๑.มีการจัดครูเข้าสอนตามชั้นเรียนโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ และความเหมาะสม					
๑๒.มีการให้คำปรึกษาแก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
<b>ด้านนิโรธ</b>					
๑๓.มีการกำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรมาใช้ในการ จัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูกับผู้บริหาร					
๑๔.มีการติดตามการปฏิบัติงานของหัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียนรู้					
<b>ด้านมรรค</b>					
๑๕.มีการบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ตามความ เหมาะสม (มรรค)					
๑๖.มีการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ(มรรค)					
<b>ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน</b>					
<b>ด้านทุกข์</b>					
๑๗.มีปัญหาการกำหนดวิธีการผู้รับผิดชอบการประเมินผลการเรียน					
๑๘.มีการจัดทำระบบเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลอย่างเป็นปัจจุบัน					
<b>ด้านสมุทัย</b>					
๑๙.มีการเก็บรวบรวมหลักฐานการวัดผลประเมินผลของครู เป็นระบบที่ตรวจสอบได้					
๒๐.มีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ของปีการศึกษา					
<b>ด้านนิโรธ</b>					
๒๑.มีการจัดให้มีการตรวจสอบกำกับติดตาม ผลประเมิน อย่างสม่ำเสมอ					
๒๒.มีการรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้ปกครองได้ ทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษาทุกปี					

การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อยที่สุด ๑
<b>ด้านมรรค</b>					
๒๓.มีการนำผลจากการประเมินทุกครั้งมาแก้ไขปรับปรุงจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนต่อไป					
๒๔.การนำวิธีการวัดผลประเมินผลแบบต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้					
<b>ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา</b>					
<b>ด้านทุกข์</b>					
๒๕. การเปิดโอกาสให้ครูประจำชั้น ครูประจำวิชามีส่วนร่วมในการเลือกหรือพิจารณา จัดหาสื่อการเรียนการสอนตามความต้องการ					
๒๖.การประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนกับโรงเรียนอื่น					
<b>ด้านสมุทัย</b>					
๒๗.มีการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
๒๘. มีการจัดหาสื่อสำเร็จรูปเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน					
<b>ด้านนิโรธ</b>					
๒๙.มีการวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการบริหารงานด้านวิชาการ					
๓๐.มีการส่งเสริมให้ครูได้ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเรียนการสอน					
<b>ด้านมรรค</b>					
๓๑.มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
๓๒.มีการรักษา จัดหา ผลิตสื่อ และสะดวกต่อการนำสื่อไปใช้ประกอบการสอน					
<b>ด้านนิเทศการศึกษา</b>					
<b>ด้านทุกข์</b>					
๓๓.การทำความเข้าใจระบบนิเทศงานวิชาการ					
๓๔.มีการกำหนดกรอบและจุดมุ่งหมายร่วมกับบุคลากรในการดำเนินการนิเทศ					

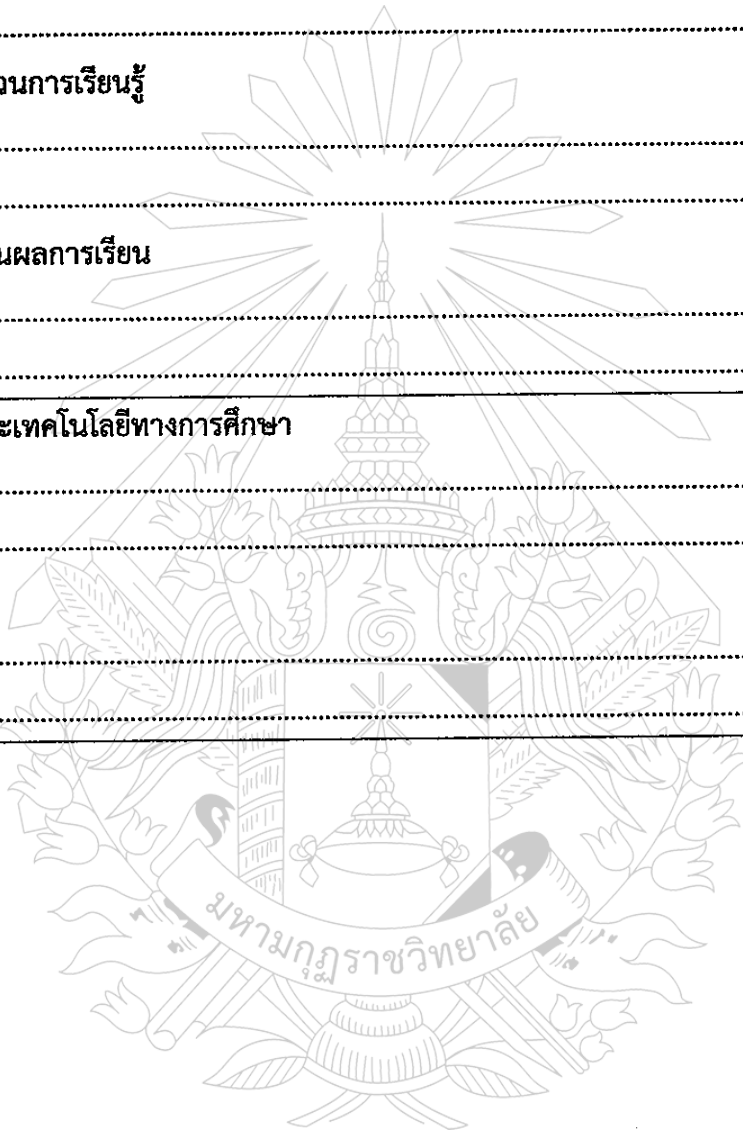
การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อยที่สุด ๑
<b>ด้านสมุทัย</b>					
๓๕.มีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลาย					
๓๖.มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในโรงเรียน					
<b>ด้านนิโรธ</b>					
๓๗.มีการจัดให้ครูมีโอกาสประชุมอภิปรายถึงปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิชาการระหว่างครูด้วยกัน					
๓๘.มีการจัดเยี่ยมชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาและคำแนะนำในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้					
<b>ด้านมรรค</b>					
๓๙.มีการติดตามประเมินผลการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศศึกษาอย่างต่อเนื่อง (มรรค)					
๔๐.มีการนำผลของการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ (นิโรธ)					





ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหาร  
โรงเรียนประถมศึกษาเขตตำบลคูระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา  
โปรดเขียนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมของแต่ละด้าน

แนวทางส่งเสริม	
๓.๑	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
.....	
.....	
๓.๒	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
.....	
.....	
๓.๓	ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน
.....	
.....	
๓.๔	ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา
.....	
.....	
๓.๕	ด้านนิเทศการศึกษา
.....	
.....	



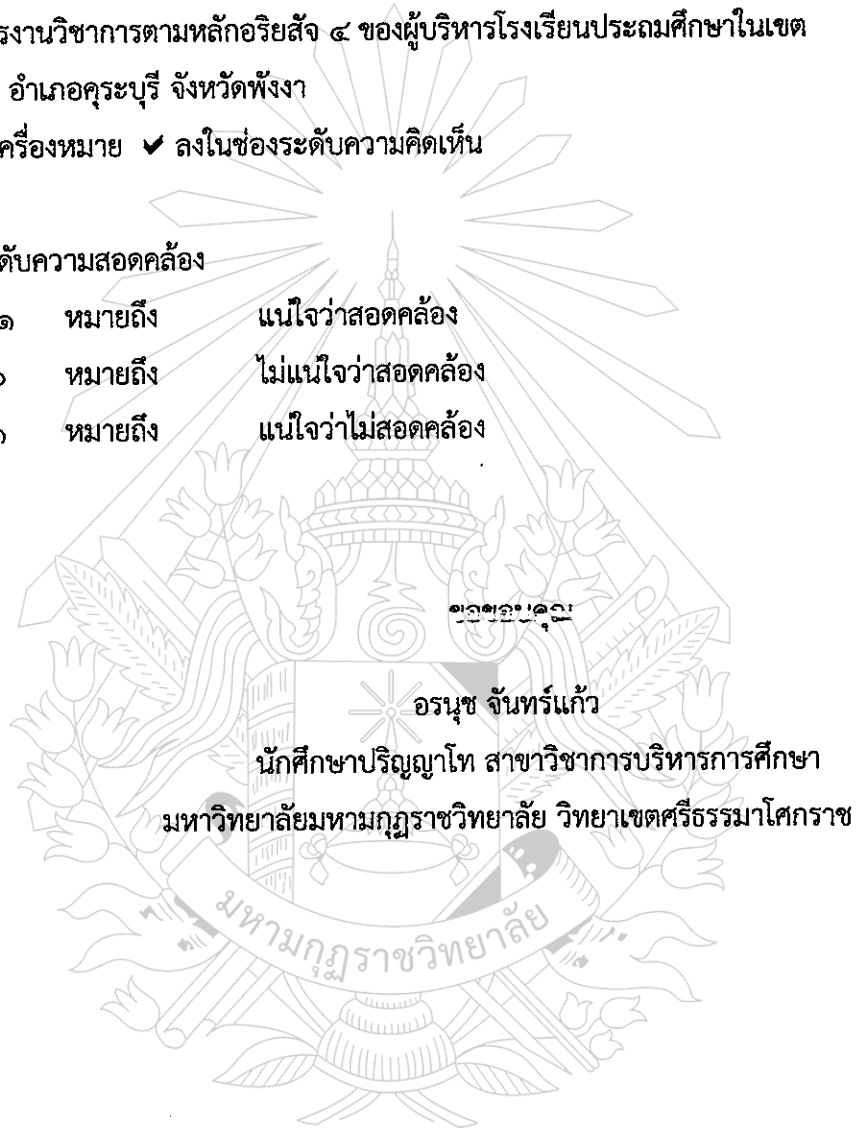
## แบบตรวจสอบความสอดคล้อง

### คุณภาพเครื่องมือการวิจัยโดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item objective congruence)

เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขต  
ตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา  
คำชี้แจง กรณำทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น

ระดับความสอดคล้อง

- |     |         |                     |
|-----|---------|---------------------|
| + ๑ | หมายถึง | แน่ใจว่าสอดคล้อง    |
| ๐   | หมายถึง | ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง |
| - ๑ | หมายถึง | แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง |



การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยโดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง  
(IOC : Index of item objective congruence)

ข้อ	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบสอบถามให้ คะแนน			การแปล ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	
		๑	๒	๓	
๑	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีปัญหาในการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามสาระการ เรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๒	มีปัญหาการบริหารการใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสม	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๓	มีการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรที่ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วม	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๔	มีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสมในแต่ละวิชา	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๕	มีการติดตามประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละรายวิชา	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๖	มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และ สอดคล้องในภาพรวมทั้งหมด	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๗	มีการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นิโรธ)	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๘	มีการนำผลการนิเทศมาแก้ปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในการ เรียนการสอน (มรรค)	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๙	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีปัญหาการจัดทำแผนการ จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๑๐	มีมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๑๑	มีการจัดครูเข้าสอนตามชั้นเรียนโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ และความเหมาะสม	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง

ข้อ	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบสอบถามให้			การแปล ผล
		คะแนน			
		คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	
๑๒	มีการให้คำปรึกษาแก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๑๓	มีการกำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูกับผู้บริหาร	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๑๔	มีการติดตามการปฏิบัติงานของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๑๕	มีการบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๑๖	มีการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๑๗	ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีปัญหาการกำหนดวิธีการผู้รับผิดชอบการประเมินผลการเรียน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๑๘.	มีการจัดทำระบบเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลอย่างเป็นปัจจุบัน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๑๙.	มีการเก็บรวบรวมหลักฐานการวัดผลประเมินผลของครูเป็นระบบที่ตรวจสอบได้	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๒๐.	มีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานของปีการศึกษา	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๒๑.	มีการจัดให้มีการตรวจสอบกำกับติดตาม ผลประเมินอย่างสม่ำเสมอ	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๒๒.	มีการรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบเมื่อสิ้นปีการศึกษาทุกปี	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๒๓.	มีการนำผลจากการประเมินทุกครั้งมาแก้ไขปรับปรุงจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนต่อไป	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๒๔.	การนำวิธีการวัดผลประเมินผลแบบต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๒๕.	ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา การเปิดโอกาสให้ครูประจำชั้น ครูประจำวิชามีส่วนร่วมในการเลือกหรือพิจารณา จัดหาสื่อการเรียนการสอนตามความต้องการ	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง

ข้อ	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบสอบถามให้ คะแนน			การแปล ผล
		คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	
๒๖.	การประสานความร่วมมือในการผลิต จัดทำ พัฒนา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนกับโรงเรียนอื่น	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๒๗.	มีการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๒๘.	มีการจัดหาสื่อสำเร็จรูปเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๒๙.	มีการวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการ บริหารงานด้านวิชาการ	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๓๐.	มีการส่งเสริมให้ครูได้ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเรียน การสอน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๓๑.	มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๓๒.	มีการรักษา จัดทำ ผลิตสื่อ และสะดวกต่อการนำสื่อไป ใช้ประกอบการสอน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๓๓.	ด้านนิเทศการศึกษา การทำความเข้าใจระบบนิเทศงานวิชาการ	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๓๔.	มีการกำหนดกรอบและจุดมุ่งหมายร่วมกับบุคลากรในการ ดำเนินการนิเทศ	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๓๕.	มีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนใน รูปแบบหลากหลาย	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๓๖.	มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนใน โรงเรียน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๓๗.	มีการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง

ข้อ	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบสอบถามให้ คะแนน			การแปล ผล
		คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	
๓๘.	มีการจัดให้ครูมีโอกาสประชุมอภิปรายถึงปัญหาและแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิชาการระหว่างครูด้วยกัน	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๓๙.	มีการจัดเย็บชั้นเรียน เพื่อทราบปัญหาและคำแนะนำในด้านการ จัดกระบวนการเรียนรู้	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง
๔๐.	มีการติดตามประเมินผลการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศศึกษา อย่างต่อเนื่อง	+ ๑	+ ๑	+ ๑	สอดคล้อง



## ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางอรนุช จันทร์แก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	๒๔ ธันวาคม ๒๕๒๖
สถานที่เกิด	จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	
ระดับมัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา
ระดับปริญญาตรี	คุรุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (พ.ศ.๒๕๕๙)
ประวัติการทำงาน	รับราชการครู ตั้งแต่วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงปัจจุบัน
ที่อยู่ปัจจุบัน	๕๖/๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนคุระบุรี ๑๑๖/๑๕ หมู่ที่ ๑ ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา โทรศัพท์ ๐๗๖๔๙๑๐๔๑
การติดต่อ	E-mail : poopoonaruk@gmail.com หรือโทรศัพท์ ๐๗๖๔๙๑๐๔๑

